

Comissions del Consell Municipal – Actes

ACTA Comissió d'Economia i Hisenda, sessió de 24 de gener de 2020.

A la Sala Lluís Companys de la Casa Consistorial de la casa de la ciutat, el 24 de gener de 2020, s'hi reuneix la Comissió d'Economia i Hisenda en sessió ordinària, sota la presidència de l'Im. Sr. regidor Jordi Castellana Gamisans. Hi concorren les Imes. Sres. i els Ims. Srs.: Montserrat Ballarín Espuña, Jordi Rabassa Massons, Jordi Martí Grau, Francesc Xavier Marcé Carol, Miquel Puig i Raposo, Montserrat Benedí i Altés, Elsa Artadi Vila, Ferran Mascarell i Canalda i María Luz Guilarte Sánchez, assistits per l'assessora jurídica, la Sra. Míriam Cabruja Escobedo, que actua per delegació del secretari general i que certifica.

També hi són presents els Ims Srs.: Francisco Sierra López, Oscar Ramírez Lara i Manuel Valls Galfetti, la Sra. Raquel Gil Eiroà, comissionada de Promoció d'Ocupació i Polítiques contra la Precarietat Laboral i el Sr. Antonio Muñoz Juncosa, interventor general.

Excusen la seva absència les Imes. Sres. i els Ims. Srs.: Marc Serra Solé, Joan Subirats Humet, Jaume Collboni Cuadrado, Ernest Maragall i Mira, Josep Bou i Vila i Eva Parera Escrichs.

S'obre la sessió a les 09.35 h.

El president recorda que aquesta sessió es va ajornar a causa del fet lamentable que va succeir a la plaça de Sant Jaume i que va causar la mort del company i treballador de l'ajuntament Sr. David Caminada. Vol iniciar la sessió, doncs, mostrant tot el suport en nom de la comissió a la família i amistats del Sr. Caminada, i condemnant aquest fet.

Tot seguit, indica que hi ha hagut un problema amb el sistema de signatura digital en relació amb una declaració institucional, de manera que es lliurarà als grups perquè la signin manualment. Així, doncs, aquesta declaració s'inclourà en l'ordre del dia en el moment que tinguin els suports corresponents i signats.

Finalment, informa que el Sr. Óscar Ramírez, del Grup del PP, i el Sr. Manuel Valls, del Grup de Barcelona pel Canvi, substituiran els membres dels seus grups a la comissió.

I) Aprovació de l'acta de la sessió anterior

S'aprova

II) Part Informativa

a) Despatx d'ofici

En compliment de l'article 63.1 del Reglament Orgànic Municipal, es comuniquen les resolucions següents:

1. (19010232) Del primer tinent d'alcaldia, de 15 d'octubre de 2019, que accepta la cessió d'ús, mitjançant arrendament, dels locals botigues 2a. i 3a. del c/ Vallcivera, 12, amb Giménez- Bolsa, CB, on s'ubica el punt central de distribució d'aliments de la Zona Nord del Districte de Nou Barris per a una durada de 2 anys; i autoritza i disposa la despesa de 49.475,45 euros, a favor de Giménez-Bolsa, CB.
2. (2019/399) Del gerent d'Àrea d'Economia, Recursos i Promoció Econòmica, de 8 de desembre de 2019, que adjudica a la Sra. Irene Palacios Higuero el contracte relatiu a la col·locació de les casetes per a la celebració de la V Fira de Consum Responsable i d'Economia Social i Solidària a la plaça de Catalunya de Barcelona, del 20 de desembre de 2019 al 31 de desembre de 2019 , lot 1, per a l'exercici 2019, i per un import de 32.186,00 euros (IVA inclòs).
3. (2019/399) Del gerent d'Àrea d'Economia, Recursos i Promoció Econòmica, de 8 de desembre de 2019, que adjudica a la Sra. Cristina Moreta Burch el contracte relatiu al servei de gestió Fira, lot 3, per a l'exercici 2019, i per un import de 24.106,72 euros (IVA inclòs).
4. (2019/399) Del gerent d'Àrea d'Economia, Recursos i Promoció Econòmica, de 8 de desembre de 2019, que declara desert el procediment obert ordinari per a l'adjudicació del contracte relatiu a la producció i comunicació V Fira CR i ESS (reservat), lot 5, per no haver justificat l'empresa Tiendas Imprima, SL., dins de termini, la presumpta situació de valors anormals o desproporcionats en la seva oferta; anul·la l'autorització de la despesa, per a l'exercici 2019, per un import de 7.114,80 euros (IVA inclòs).
5. (2019/707) Del gerent d'Àrea d'Economia, Recursos i Promoció Econòmica, de 8 de desembre de 2019, que adjudica a Nordeste Servicios Integrales 2003, SL. el contracte relatiu als serveis per al control d'accessos a la V Fira de Consum Responsable i d'Economia Social i Solidària que se celebrarà a la plaça de Catalunya, del 16 de desembre de 2019 al 2 de gener de 2020, i per un import de 17.671,64 euros (IVA inclòs).
6. (2018/1) De la gerent municipal, de 17 de desembre de 2019, que reajusta les anualitats de l'autorització i disposició de la despesa del contracte relatiu a la Mediació d'Assegurances adjudicat a Marsh SA, Mediadores de Seguros, per a l'exercici 2020, i per un import de 32.570,00 euros (IVA inclòs).
7. (2019/705) Del gerent de Pressupostos i Hisenda, d'11 de desembre de 2019, que adjudica al Bufete Gonzalo, SL. el contracte relatiu a la determinació del valor econòmic de la utilitat o aprofitament del domini públic de determinades taxes per ocupacions vinculades a activitats de l'Àrea de Medi Ambient, per als exercicis 2019-2020, i per un import de 17.545,00 euros (IVA inclòs).
8. (2019/706) Del gerent de Pressupostos i Hisenda, d'11 de desembre de 2019, que adjudica a la Universitat Politècnica de Catalunya el contracte relatiu a l'estudi i elaboració del mapa aplicable a l'actualització dels valors bàsics de l'ocupació de l'espai públic de Barcelona, per als exercicis 2019-2020, i per un import de 16.322,90 euros (IVA inclòs).
9. (190400098) De la gerent del districte de Les Corts, d'11 de desembre de 2019, que adjudica a la Fundació Privada Xavier el contracte relatiu a la direcció, coordinació i

implementació del Projecte Turisme i Comerç responsable i accessible, per als exercicis 2019-2020, i per un import d'11.011,00 euros (IVA inclòs).

10. (2019/205) Del gerent de l'Àrea d'Economia Recursos i Promoció Econòmica, de 13 de desembre de 2019, que allibera la quantitat de 3.955,52 euros (IVA inclòs) de la despesa del contracte relatiu a la Gestió Espai Consum Responsable per a l'exercici 2019.

11. (2019/651) Del gerent de Pressupostos i Hisenda, de 7 de desembre de 2019, que adjudica a PMC Grup 1985, SA. el contracte derivat d'Acord Marc relatiu al subministrament de material d'oficina estàndard de la Gerència de Pressupostos i Hisenda, per als exercicis 2019-2020, i per un import de 7.323,16 euros (IVA inclòs).

12. (2019/714) Del gerent d'Àrea d'Economia, Recursos i Promoció Econòmica, de 9 de desembre de 2019, que adjudica a Segurcamp Vigilància i Seguretat, SL. el contracte relatiu als serveis de vigilància per a la V Fira de Consum Responsable i d'Economia Social i Solidària que tindrà lloc a la plaça de Catalunya, per als exercicis 2019-2020, i per un import de 16.770,60 euros (IVA inclòs).

Acord de la Comissió de Govern de 12 de desembre de 2019

13. (3-183/2019) Aprovar l'expedient núm. 3-183/2019 de modificacions de crèdit, consistent en generació de crèdit per majors ingressos del Pressupost General de l'Ajuntament de Barcelona de l'exercici 2018 prorrogat per a l'exercici 2019, provinent del reconeixement d'ingressos de l'Estat en concepte de Cessió de Tributs i Fons Complementari de Finançament, per un import total de 2.932.050,00 euros, per incrementar l'aportació a l'Àrea Metropolitana de Barcelona segons el criteri adoptat en el Consell Plenari de 20 de febrer de 2004, de conformitat amb la documentació i amb la distribució d'aplicacions pressupostàries que consta a l'expedient, referència comptable 19120395; i publicar aquest acord a la Gasetta Municipal. Donar compte d'aquest acord a la Comissió d'Economia i Hisenda.

Acords de la Comissió de Govern de 19 de desembre de 2019

13. (18003547L03-001) Prorrogar per un període comprès des del 12.01.2020 fins al 11.10.2020, el contracte 18003547L03-001 que té per objecte Servei d'oficina tècnica - Nou Sistema de gestió de Patrimoni -Inventari Municipal, adjudicat a l'empresa BUSINESS STRENGTHS ENGINEERING, SL, amb NIF B61585410, per un import total de 57.750,88 euros (IVA inclòs), d'acord amb els informes i documentació que consta en l'expedient. Autoritzar i disposar la despesa de l'esmentat contracte per un import de 57.750,88 euros, IVA inclòs, amb càrrec a la partida i pressupost amb el desglossament següent: un import net de 47.728,00 euros i import IVA de 10.022,88 amb tipus impositiu 21% a l'exercici pressupostari de l'any 2020 i a l'aplicació pressupostària D/22703/92612 0701, condicionat a l'existència de crèdit adequat i suficient en el pressupost de l'exercici. Requerir l'adjudicatari per tal que comparegui a les dependències de la Direcció de Serveis de Sistemes d'Informació per a la seva formalització en el termini de 15 dies hàbils, a comptar des de la recepció de la notificació. Donar-ne compte a la Comissió d'Economia i Hisenda.

14. (2018/246 (18003547L02-001)) Prorrogar per un període comprès des del 15.01.2020 fins al 14.10.2020, el contracte 18003547L02-001 que té per objecte Eina de tramitació

electrònica d'expedients patrimoni, adjudicat a l'empresa CONSULTIA IT, SL, amb NIF B82745076, per un import total de 218.129,12 euros (IVA inclòs), d'acord amb els informes i documentació que consta en l'expedient. Autoritzar i disposar la despesa de l'esmentat contracte per un import de 218.129,12 euros, IVA inclòs, amb càrrec a l'exercici 2020 i amb càrrec a la partida i pressupost amb el desglossament següent: un import net de 180.272,00 euros i import IVA de 37.857,12 amb tipus impositiu 21% a l'aplicació pressupostària D/22703/92612 0701, condicionat a l'existència de crèdit adequat i suficient del pressupost 2020. Requerir l'adjudicatari per tal que comparegui a les dependències de la Direcció de Serveis de Sistemes d'Informació per a la seva formalització en el termini de 15 dies hàbils, a comptar des de la recepció de la notificació. Donar-ne compte a la Comissió d'Economia i Hisenda.

15. (DP-2019-27717) Concertar, amb efectes 1 de gener de 2020, el contracte d'arrendament de les plantes desena, onzena i dotzena de l'edifici Interface situat al carrer de Tànger núm. 98-108, amb la societat Grupo Inmobiliario Castellví, SL (CIF B-08373250), per un termini de 5 anys i una renda mensual de 49.572,00 euros, més l'IVA; mes les despeses corresponents, més l'IVA, per poder ubicar-hi dependències municipals i amb subjecció a les normes de la Llei d'Arrendaments Urbans i les modificacions introduïdes per la Llei 4/2013, de mesures de flexibilització i foment del mercat de lloguer; autoritzar i disposar la despesa per import de 5.320.014,49 euros, IVA inclòs, amb el següent desglossament: per l'exercici 2020, 1.022.285,44 euros, IVA inclòs; per l'exercici 2021, 1.042.731,15 euros, IVA inclòs; per l'exercici 2022, 1.063.585,77 euros, IVA inclòs; per l'exercici 2023, 1.084.857,49 euros, IVA inclòs; i per l'exercici 2024, 1.106.554,64 euros, IVA inclòs; condicionat a l'existència de crèdit adequat i suficient en els exercicis corresponents; abonar mensualment la renda acordada mitjançant la presentació de la factura electrònica corresponent d'acord amb el que preveu la Llei 25/2013, de 27 de desembre; formalitzar el contracte d'arrendament, segons el redactat annex, que s'aprova, i donar compte d'aquest acord a la propera Comissió d'Economia i Hisenda que es celebri.

16. (DP-2019-27723) Concertar, amb efectes 1 de gener de 2020, el contracte d'arrendament de les entitats tres, quatre i cinc de l'immoble situat al carrer d'Avinyó núm. 32, amb la societat Junin 2013 SL (CIF B-66053935), per un termini de 6 anys i una renda mensual de 12.490,00 euros, més l'IVA; mes les despeses corresponents, més l'IVA, amb la finalitat de poder ubicar-hi dependències municipals i amb subjecció a les normes de la Llei d'Arrendaments Urbans i les modificacions introduïdes per la Llei 4/2013, de mesures de flexibilització i foment del mercat de lloguer; autoritzar i disposar la despesa per import d'1.216.360,73 euros, IVA inclòs, amb el següent desglossament: per l'exercici 2020, 186.799,80 euros, IVA inclòs; per l'exercici 2021, 190.535,80 euros, IVA inclòs; per l'exercici 2022, 200.558,24 euros, IVA inclòs; per l'exercici 2023, 204.569,40 euros, IVA inclòs; per l'exercici 2024, 214.800,74 euros, IVA inclòs; i per l'exercici 2025, 219.096,75 euros, IVA inclòs; condicionat a l'existència de crèdit adequat i suficient en els exercicis corresponents; abonar trimestralment la renda acordada mitjançant la presentació de la factura electrònica corresponent d'acord amb el que preveu la Llei 25/2013, de 27 de desembre; formalitzar el contracte d'arrendament, segons el redactat annex, que s'aprova, i donar compte d'aquest acord a la propera Comissió d'Economia i Hisenda.

17. (3-189/2019) Aprovar l'expedient núm.3-189/2019 de modificacions de crèdit, consistent en generació de crèdit per majors ingressos del Pressupost General de l'Ajuntament de Barcelona de l'exercici 2018 prorrogat per a l'exercici 2019, d'acord amb l'ingrés provinent de l'European Space Agency (ESA) - ESTEC per atendre despeses del projecte ESA BIC (Business Incubator Center), per un import de 45.000,00 euros, de conformitat amb la documentació i amb la distribució d'aplicacions pressupostàries que consta a l'expedient, referència comptable 19121195; i publicar aquest acord a la Gasetta Municipal. Donar compte d'aquest acord a la Comissió d'Economia i Hisenda.

Acords de la Comissió de Govern de 9 de gener de 2020

18. (2018/246(18003547L01-001)) Prorrogar per un període comprès des del 15.01.2020 fins el 14.10.2020, el contracte 18003547L01-001 que té per objecte Eina de gestió dels béns municipals, adjudicat a l'empresa DXD APPLICATIONS & IT SOLUTIONS SL, amb NIF B83347138, per un import total de 293.536,32 euros (IVA inclòs), d'acord amb els informes i documentació que consta en l'expedient. Autoritzar i disposar la despesa de l'esmentat contracte per un import de 293.536,32 euros, IVA inclòs, amb càrrec a l'exercici 2020 i amb càrrec a la partida i pressupost amb el desglossament següent: un import net de 242.592,00 euros i import IVA de 50.944,32 amb tipus impositiu 21% a l'aplicació pressupostària D/22703/92612 0701, condicionat a l'existència de crèdit adequat i suficient del pressupost 2020. Requerir l'adjudicatari per tal que comparegui a les dependències de la Direcció de Serveis de Sistemes d'Informació per a la seva formalització en el termini de 15 dies hàbils, a comptar des de la recepció de la notificació. Donar-ne compte a la Comissió d'Economia i Hisenda.

a) Mesures de govern

1. Creació de nous imaginaris i continguts per a millora de la mobilitat sostenible turística.

El Sr. Marcé exposa que per a moltes ciutats europees la gestió del turisme s'ha convertit en un repte fonamental. Aquesta circumstància té a veure amb la proliferació dels esports low cost, la relativa proximitat de les destinacions més populars i, en el cas europeu, les facilitats que comporta compartir un mateix marc normatiu i monetari, aspectes que han permès que els fluxos turístics hagin augmentat de manera exponencial. Assenyala que aquesta realitat comporta molts beneficis però també conflictes notables que s'han de resoldre a curt termini per evitar que es puguin consolidar les percepcions, incipients o no, que condueixen a una desafecció ciutadana sobre el turisme. Aquesta situació, afegeix, s'ha de gestionar amb una doble perspectiva: optimitzant-ne els efectes socioeconòmics i, de manera imperativa, evitant-ne les externalitats en matèries tan sensibles com les mediambientals, l'habitatge i els conflictes cívics.

A continuació, apunta que cada any Barcelona rep més de 18 milions de turistes i alguns milions més de visitants que provenen d'altres destinacions catalanes. La major part d'aquests visitants concentren l'activitat en un perímetre de poc més de 20 km². Remarca que aquesta activitat té com a conseqüència una sobresaturació objectiva al centre de la ciutat i una alteració important dels models de vida propis d'una ciutat que té una població molt homogènia. Davant d'aquesta realitat, entén que és imprescindible administrar l'oferta que té la ciutat i proposar als visitants possibilitats noves, en tres direccions: descentralització,

comptar amb nous interlocutors públics i privats, i coresponsabilitat amb els grans objectius de ciutat. Per tal d'assolir aquests objectius, indica que cal ampliar el valor afegit que el turisme aporta a la ciutat per crear nous imaginaris i continguts socioculturals que permetin desconcentrar l'activitat de manera ordenada.

Tot seguit, exposa que la mesura que es presenta té cinc grans objectius. En primer lloc, reduir el percentatge de turisme passiu, que és com s'anomena el turisme de sol, platja i activitats d'oci, per incrementar el turisme aspiracional, el que decideix prèviament algun o alguns dels centres d'interès que li ofereix la ciutat en matèries culturals, esportives, patrimonials, gastronòmiques, de comerç emblemàtic, arquitectura, esport, ciència o indústries creatives. En segon lloc, potenciar la interacció entre la gestió del turisme i el conjunt dels departaments municipals per reduir-ne les externalitats o per diversificar les propostes que els ofereix la ciutat. En tercer lloc, modernitzar el Consorci Turisme de Barcelona en tres direccions: incorporar nous objectius en el seu pla funcional, incorporar-hi nous interlocutors per diversificar-ne els beneficis i les accions del turisme, i modificar-ne la governança en termes econòmics, fiscals i tècnics per assegurar la màxima eficiència. En quart lloc, ampliar la interacció amb una major diversitat de sectors privats, especialment aquells que tenen més projecció de futur. En aquest sentit, comenta que la promoció turística a la ciutat ha de reduir la dependència excessivament corporativa per poder treballar a llarg i mitjà termini a partir d'indicacions que sorgeixen dels objectius de ciutat. Finalment, el cinquè gran objectiu és ampliar el perímetre turístic real de Barcelona, de manera que es redueixin els efectes de la massificació, s'afavoreixi una diversificació més gran de l'oferta i s'aconsegueixi una distribució socialment més equitativa. En aquest punt, una de les propostes que fa el Govern és la creació, sempre a proposta dels districtes, del districte internacional, que significa que qualsevol districte de la ciutat pugui treballar a dos anys vista, amb més suport municipal i de comú acord amb els agents empresarials i socials, en propostes per esdevenir un espai atractiu per al turisme.

Pel que fa a les mesures concretes, esmenta la redefinició de l'oferta turística de la ciutat mitjançant la creació d'un cens d'espais, esdeveniments, projectes i activitats turístiques, tangibles i intangibles, que es puguin desenvolupar a curt i a mitjà termini; la posada en marxa el projecte del districte internacional; assegurar els canvis necessaris en la mobilitat turística per permetre que el centre de la ciutat sigui administrable, sense la densitat actual d'autocars discrecionals que hi porten turistes de fora de la ciutat; afrontar el desenvolupament tecnològic necessari per aconseguir els objectius d'aquesta mesura, i projectes com cues zero o anticipació en la proposta que es fa als turistes, entre altres.

Finalment, assenyala que aquesta mesura està clarament alineada amb els objectius de l'Agenda 2030. També es volen sincronitzar els esforços que en aquest moment es fan des del Consell de Turisme i Ciutat amb els del Consorci Turisme de Barcelona.

El Sr. Puig diu que el Grup d'ERC saluda aquesta proposta del Govern perquè consideren que una reflexió sobre el turisme és necessària, tot i que no és la primera vegada que s'aborda, perquè s'ha de trencar la inèrcia actual i prioritzar la qualitat dels turistes per damunt de la quantitat. Creu que la mesura va en aquesta direcció i que fonamentalment intenta, en primer lloc, la descentralització o la desconcentració, un objectiu positiu però molt difícil d'assolir perquè la immensa dels turistes visiten Barcelona per mirar un nombre petit d'icones

determinades. Tot i així, opina que es pot intentar amb aquells turistes que repeteixen l'estada a la ciutat. El segon dels objectius que destaca és la potenciació del turisme aspiracional, que és atret a Barcelona per esdeveniments culturals, perquè és un turisme de qualitat i, a més a més, pot ajudar que aquests esdeveniments siguin més viables.

Tanmateix, recorda que el Sr. Collboni quan era candidat a l'alcaldia va escriure el llibre *Imaginem Barcelona* i en l'apartat de turisme afirma que s'han de deixar de preguntar què pot fer el turisme per la cultura i preguntar què pot fer la cultura pel turisme. Discrepa radicalment d'aquesta opinió, que qualifica de pecat original, i per tant li sembla positiu que es pretengui encaminar el turisme cap a esdeveniments culturals. Malgrat que hi ha aspectes de la mesura, com el traspàs de la Fundació Barcelona Cultura a l'àmbit de turisme o la creació d'una oficina metropolitana de públics i audiències culturals, que en si poden ser positius, i entén aquesta pretensió perquè el Sr. Marcé és regidor de Turisme i no de Cultura, insisteix que és el turisme el que ha d'estar al servei de la cultura i no a l'inrevés.

La Sra. Artadi constata que en aquest document hi ha un canvi de paradigma clar i important, i el Grup de JxCat ho celebra perquè hi veuen un trencament amb el mandat anterior, quan semblava que l'únic agent autoritzat per gestionar el turisme era el Govern municipal, que s'hi referia amb expressions com "plaga de llagostes". Troba positiu, doncs, que en aquest document es parli de col·laboració publicoprivada, de promoció, de qualitat, conceptes que fins aquest moment semblaven tabús. El seu grup voldria tenir garanties que aquest pla, que encara és poc precís, s'apliqui.

Tot seguit, apunta que a la mesura hi ha aspectes del turisme que es poden millorar molt, en els quals s'ha treballat i s'hi continuarà treballant, com ara la descentralització o les noves formes de visitar la ciutat. Això no obstant, hi troba a faltar més èmfasi en esdeveniments internacionals esportius, que atrauen un tipus de turisme beneficiós. A més a més, assenjala que aquesta mesura continua la feina que s'havia fet anteriorment i destaca que els plans de turisme de districte eren els precursors d'allò que el Govern ara anomena districte internacional, però constata que són exactament el mateix. També s'ha treballat, tant en aquest mandat com en l'anterior, en altres formes de finançament, no solament de cofinançament sinó també de coresponsabilitat, amb el sector privat. En aquest sentit, recorda que en aquesta mateixa comissió el seu grup va presentar la proposta "Contracte Barcelona", un projecte de col·laboració publicoprivada i de coresponsabilitat en l'àmbit del turisme.

D'altra banda, manifesta que en aquesta mesura hi ha idees generals que els agraden però molt poca precisió. Ho atribueix al fet que és un primer document, però assenjala que no hi ha informació sobre el pressupost ni sobre el calendari d'aplicació. Demana al Sr. Marcé, doncs, que aclareixi aquests dubtes.

Quant a potenciar els districtes, el seu grup entén que seria positiu lligar els establiments turístics amb els sectors comercial i cultural dels districtes. El seu grup ha parlat d'aquesta qüestió amb els comerços i han constatat que aquesta feina no es fa o que es pot fer millor.

Finalment, el seu grup vol donar suport a aquesta mesura, tot i que no s'hagi de votar, i voldrien continuar treballant-hi. Tot i així, apunta que aquesta mesura s'havia de presentar en el Plenari anterior però es va retirar, no sap si a causa de discrepàncies internes en el si

del Govern ni si hi ha hagut canvis importants. En definitiva, vol saber si hi ha garanties que aquesta mesura s'aplicarà.

El Sr. Sierra diu que si la Sra. Recasens escoltés la Sra. Artadi se sorprendria perquè, malgrat que no s'utilitzin expressions com "plaga de llagostes", considera que aquesta mesura és una continuació de la política del mandat anterior i que els únics que han canviat el relat són els grups de JxCat i d'ERC, que estan disposats a aprovar els pressupostos de l'Ajuntament de Barcelona a canvi que Catalunya en Comú Podem aprovi els pressupostos de la Generalitat. Així, subratlla que en aquesta mesura es blasma que el turisme no hagi deixat de créixer, s'hi afirma que els beneficis del turisme no sempre es reparteixen equitativament, i que hi ha massificació turística, desajustos de convivència i conflictes de mobilitat. Constata, doncs, que els grups independentistes comparteixen el relat turismofòbic del Govern municipal perquè aquesta mesura parla malament del turisme. Lamenta que durant els darrers anys s'hagi creat un estat d'opinió contrari a aquesta activitat, malgrat que genera 8.800 milions d'euros per a Barcelona, segons dades de 2018, xifra que suposa el 14 % del PIB de la ciutat, i també milers de llocs de treball. Afegeix que aquest discurs turismofòbic enfronta el creixement, el progrés i la riquesa amb allò que el Govern anomena sostenibilitat.

A continuació, opina que la mesura parteix d'un error, perquè s'hi diu reiteradament que no es vol abordar l'àmbit del turisme de manera global. Afirma que el Govern fracassarà en aquesta qüestió perquè el Grup de Cs entén que s'ha d'abordar globalment, tenint en compte l'àrea metropolitana. Reconeix que creant nous imaginaris i pols d'atracció es pot desconcentrar el turisme, malgrat que no és fàcil, però solament si es fan polítiques que ho facilitin. En aquest sentit, remarca que la major obra de gòtic civil d'Europa és a Ciutat Vella, al barri Gòtic, que no es pot moure de lloc, però sí que es poden fer polítiques actives per esponjar el turisme, com ara no col·locar l'Hermitage a Ciutat Vella, tal com pretén el Govern, sinó a Nou Barris, a Horta o a altres districtes, que estarien encantats de tenir equipaments que generin riquesa.

Finalment, apunta que hi ha mesures encertades, com les noves rutes del Bus Turístic, l'aprofitament de les noves tecnologies o que l'Àrea Metropolitana participi en la gestió del turisme. Tanmateix, indica que aquesta gestió no s'hauria de fer imposant més taxes, com fa sempre el Govern municipal. També troba correcte incorporar l'Agenda 2030 a la gestió turística.

El Sr. Ramírez agraeix la presentació d'aquesta mesura, malgrat que al Grup del PP li produeix una sensació contradictòria. Així, manifesta que els agrada el to nou del Govern municipal i celebra que hagi abandonat el llenguatge incendiari i provocador contra el sector del turisme, que representa el 14 % del PIB de Barcelona i que genera milers de llocs de treball. Per tant, celebra que el Govern hagi deixat d'estigmatitzar aquesta activitat i que no posi el focus en les externalitats negatives que té perquè el seu grup considera que el turisme no és un problema en si mateix, sinó una oportunitat per a la ciutat que cal saber canalitzar i promoure. Creu que solament amb un debat rigorós i seriós, lluny dels extremismes que ha practicat el Govern municipal els darrers anys, es poden assolir els acords imprescindibles entre les diferents forces polítiques i els actors del sector. En aquest sentit, assenyala que, més enllà dels apriorismes ideològics, solament des d'aquesta entesa amb els diferents

sectors socials, culturals i econòmics serà factible abordar el fenomen en tota la seva complexitat i trobar solucions als problemes colaterals que comporta.

En segon lloc, el seu grup també s'alegra que el Govern municipal finalment els doni la raó, perquè ja havien assenyalat que crear noves rutes per tal d'esponjar i diversificar el turisme era una mesura eficaç. Apunta que, els agradi o no, els turistes volen visitar els monuments i els espais significatius i culturals de la ciutat, i si la nova oferta se situa en aquestes mateixes zones hi continuarà havent problemes d'hiperconcentració, de densitat i de massificació.

D'altra banda, aquesta mesura els genera alguns dubtes. No veuen clar que es pretengui desplaçar la gestió turística de l'àmbit econòmic al cultural. Es qüestiona si amb l'intent de crear noves referències no s'està tornant al tema de les rutes turístiques, però ara mitjançant una nova oferta cultural, i es pregunta si la mobilitat es pot regular des de l'àmbit cultural, tal com proposa aquesta mesura. Esperaran a conèixer com es concreten les mesures. En tot cas, opina que el turisme afecta de manera transversal diferents sectors econòmics, socials i culturals, i àmbits diversos com la mobilitat, l'habitatge o l'urbanisme. Per tant, afirma que solament des d'aquesta visió transversal i diversa es podran afrontar els reptes de futur en aquesta matèria.

Per acabar, mostra la predisposició del seu grup a continuar treballant amb el sector, amb els diferents actors i amb els districtes a fi que crear aquests nous imaginaris i continguts turístics per millorar-ne l'oferta.

El Sr. Valls comenta que substitueix la Sra. Parera perquè està malalta. Per començar, creu que el Govern municipal ha fet un canvi de to i que tots els grups polítics haurien d'arribar a un consens en l'àmbit del turisme. El Grup de Barcelona pel Canvi comparteix la necessitat de crear imaginaris turístics i nous continguts que enforteixin la marca Barcelona. Troba positives les propostes relatives a la mobilitat turística, sostenibilitat o Agenda 2030, però especialment la col·laboració amb el sector privat i l'increment de la promoció. També indica que és positiu apostar per la cultura, però opina que hi hauria d'haver més propostes en aquest sentit, perquè aquest és un dels actius de Barcelona. Tal com s'ha dit, el turisme és un actiu que genera el 14 % del PIB de la ciutat. Tot i així, adverteix que no és fàcil canviar la marca i la imatge de Barcelona. Apunta que els atractius principals són la Sagrada Família, el museu i el camp del Barça, el barri Gòtic, la platja de Barcelona, que ha patit molt amb la darrera llevantada, i les compres al passeig de Gràcia i altres barris. Afegeix que canviar aquest eix no és fàcil i necessita temps, constància i consens amb tots els actors públics i privats.

A continuació, diu que el seu grup té dubtes sobre aquesta mesura però ho considera normal atès que es tracta d'un primer document i reclama que s'arribi a un consens. Espera, doncs, que es confirmi aquest canvi que detecten en la visió molt ideològica dels darrers anys i, tot i que admet que hi ha un problema de massificació de turistes, com passa a totes les ciutats, manifesta que aquesta situació s'ha de gestionar però sense caure en la turismofòbia

Tot seguit, opina que es necessita un projecte potent per a la muntanya de Montjuïc, que té grans actius. Constata que l'activitat turística es concentra en una part de la ciutat i per aquesta raó li sorprèn l'aposta del Govern municipal per la ubicació de l'Hermitage, que podria contribuir a la creació de nous imaginaris turístics. També té dubtes pel que fa als

grans esdeveniments que se celebren a Barcelona, perquè sembla que el Govern municipal té poca simpatia per l'organització dels Jocs Olímpics d'Hivern. A més a més, assenyala que aquesta mesura proposa afegir nous interlocutors en la definició del futur del turisme a Barcelona i pregunta a quins interlocutors es refereixen.

Finalment, indica que hi ha alguns elements de fons que preocupen al seu grup, con l'interès a crear noves entitats, organismes o taules de diàleg, quan ja hi ha el Consorci de Turisme de Barcelona. Considera que el que es necessiten són mesures i polítiques útils. Per tant, reclama més precisió.

El Sr. Marcé agraeix el to de les intervencions. Pel que fa a la relació entre turisme i cultura, indica que el canvi de turisme passiu a turisme aspiracional implica que la cultura ha d'oferir nous continguts. Opina que la frase del llibre del Sr. Collboni a què s'ha referit el Sr. Puig, i del qual se sent molt responsable, és un joc de paraules i creu que el llibre anava en la línia d'això que acaba de comentar.

Pel que fa a la retirada de la mesura de l'ordre del dia del Plenari anterior, respon a la Sra. Artadi que, al marge d'ajustar la posició dels diferents membres de l'equip de govern, un element important a tenir en compte és el debat sobre l'impost turístic, perquè bona part d'aquesta mesura s'ha de finançar amb una part del recàrrec d'aquest impost, mesura que es va aprovar en aquesta comissió, i confia arribar a un acord en aquest sentit.

Quant a la intervenció del Sr. Sierra, creu que fa una lectura molt interessada del document, però li recorda que el Govern actual fa sis mesos que va prendre possessió i no pas quatre anys, independentment que hi hagi un grup que fa quatre anys que és al Govern. Aquesta circumstància, afegeix, implica un tipus de debat determinat.

El Sr. Puig entén les explicacions que ha fet el Sr. Marcé i admet que el seu grup va donar suport al recàrrec turístic, una de les finalitats del qual és finançar aquest tipus de mesures. Per tant, assegura que són coherents amb aquella posició.

Es dóna per tractada

b) Informes

2. Cibernàrium, 20 anys de capacitació i divulgació tecnològica.

La Sra. Gil indica que l'informe que el Govern ha fet arribar als grups municipals, més enllà de la celebració d'aquest aniversari, pretén aprofitar aquesta avinentesa per donar valor a una política pública molt important i que es duu a terme a Barcelona des de fa vint anys. En aquest moment, doncs, en què es parla tant de tecnologia i de digitalització considera que convé recordar que fa molts anys que la ciutat hi va començar a treballar. Comenta que el Sr. Lorenzo Di Pietro, director d'Empresa i Innovació de Barcelona Activa i responsable directe del Cibernàrium, assisteix a la sessió i podrà respondre a les preguntes que els portaveus dels grups li vulguin formular.

A continuació, recorda que el Cibernàrium és el servei de divulgació i formació tecnològica de l'ajuntament, creat l'any 1999. En aquests vint anys ha atès més de 140.000 persones amb l'objectiu principal d'acostar la digitalització a les persones per garantir la igualtat

d'oportunitats a la ciutat, d'una banda lluitant contra les bretxes digitals ajudant la població a adquirir coneixements pràctics d'internet per tal que ningú no es quedi enrere en un món que canvia molt ràpidament, facilitant que aquesta actuació es faci arreu dels districtes de la ciutat mitjançant diferents antenes, amb col·laboració publicoprivada, i potenciant la formació continuada de les persones que estan en actiu per millorar-ne la capacitat. Informa que s'han fet més de 52.000 sessions de formació, amb un total de més de 175.000 hores, hi han participat 140.000 persones diferents i s'han completat més de 700.000 participacions al llarg d'aquests vint anys.

Tot seguit, destaca la importància de la formació continuada, especialment en aquest moment en què l'economia i el món digital i tecnològic són molt canviants. Exposa que el Cibernàrium ofereix formacions bàsiques i s'hi fomenten les vocacions científiques i tecnològiques, especialment entre les dones, un col·lectiu que encara no és prou present en aquests àmbits i sovint la bretxa digital se suma a una bretxa de gènere. Així, es fan moltes activitats adreçades a nenes a les escoles. També s'hi treballa en la millora professional i la competitivitat empresarial, perquè els treballadors ben formats i que estan al dia en noves tecnologies aporten valor a l'empresa. A més a més d'aquesta formació bàsica, se n'ofereix d'especialitzada. En destaca la feina que es fa des de l'IT Academy, un dels projectes més innovadors i emblemàtics del Cibernàrium, que facilita que moltes persones provinents de sectors molt diferents assoleixin una formació tecnològica que els permet formar part de l'entramat d'empreses amb base digital i tecnològica que s'està creant a Barcelona. Aquestes empreses sovint els demanen aquesta formació, que en poc temps permet que moltes persones no solament no perdin la feina, sinó que també accedeixin a llocs de treball de qualitat i ben remunerats.

Pel que fa als reptes de futur, assenyala que s'ha de continuar fomentant el talent digital i l'apoderament dels ciutadans mitjançant l'ús de les noves tecnologies. En aquest sentit, subratlla que hi ha moltes ocupacions molt tecnològiques, però la tecnologia impregna totes les ocupacions, des de la cura de les persones fins al treball més administratiu. Així, doncs, volen promoure l'ús de la tecnologia per aconseguir una economia més productiva i sostenible socialment i mediambientalment. Entre les línies de futur, en destaca continuar fomentant la formació experiencial i centrada en les persones, com ara la interacció amb els robots, la promoció de la cultura maker o les capacitacions amb habilitats digitals, robòtica i intel·ligència artificial, entre altres. També, accedir a serveis per via remota, tot i que amb les antenes i amb la seu del Cibernàrium es garanteix els serveis a les persones que necessiten una atenció presencial, però també s'han de millorar les eines i utilitzar tots els potencials existents d'accés remot, i adequar l'oferta formativa del Cibernàrium al marc europeu de competències digitals, alhora que es compleix amb tots els compromisos de l'Agenda 2030.

Per acabar, indica que els grups ja tenen l'informe, però tant el Sr. Lorenzo Di Pietro com ella mateixa resten a la seva disposició per aclarir qualsevol dubte.

El Sr. Castellana intervé com a portaveu del Grup d'ERC. En primer lloc, agraeix a la comissionada la presentació de l'informe i saluda el Sr. Lorenzo Di Pietro i la Sra. Sara Berbel, actualment gerent municipal i que durant el mandat anterior va ser directora general de Barcelona Activa.

Tot seguit, assegura que el Cibernàrium és un d'aquells projectes que enorgulleix la ciutat de Barcelona perquè té un impacte real. Apunta que Barcelona ha de ser una ciutat líder i aquest lideratge ha d'arribar a totes les capes de la població. El seu grup, doncs, valora positivament l'aposta que es fa des de Barcelona Activa per la capil·laritat mitjançant les antenes Cibernàrium per intentar arribar al màxim d'espais de la ciutat, les formacions a la seu, que va tenir els orígens a Nou Barris i que actualment ocupa l'edifici Media Tic, i també l'aposta per la IT Academy, amb una formació més especialitzada i tecnificada.

Més enllà d'aquesta consideració, assenyala que Barcelona ha d'estar preparada. Manifesta que és una ciutat líder a Europa i al món en l'àmbit tecnològic, com ho indiquen el fet que sigui capital del mòbil i que s'hi celebrin grans esdeveniments com el MWC, l'Smart City Export o el 4 Years from Now, entre altres, i la potència del sector privat amb associacions com Barcelona Tech City. Tanmateix, considera que no s'ha de perdre de vista que tots aquests canvis tan accelerats que actualment genera l'economia han de ser governats des del sector públic, una qüestió essencial pel seu grup. Així, comenta que si el sector públic no té una escala suficient i si no col·labora prou amb el sector privat per impulsar projectes que reverteixin la desigualtat i els riscos que comporten aquests canvis tan ràpids arribaran a crear una societat encara més desigual, amb una riquesa encara més concentrada, amb bretxes de gènere, territorial i generacional, i no es podran afrontar reptes com l'emergència climàtica o l'envelliment de la població. El seu grup considera que aquestes polítiques ja estan dissenyades i que el sector privat té potència, de manera que el que cal és escala per poder governar aquests fenòmens i poder garantir que qüestions com la dualització en el mercat laboral, que és evident en el cas dels repartidors, es puguin combatre des de l'ajuntament.

El Sr. Mascarell agraeix a la comissionada i als directius presents a la sessió la feina feta i l'informe presentat. El Grup de JxCat considera que el Cibernàrium ha estat un dels grans encerts de la Barcelona del segle passat, que mirava al futur amb convenciment. Per tant, fa extensiu l'agraïment a tots els que hi han treballat al llarg d'aquests anys. Per començar, remarca la importància d'avançar-se als reptes. Així, indica que l'any 1999 era important avançar-se als reptes que plantejava un món que començava a ser digital i en aquest moment és important avançar-se als reptes futurs. Apunta, doncs, que han de tenir clar què s'ha fet, que es valori i que es defineixin bé els objectius de futur.

Seguidament, creu que s'ha donat valor a l'oportunitat que el Cibernàrium ha ofert a 140.000 persones al llarg dels darrers vint anys per millorar-ne les competències digitals, ha format més dones que no pas homes i això ha contribuït a reduir la bretxa salarial de gènere en el context de les TIC, ha reduït la bretxa digital entre generacions, ha millorat la competitivitat de milers d'empreses i d'emprenedors, ha contribuït a fer de Barcelona una ciutat innovadora i ha ajudat a situar-la entre les deu primeres ciutats digitals d'Europa i l'ha convertit en la cinquena ciutat global preferida pel talent digital. Així, doncs, l'experiència del Cibernàrium demostra que un ajuntament oportunament emprenedor i col·laboratiu és la millor garantia de progrés de la ciutat, i que la democràcia, la justícia social, la prosperitat i el benestar creixen i es reforcen quan el Govern de la ciutat és emprenedor. En aquest moment, afegeix, cal més que mai tenir un govern emprenedor, especialment en l'àmbit digital, que configura gran part de les pautes de progrés de qualsevol societat. Insisteix que només així es podran afrontar els grans reptes que es presenten, com el medi ambient, l'Agenda 2030, l'envelliment de la població, els reptes de salut i de qualitat de vida, l'economia verda o

circular i el desenvolupament dels col·lectius professionals de la ciutat, i es podrà fer de l'ajuntament un referent avançat de gestió digital i de bon govern.

En conclusió, apunta que cal seguir el camí que marca el Cibernàrium, per configurar un marc de ciutadans ben preparats, teixit empresarial innovador, ciutat avançada i ajuntament emprenedor. Suggereix que es podria pensar a fer un pacte digital de Barcelona i engrandir en aquesta direcció les oportunitats que s'obren.

El Sr. Sierra agraeix l'elaboració d'aquest informe als treballadors i als tècnics de Barcelona Activa. En qualsevol cas, el Grup de Cs suggereix al Govern municipal que converteixi aquest informe en una mesura de govern i que tingui una dotació pressupostària. Entén que els ciutadans no s'han de formar només des de Barcelona Activa sinó que, tal com fa anys que proposa el seu grup, aquest organisme s'ha de descentralitzar i dur el Cibernàrium als districtes, perquè la bretxa salarial està molt relacionada amb aquest tipus de formació. Indica que s'ha de treballar intensament per lluitar contra els fenòmens coneguts com sostre de vidre, terra enganxós i bretxa salarial. Insisteix, doncs, que s'ha d'elaborar una mesura de govern, també adreçada als districtes, perquè Barcelona es convertirà en el hub de la tecnologia 5G i ja és la capital del mòbil, i aquestes circumstàncies requereixen una formació constant per a les dones i la gent gran. Troba positiu que aquesta formació es faci des de Barcelona Activa però l'ideal seria que es fes de manera descentralitzada en els districtes.

A continuació, apunta que els analfabets que hi havia en l'època preconstitucional en aquests moments són aquells que no tenen accés a les noves tecnologies i que no les dominen. A més a més, de la manera com avancen les tecnologies, augura que en un futur molt proper ells mateixos podrien esdevenir analfabets tecnològics. Per tant, constata que la formació ha de ser contínua, amb un èmfasi especial en les dones i en la gent gran.

El Sr. Ramírez agraeix la presentació de l'informe i felicita l'equip de professionals que han format part del Cibernàrium al llarg dels vint anys de trajectòria i que han col·laborat en aquest projecte d'èxit, que s'ha convertit en una referència internacional. Destaca que aquest equipament ha impartit 52.000 sessions de formació, en les quals han participat més de 140.000 persones, sobre tecnologies de la informació i de la comunicació. Afegeix que tots els ciutadans han tingut accés a aquesta formació, persones de franges d'edat diferents, d'ocupacions i d'etapes professionals diverses, de cadascun dels districtes de la ciutat. Manifesta, doncs, que aquesta ha estat una oportunitat per a aquestes persones per aprofundir en l'aplicació i en el desenvolupament de les TIC.

A continuació, exposa que el sector de les TIC significa un 8 % del PIB i Barcelona hi ha de basar el creixement econòmic, tant actual com futur. Apunta que Barcelona és un referent mundial d'aquest sector, tal com indiquen les moltes iniciatives d'emprenedoria i empreses emergents que hi ha a la ciutat. També subratlla que en aquest sector han augmentat molt les empreses i els llocs de treball durant els darrers anys, un creixement molt superior a la resta de sectors, que l'ocupació és de molta qualitat, amb una proporció de contractació indefinida més alta i salaris més dignes que a la resta de sectors econòmics. Tanmateix, indica que hi ha un gran buit entre la quantitat de llocs de treball que demanen les empreses i els professionals d'aquest perfil que hi ha disponibles. El Grup del PP, doncs, entén que la formació en TIC s'està convertint en la nova assignatura d'anglès, perquè és un requeriment

necessari per tal que els treballadors tinguin aquesta competència bàsica que demanen les empreses.

Per aquestes raons, creu que des de l'Ajuntament de Barcelona s'ha de continuar treballant per fer arribar la formació digital a tots els sectors de la societat, fomentar el talent digital i facilitar l'atracció d'empreses, de manera que Barcelona pugui continuar essent un veritable hub empresarial i de demanda d'aquests serveis i d'aquesta formació. Així, doncs, manifesta que el Cibernàrium permet afrontar els reptes de futur de la innovació, emprenedoria, sostenibilitat i millora curricular dels barcelonins. El seu grup valora positivament aquest informe i considera que s'ha de continuar treballant en aquesta línia.

El Sr. Valls agraeix a Barcelona Activa la feina que fa i demana al Govern municipal que li doni tot el suport que calgui. Celebra l'enfocament que es dona des del Cibernàrium a la transmissió de coneixement i a la divulgació tecnològica, i reclama que aquesta formació pugui arribar a tots els districtes de la ciutat. Indica que l'ajuntament ha de treballar per garantir la capacitació tecnològica de la població, especialment d'aquelles persones que es troben en procés de desenvolupament professional o en situació d'atur, atès que molts llocs de treball requereixen aquesta capacitació tecnològica. Finalment, també demana que aquesta manera de fer de Barcelona Activa s'estengui al conjunt de l'Administració municipal.

La Sra. Gil agraeix a tots els grups el to i que hagin entès que aquesta és una aposta de ciutat compartida. Creu que aquest consens reforça el Cibernàrium. També recull algunes de les propostes que s'han fet perquè creu que poden enfortir les polítiques que s'estan portant a terme. Assegura que faran arribar als equips de Barcelona Activa els reconeixements que s'han expressat.

Pel que fa a la territorialització de la formació, comenta que mitjançant la xarxa de biblioteques tots els districtes tenen com a mínim una antena Cibernàrium, si bé admet que tot és millorable i que sempre es pot arribar a més gent.

Quant al pressupost del Cibernàrium, informa que és de 3,5 milions i tenen la intenció de reforçar-lo enguany, sobretot en projectes com la IT Academy.

El Sr. Mascarell reitera que Barcelona és entre les deu primeres ciutats digitals del món. Assenyala que els professionals ja fan la seva feina i proposa un pacte polític per situar Barcelona entre les cinc primeres.

Es dona per tractat

c) Compareixences Govern municipal

III) Propostes a dictaminar

a) Ratificacions

b) Propostes d'acord

Comissió d'Economia i Hisenda

3. (2019-0016) Resoldre les al·legacions presentades al Pressupost General de l'Ajuntament de Barcelona per a l'any 2020 durant el termini d'informació pública, d'acord amb els informes que consten a l'expedient. Aprovar definitivament el Pressupost General de l'Ajuntament de Barcelona per a l'any 2020 integrat per: a) El de la mateixa Entitat. b) Els pressupostos dels organismes autònoms locals: 1 - Institut Municipal de Persones amb Discapacitat. 2 - Institut Municipal d'Educació. 3 - Institut Municipal d'Informàtica. 4 - Institut Municipal d'Hisenda. 5 - Institut Municipal de Paisatge Urbà i Qualitat de Vida. 6 - Institut Municipal de Mercats. 7 - Institut Barcelona Esports. 8 - Institut Municipal de Serveis Socials. c) Els estats de previsions d'ingressos i despeses de les entitats públiques empresarials: 1 - Institut de Cultura de Barcelona. 2 - Institut Municipal de Parcs i Jardins. 3 - Institut Municipal d'Habitatge i Rehabilitació. 4 - Institut Municipal Fundació Mies Van de Röhe. 5 - Institut Municipal d'Urbanisme. d) Els estats de previsions d'ingressos i despeses de les societats mercantils següents: 1 - Barcelona de Serveis Municipals, SA. (BSM). 2 - Informació i Comunicació de Barcelona, SA. 3 - Barcelona Activa, SA., SPM. 4 - Barcelona d'Infraestructures Municipals, SA. (BIMSA). 5 - Foment de Ciutat, SA. 6 - Barcelona Cicle de l'Aigua, SA. Així mateix, aprovar definitivament les Bases d'Execució, la plantilla de personal per a l'exercici 2020 i els annexos que consten en l'expedient. Aprovar definitivament el Pressupost Consolidat de l'Ajuntament de Barcelona per a l'any 2020 d'acord amb la Llei General d'Estabilitat Pressupostària.

El Sr. Martí remarca la importància i la significació que té per a un ajuntament important com el de Barcelona l'aprovació del pressupost, perquè és l'instrument principal de les administracions públiques per realitzar no solament el manteniment i la gestió quotidiana dels serveis, sinó per impulsar les polítiques i els projectes que el Govern assenjala. Per començar, doncs, dona les gràcies de manera especial als grups d'Esquerra Republicana i de JxCat, particularment al Sr. Castellana i a la Sra. Artadi, amb els quals han treballat intensament durant les darreres setmanes.

A continuació, creu que en el debat sobre les ordenances es varen dibuixar dos models, un que apostava per un pressupost expansiu per enfortir la capacitat de l'Administració local de fer front a les necessitats socials i d'emergència climàtica, i també a la situació provocada per un cert refredament de l'economia, i l'altre apostava per contraure el pressupost, abaixar impostos i perquè el mercat resolgui els problemes que té Barcelona. Aquests dos models varen dibuixar el marc de la negociació i els va facilitar acostar-se als grups que mostraven més proximitat al plantejament del Govern. Tanmateix, puntualitza que aquest pressupost no serà el que haurien volgut, però tampoc el de cap altre grup. El Grup d'Esquerra Republicana, per exemple, encara els demanava més ambició. En tot cas, comenta que el text que porten a votació incorpora tots els acords a què han arribat amb els dos grups que ha citat.

Tot seguit, quant a l'apartat d'ingressos, indica que han fet una modificació de l'IBI que en rebaixa el tipus però elimina els topalls i, per tant, permet millorar la progressivitat i que tothom pagui pel valor d'allò que té, si bé es mantenen les subvencions per a les famílies o persones amb rendes baixes, els quals, malgrat que siguin propietaris, tenen dificultats per pagar aquest impost. Recorda que aquesta mesura ja es va aplicar durant el mandat anterior i anuncia que es mantindrà durant el mandat actual. També hi ha hagut un increment de les

taxes vinculades a l'emergència climàtica i a l'ús de l'espai públic. Assenyala que aquesta mesura els ha permès que el pressupost municipal superi els 3.000 milions d'euros, per damunt dels pressupostos anteriors a la crisi.

Pel que fa a l'apartat de despeses, remarca que han incrementat en 164 milions d'euros la inversió total, comptant tot el grup de l'ajuntament, i també el percentatge, per exigència dels acords a què han arribat amb altres grups. Aquesta mesura ha suposat un estalvi brut que no té cap altra administració local espanyola, ni la Generalitat ni l'Administració central. Així, doncs, assegura que la salut financera de l'ajuntament és potent i els permet fer aquest esforç inversor important. Destaca tres àmbits en els quals s'ha incrementat la inversió, també fruit dels acords. En primer lloc, en habitatge l'increment és de 120 milions entre inversió i despesa corrent respecte de 2019, de manera que gairebé es dobla el pressupost de l'exercici anterior. En segon lloc, dels més de 370 milions d'increment del pressupost, més de 50 es destinen a serveis socials, educació i salut, mesura que confirma l'aposta del Govern pel combat contra la desigualtat com a un dels elements centrals de la seva acció, de manera que se senten deutors de la llavor plantada durant el mandat anterior. En tercer lloc, indica que 66 milions d'aquest increment es destinen a fer front a l'emergència climàtica, a fer créixer les àrees verdes, a la transició energètica i al transport, entre altres aspectes.

Tot seguit, indica que aquests són els trets principals del pressupost per a 2020, que ja han debatut en altres ocasions. Així, doncs, per acabar insisteix en la importància política, no solament econòmica i pressupostària, que té poder començar l'any 2020 amb la perspectiva que molt probablement tant Catalunya com la seva capital tindran pressupostos, i això els ha de permetre servir millor els interessos i les necessitats d'uns ciutadans, que reclamen solucions.

El Sr. Castellana intervé com a portaveu del Grup d'ERC. En primer lloc, agraeix la tasca de l'equip d'esquerra republicana, que ha treballat intensament en aquests pressupostos, especialment el Sr. Toni Vidal, i també dels regidors, consellers de districte i de totes les persones que treballen dia a dia a l'ajuntament.

Seguidament, recorda que el Sr. Maragall i ell mateix varen signar un article que es va publicar el 9 de setembre en el qual reclamaven la necessitat que la ciutat tingués uns pressupostos que afrontessin els reptes que té la ciutat, que són la reducció de les desigualtats, la lluita contra el xoc climàtic i la millora dels serveis públics, tenint en compte especialment àmbits com la seguretat, la convivència o els serveis socials. Així, doncs, el seu grup ha apostat per liderar la ciutat i impulsar des de l'oposició l'acció del Govern.

A continuació, remarca que aquests no són els pressupostos d'un govern ni d'uns grups municipals que representen la majoria del Consell Plenari, sinó uns pressupostos de ciutat, perquè durant els darrers anys en termes reals l'Ajuntament de Barcelona s'havia anat empentint, tant econòmicament com políticament. Considera que la ciutat de Barcelona i el seu ajuntament tenen potencial per liderar, però per fer-ho cal tenir actitud i recursos. Creu que les aportacions que ha fet el seu grup els permetran superar els 3.000 milions de pressupost, i en aquest punt agraeix al Sr. Puig la feina que ha fet sobre el recàrrec en l'impost turístic. Comenta que a proposta del seu grup hi haurà un increment de 100 milions d'inversió en dos àmbits essencials, l'habitatge i l'emergència climàtica, amb una atenció

especial a la rehabilitació del parc d'edificis de la ciutat. Aquesta mesura, afegeix, els permetrà afrontar també la pobresa energètica.

D'altra banda, el seu grup no es vol limitar a aportar dades, sinó també projectes en àmbits estratègics essencials com el de l'ocupabilitat, mitjançant la formació professional i la formació contínua. En aquest sentit, apunta que la digitalització de l'economia accelera tots els canvis i per tant el sector públic ha de garantir una oferta formativa que arribi a tothom per lluitar contra les bretxes, que cada cop són més evidents. També en l'educació de zero a tres anys s'han d'impulsar projectes, perquè és l'etapa on es comencen a generar les primeres desigualtats, que es van incrementant al llarg de la vida. El seu grup també ha formulat desenes de propostes per als districtes i altres serveis municipals.

En definitiva, assenyala que ara ve el moment de l'exigència. Creu que la proposta de pressupostos és molt potent i encamina els problemes que té la ciutat, de manera que ha de ser una bona eina per afrontar-los. Però ara s'ha de passar del paper a la realitat i adverteix que el seu grup serà el primer a ser exigent, per respecte a la ciutadania, perquè aquest no és solament un acord entre grups, sinó que ha de beneficiar els barcelonins.

Per acabar, agraeix el to del debat que han mantingut durant les darreres setmanes, especialment amb els regidors del Govern Sr. Martí Grau i Sra. Ballarín, i també amb la Sra. Artadi, amb qui han treballat molt intensament per arribar a aquest acord.

La Sra. Artadi entén que hi ha dues maneres de fer oposició en qualsevol institució, instal·lar-se en el "no" a tot o intentar millorar les polítiques públiques, sense complexos, per complir amb el compromís que tenen amb els votants i amb tota la ciutadania. Puntualitza que això no vol dir fer de cossa del Govern i que no sempre és possible, com havia passat en altres ocasions.

A continuació, recorda que en la primera presentació del pressupost el Grup de JxCat va ser crític perquè trobaven que estava massa condicionat per les restriccions imposades per l'exministre Montoro i que l'actual president del Govern espanyol ha decidit mantenir, i que era poc ambiciós. Adverteix que continuaran essent crítics quan calgui en tots els àmbits, tal com ho han estat en les comissions i segurament ho seran en el Plenari en algunes qüestions. Tanmateix, entén que negociar alguns aspectes dona més credibilitat a la crítica sobre l'acció de govern. Així, doncs, el seu grup vol participar en l'activitat municipal i mentre en tinguin la possibilitat ho continuaran fent, amb el benentès que aquesta actitud ajuda a millorar la ciutat.

Tot seguit, comenta que han treballat en aquest projecte de pressupostos i que han trobat receptivitat en els dos grups que formen el Govern municipal. De fet, subratlla que bona part de les al·legacions que hi han presentat han estat acceptades. També han treballat molt en el PIM i han arribat a acords. Tanmateix, no entén les restriccions a què ha fet esment, que s'imposen a la ciutat de Barcelona, que els semblen ridícules i que impedeixen que desplegui tot el potencial que té. Per superar aquesta situació, indica que es va fer un primer pas en la reunió de la comissió bilateral amb el Govern de la Generalitat i en aquest moment ja hi ha més concreció, situació que celebra.

D'altra banda, apunta que la lluita contra l'emergència climàtica és un element central de la proposta política del seu grup, però creu que aquesta qüestió no es pot limitar a prendre mesures contra el cotxe privat. En aquest sentit, assenyala que és fonamental descarbonitzar els edificis perquè produeixen el 40 % de les emissions i el 94 % dels habitatges de Barcelona tenen qualificacions energètiques molt deficientes. A més a més, remarca que prendre mesures en aquest àmbit ajudaria a estimular el sector.

Pel que fa a la producció d'energia, assenyala que solament l'1 % de l'energia que es consumeix a Barcelona prové d'energies renovables, dada que considera esfereïdora. Per tant, han d'ajudar les famílies a fer la transició energètica, facilitar la recàrrega de vehicles elèctrics, apostar per la renaturalització de Barcelona i deixar de pagar un cost tan alt per a la salut pel fet de viure en una ciutat. En aquest sentit, indica que hi ha moltes ciutats que fan grans inversions en infraestructura verda i altres elements. Opina que Barcelona hauria d'apostar per la cobertura de la ronda de Dalt, treballar amb nous materials, impulsar el pla del vianant o definir corredors verds, entre altres iniciatives. En conclusió, comenta que en altres èpoques Barcelona havia experimentat altres transformacions i en aquest moment ha de fer una transformació verda.

Dos altres elements importants de l'acord que destaca són, en primer lloc, l'aposta decidida per l'ocupació de qualitat, la redefinició dels llocs de treball, els nous riscos d'exclusió laboral o la formació al llarg de la vida. En segon lloc, el seu grup no defensa el decreixement econòmic, sinó el green new deal, la recerca, la innovació, la formació i la inversió. Així, considera que l'emergència climàtica ha de ser una oportunitat per fer un creixement intel·ligent, per competir des de Barcelona pels nous sectors econòmics que s'estan desenvolupant, i no hauria d'implicar fer passes enrere, sinó que s'han de reformular l'economia i les apostes.

Finalment, comenta que han negociat molt sobre les prioritats de les inversions en els barris i en altres àmbits. Tanmateix, per acabar vol destacar una qüestió que sovint no crida gaire l'atenció perquè és més de mitjà termini, que és l'avaluació de l'impacte de les polítiques públiques, anar més enllà de la quantitat de diners que es gasten o de la gent que s'ha pogut atendre, i centrar-se més en com han canviat la vida de la gent. Així, doncs, opina que han de canviar el paradigma de com es fa política des de totes les institucions públiques.

La Sra. Guilarte considera que l'acord per als pressupostos no és més que la suma de quatre interessos partidistes. Apunta que els grups de Barcelona en Comú i del PSC han governat plegats durant dos anys, entre el mandat anterior i l'actual, i les promeses que han fet no han passat dels titulars de premsa. Pel que fa als altres grups que ara se sumen a l'acord, apunta que havien fet aquesta mateixa crítica. Recorda que el dia anterior el Grup d'ERC va fer unes declaracions en aquest sentit però ara aprova el pressupost. Conclou, doncs, que aquests quatre grups ja no enganyen ningú i, per tant, aquí la qüestió no és si els pressupostos són bons per a Barcelona, sinó que es tracta simplement d'un canvi de cromos.

A continuació, recorda que durant el mandat anterior es varen passar quatre anys parlant d'habitatge, i de fet es va aprovar un pla d'habitatge, que en aquest moment continua sense complir-se però el tornen a prometre. També varen prometre construir 4.000 habitatges durant el mandat anterior i solament en varen fer 800. Ara en prometen 6.000, però fins i tot

suposant que el Govern arribés a executar la totalitat de la partida destinada a aquest àmbit tornarien a incomplir aquesta promesa.

El Grup de Cs considera que després de quatre anys de fracàs estrepitosos en la gestió el Govern continua insistint en el mateix model i, per tant, no es creuen aquestes promeses. Per fer aquesta afirmació es basa en les dades que dona el Govern. Així, pel que fa a la xifra d'ingressos totals previstos, indica que l'única certesa és el que qualifica d'"impuestazo", que significarà recaptar 120 milions d'euros més als barcelonins. Assegura que les famílies notaran molt aquesta mesura i els que creen ocupació i dinamitzen la ciutat econòmicament també. Opina que la resta d'ingressos no estan garantits i, per tant, el Govern municipal incompleix el principi de prudència. Aquests ingressos, afegeix, en molts casos depenen d'aportacions d'altres administracions, com els 128 milions que es preveu que aportí l'Estat. Així, doncs, li preocupa molt que el Govern no hagi previst un pla de contingència, tal com ha demanat el seu grup, i que l'única opció que li quedi sigui tornar a apujar els impostos o augmentar el deute. Cap d'aquestes mesures no seria un exemple de bona gestió.

D'altra banda, assenyala que el Govern ja ha optat per apujar els impostos, perquè proposa l'aprovació de més taxes en aquesta comissió. A més a més, pel que fa als 100 milions d'euros addicionals d'ingressos no previstos que promet el Grup d'ERC, ningú no ha sabut explicar d'on sortiran, malgrat que els ho ha preguntat fins i tot la premsa. Tal com el seu grup ha dit altres vegades, per comptes d'apujar els impostos als ciutadans per tapar la mala gestió, l'actitud responsable del Govern hauria estat que en el marc d'aquest pacte amb els seus socis haguessin reclamat el cobrament del deute que la Generalitat té amb l'ajuntament i amb tots els barcelonins des de 2011 i que puja a 300 milions d'euros.

Pel que fa a les despeses, indica que en l'acord dels pressupostos no es fa cap referència a la inseguretat, que és el problema principal dels barcelonins segons el Baròmetre municipal. Recorda que el Govern es va negar a fer un pacte per la seguretat a la ciutat i a aplicar un pla integral de seguretat que el seu grup els va proposar. A més a més, aquesta partida ha estat relegada dels pressupostos, de manera que queda clar que el Govern municipal continua ignorant els problemes principals de la ciutadania.

Uns altres exemples de les prioritats del seu grup, que si els pressupostos les haguessin inclòs hauria facilitat el seu vot favorable, s'expressen en les al·legacions que han presentat i que han estat rebutjades per manca de pressupost. Entre elles, esmenta el Centre d'Atenció Integral de la Marina del Port, la rehabilitació d'habitatge per a lloguer social al passeig de Joan de Borbó, el pla de millora de l'accessibilitat dels barris de la Salut i Vallcarca o el pla integral de remodelació de Can Peguera.

Per tant, si el Govern no compleix en aquestes qüestions, ni en seguretat, ni en habitatge, i a més a més es nega a implementar el pla que el seu grup va demanar d'ajut al comerç de la ciutat, sector que ha patit la ira dels socis del Govern municipal durant setmanes, si és incapaç de planificar una transició energètica que arribi a tothom, amb ajuts específics i que vagi més enllà de la propaganda, mesura que el seu grup també ha demanat, han d'arribar a la conclusió que aquests pressupostos no són en absolut els que necessiten els barcelonins, sinó els que necessiten el Govern i els partits que li donen suport.

El Sr. Ramírez recorda que dos mesos enrere es va fer l'aprovació inicial d'aquests pressupostos i en aquest temps s'han produït diverses notícies que empitjoren les perspectives d'inestabilitat política i econòmica. D'una banda, l'FMI va sotmetre Espanya pocs dies enrere a la major rebaixa de creixement dels països desenvolupats i preveu que durant 2020 solament creixerà l'1,6 %. D'altra banda, s'acaba de constituir un nou Govern de la nació, circumstància que hauria de ser una bona notícia si no fos pel fet que estarà format per ministres d'extrema esquerra, alguns dels quals són membres del Partit Comunista i seguidors dels governs autoritaris que han portat a la pobresa països com Veneçuela o Cuba. Per aquesta raó, aquest nou Govern no els dona cap confiança.

D'altra banda, indica que a Catalunya la situació d'inestabilitat política també empitjora encara més amb la inhabilitació del president Torra i la seva voluntat de desobeir les diferents sentències.

Per tant, en aquest marc es plantegen dos models. En primer lloc, el model del Govern municipal, que proposa més despesa, més recaptació, més impostos, de manera que per primera vegada el pressupost municipal superarà la xifra dels 3.000 milions d'euros. El Grup del PP no votarà en contra d'aquest pressupost per caprici, sinó per responsabilitat i perquè entén que s'hi ha de presentar una alternativa, atès que no comparteixen aquest model.

A continuació, i tal com han dit reiteradament, davant d'una situació de desacceleració econòmica i de possible destrucció de llocs de treball, entén que el Govern municipal ha de fer les reformes necessàries per tal d'afavorir l'activitat econòmica i generar condicions per a la creació d'ocupació. En aquest sentit, apunta que caldria fer una reforma impositiva per reduir la pressió fiscal que pateixen els barcelonins i que ofega l'activitat econòmica; una reforma de l'Administració per garantir la sostenibilitat i un ús eficient dels recursos públics, simplificant els tràmits i les ordenances municipals, i una reforma de les polítiques de despesa i d'inversió per prioritzar la millora de la qualitat de vida dels barcelonins, especialment d'aquells que tenen més necessitats, i l'impuls dels sectors fonamentals per generar riquesa i ocupació. Lamenta, però, que els pressupostos reflecteixin que cap d'aquestes reformes sigui prioritària per al Govern municipal i per als seus socis.

Pel que fa a la política d'ingressos, indica que es preveu un increment basat en gran part en el que anomena destrallada fiscal de 122 milions d'euros, que inclou un increment del 5,46 % de mitjana del rebut de l'IBI, una destrallada en l'impost de vehicles i en les tarifes de les àrees verda i blava, que perjudicarà les rendes més baixes, multiplicar per 2,6 la taxa de terrasses o un increment del rebut de l'aigua causat per l'augment del 83 % de la nova taxa de clavegueram i una nova taxa de recollida de residus.

Pel que fa a la política d'estalvi, critica que no es prevegi cap reforma de l'Administració municipal que permeti reduir duplicitats i despeses supèrflues, com sempre ha demanat el seu grup. Aquest estalvi, afegeix, permetria reduir la pressió fiscal que pateixen els barcelonins o destinar recursos a polítiques més eficaces i útils per millorar les oportunitats i la qualitat de vida dels ciutadans.

En relació amb les polítiques de despesa i inversió, opina que el Govern no encerta en les prioritats. Reconeix que preveu fer un esforç inversor en polítiques d'habitatge, però troben moltes mancances en molts altres àmbits. Així, indica que es disminueix gairebé en un milió

d'euros la dotació per a promoció econòmica, en 400.000 euros la dotació per a promoció del comerç i ha denegat les al·legacions del seu grup que proposaven augmentar en 5,3 milions la partida de suport a les famílies, augmentar la dotació per a bonificacions de l'IBI o establir una línia de subvencions per a les famílies nombroses en l'impost de vehicles.

Quant a l'educació concertada i privada, àmbit en el qual acusa el Govern municipal de mantenir una batalla particular, també han denegat la proposta del seu grup de dotar amb 3,5 milions d'euros una nova línia de subvencions per compensar el cost de l'escola bressol privada que suporten les famílies que no han obtingut una plaça pública en el curs 2019-2020.

D'altra banda, acusa el Govern municipal de continuar amb una actitud servil respecte del Govern de la Generalitat i d'haver renunciat a reclamar el cent per cent de la recaptació de l'impost turístic, però en canvi imposa un recàrrec d'aquest impost al sector turístic, que finalment repercutirà en l'economia dels barcelonins.

Respecte a l'acord pressupostari, apunta que s'ha subscrit a canvi d'aprovar els pressupostos de la Generalitat, però constata que aquest acord no ha implicat el retorn dels 300 milions del deute ciutadà que la Generalitat manté amb els barcelonins.

En definitiva, assenyala que aquest pressupost demana un esforç als barcelonins, que castiga la seva economia domèstica en moments de molta dificultat econòmica, que no demana cap esforç de major estalvi ni eficiència a l'Administració i que perpetua la servitud amb la Generalitat en renunciar a exigir-li el compliment dels seus compromisos.

Per totes aquestes raons, anuncia el vot contrari del seu grup a la proposta.

El Sr. Valls constata que és important i significatiu que hi hagi pressupostos, però assenyala que encara queda marge per fer propostes o criticar l'orientació que tenen. D'entrada, apunta que els pressupostos que presenta el Govern no li semblen realistes tenint en compte el marc macroeconòmic en què se situen. Indica que tots els organismes internacionals han revisat a la baixa les perspectives de creixement econòmic i, per tant, creu que és un error mantenir un punt de partida allunyat de la realitat.

A continuació, assenyala que els pressupostos també es fonamenten en una apujada notable de taxes, que en conjunt suposen un increment del 27 %, i en alguns casos, com en el sector de la restauració, aquest increment encara és més important. Creu que Barcelona no es pot permetre aquesta situació, perquè en la conjuntura econòmica actual apujar taxes i impostos és una mesura fàcil i ràpida, però no és la millor ni representa cap solució. A més a més, creu que aquest increment d'impostos s'haurà de sumar al que experimentaran tots els catalans.

Tot seguit, recorda que el Grup de Barcelona pel Canvi va votar en contra de la modificació de les ordenances fiscals perquè creuen que no era una bona opció, i en aquest moment ho tornarien a fer.

Pel que fa a l'apartat de despesa, adverteix que el seu grup estarà atent al resultat final de l'execució de la despesa pública, perquè és l'aspecte més important, amb l'esperança que el Govern municipal sigui més eficaç que durant el mandat anterior en la gestió per resoldre els problemes de la ciutat.

Quant a les al·legacions que ha presentat el seu grup, comenta que algunes han estat acceptades totalment o parcialment. Manifesta que no vol ser negatiu en tot, perquè no tindria cap sentit, i assenyala que el pressupost contempla alguns problemes que té la ciutat i que constitueixen tres de les grans preocupacions del seu grup: seguretat, habitatge i benestar social. Així, indica que els pressupostos augmenten la despesa en habitatge, tal com varen demanar mitjançant les al·legacions. També contemplen un augment d'efectius de la Guàrdia Urbana. El seu grup vetllarà per tal que aquesta despesa en habitatge contribueixi realment a resoldre part del problema, però diu que no s'han d'enganyar i considera que el problema més important de la ciutat en aquest àmbit és la política del Govern, que ja va fracassar durant el mandat anterior, tal com va manifestar el Sr. Collboni en un dels debats electorals, i augura que tornarà a fracassar. El seu grup també vetllarà perquè l'augment d'efectius de la Guàrdia Urbana sigui real. El Govern també ha acceptat reclamacions concretes del seu grup, i també de molts ciutadans, com ara la biblioteca de Sarrià. Tot i que només sigui un exemple, remarca que n'hi ha molts a tots els districtes i espera que no passi el que va passar al mandat anterior, en què es preveia una mesura similar però que no es va arribar a materialitzar.

A continuació, exposa que actualment Barcelona està més exposada que mai a la competència amb altres ciutats, tal com s'ha vist recentment amb el MWC. Per tant, la ciutat necessita que l'ajuntament es posi a treballar immediatament, però sobre una base realista, perquè els ciutadans es mereixen que el seu benestar i la ciutat tornin a ser al centre de l'acció i del debat municipals.

Finalment, anuncia la reserva de vot del seu grup en aquest punt. Vol que quedi molt clar que, a més a més de les crítiques que ha formulat, el marc polític general també és cabdal per a la decisió definitiva del seu grup. Creu que és evident que aquest pressupost també obeeix a un context polític molt concret, que té a veure amb l'aprovació dels pressupostos de la Generalitat. Considera que Barcelona no es mereix ser un segon plat en l'acord amb el Sr. Torra i amb el PDeCAT, que és el que està passant.

El Sr. Martí Grau manifesta que es pot estar en desacord en algunes taxes o en com gasta el Govern, però assegura que tots els ingressos que no estan assegurats, tal com han dit des del primer moment, estan en fons de contingència o en partides generalistes que no tindran l'autorització de despesa fins que aquells ingressos s'hagin materialitzat. Recorda que els darrers quatre exercicis s'han tancat amb un balanç positiu i també es tancarà en positiu l'exercici 2019. Per tant, demana que ningú desconfii de la seriositat i del rigor en la gestió pressupostària, qüestió diferent de l'elaboració del pressupost, que és una previsió.

En segon lloc, subratlla que en aquest moment només 6 de 41 regidors rebutgen el pressupost, que són aquells que voldrien un pressupost més petit perquè aquesta és la mesura que varen prendre per sortir de la crisi econòmica, mesura que va provocar la consolidació de la desigualtat, de la precarietat laboral i de la pobresa a la ciutat de Barcelona. Aquesta opció, afegeix, no és la del Govern, perquè la manera d'afrontar una desaceleració econòmica des de l'esquerra és precisament fer polítiques contracíclics, tal com es predica des de fa molts anys. Així, doncs, apunta que aquest pressupost intenta no gastar més del que es té però tant com es té. Per aquesta raó, afegeix, es pot fer una

despesa de 3.000 milions d'euros, no per caprici, sinó perquè creuen que precisament és la manera de servir millor els interessos de la ciutadania de Barcelona.

Tot seguit, constata que aquells que volen menys impostos sempre tenen més idees per gastar. Troba que aquells que voten negativament a les mesures d'ingressos haurien de ser conseqüents i no haurien de fer al·legacions per demanar més inversions i més despesa, perquè si els ingressos s'han de limitar també s'ha de limitar la despesa. En aquest cas, aquests grups haurien d'explicar quina despesa s'hauria de limitar perquè el que no es pot fer és parlar de destrallada impositiva i després criticar que es gasta poc. Per tant, atès que encara queda temps per debatre aquesta qüestió fins a la celebració del Plenari, agrairia als grups municipals que afinessin més els arguments.

Finalment, pel que fa a l'acusació que el Govern municipal té una actitud servil amb la Generalitat de Catalunya o que Barcelona és el segon plat del menú, assegura que si es vol fer el símil del menú Barcelona n'és el primer plat. En aquest sentit, constata que el primer pressupost que s'aprovarà serà el de Barcelona, es farà com a mínim amb el vot favorable del 80 % dels regidors del consistori, i espera que encara se n'hi puguin afegir dos més. Per tant, assenyala que Barcelona ha marcat un camí per passar de la confrontació al diàleg. No s'atreveix a parlar de consens perquè, tal com han explicat intervinents anteriors, és indiscutible que tenen diferències, però han començat a marcar el camí que va de la polarització política a l'espai del diàleg, i insisteix que el primer plat d'aquest menú ha estat Barcelona.

El Sr. Castellana reitera que aquest pressupost no és el d'esquerra republicana però afirma que té el segell del seu grup per les raons que ha exposat en la primera intervenció. Tanmateix, apunta que per anar més enllà s'han de revertir les regles fiscals europees, i sobretot la manera com s'han aplicat a l'Estat espanyol. També diu que s'ha de treballar en col·laboració amb el sector privat, i en aquest sentit han proposat la creació d'un fons d'inversió per poder augmentar la inversió, que enguany passarà del 14 % al 18 %.

La Sra. Artadi exposa que quan es generen espais de treball i de confiança es troben punts d'acord. Admet que els pressupostos de l'ajuntament i de la Generalitat s'han treballat de manera coordinada o paral·lela, però considera que era necessari i creu que això serà beneficiós per a la ciutadania. Així, doncs, aquest pressupost no és el que hauria volgut el seu grup, però creu que el fet de sumar-s'hi el fa millor. Així, doncs, no tenen cap problema a fer les millors polítiques possibles per a tothom.

La Sra. Guilarte constata que el Sr. Martí Grau acaba de confirmar que els 100 milions a què ha fet referència anteriorment els tenen guardats i, per tant, estan fent polítiques conservadores. Per tant, opina que no es pot afirmar que aquests pressupostos són expansius. Assenyala que si el Govern vol ser valent ha de reclamar els 300 milions d'euros que deu la Generalitat a l'ajuntament. D'altra banda, indica que solament hi ha sis regidors que no votaran a favor del pressupost perquè només hi ha sis regidors que fan una oposició ferma, responsable i valenta, i assegura que continuaran fiscalitzant el Govern perquè és la seva obligació.

A continuació, insisteix que apujar impostos no és gestionar bé. Afirma que es poden abaixar els impostos i que aquesta mesura genera més ingressos, tal com s'ha comprovat a Madrid i

en altres comunitats. Per tant, reclama que el Govern no menteixi i que no faci trampes perquè aquests no són uns pressupostos de consens, sinó un simple canvi de cromos i de concessions als socis separatistes del Govern.

El Sr. Ramírez reconeix que hi ha dos models, el del Govern i el que proposen des de l'oposició. Continuant amb el símil gastronòmic, el primer plat que proposa el seu grup és més estalvi, el segon plat menys impostos i més activitat econòmica, i de postres més recaptació i més ingressos.

El Sr. Valls creu que és possible abaixar impostos, tant des de l'ajuntament com des de la Generalitat. En segon lloc, reitera que el vot definitiu el donaran en el Plenari i per tant demana que no especuli sobre aquesta qüestió. Finalment, reconeix que el Sr. Martí Grau és molt hàbil, però manifesta que el seu grup no és beneït i li demana que admeti que hi ha acords polítics, que concerneixen més Barcelona en Comú que el PSC. En cas contrari, indica que un partit com el PDeCAT, que el Govern municipal considera que és de dretes, no aprovaria aquests pressupostos.

El Sr. Martí Grau agraeix al Sr. Valls que li reconegui l'habilitat. Replica a la Sra. Guilarte que, tot i que trobaran a faltar la seva vehemència, s'equivoca constantment. Així, indica que ha explicat de totes les maneres possibles quin és el deute ciutadà de la Generalitat i quin és el deute real, i ho tornarà a explicar tantes vegades com calgui. Finalment, agraeix el to de tothom i espera que el divendres següent tinguin un gran debat en el Plenari del Consell Municipal.

Es dictamina amb el posicionament favorable de Barcelona en Comú, Partit dels Socialistes de Catalunya, Esquerra Republicana i Junts per Catalunya, contrari de Ciutadans i Partit Popular i la reserva de Barcelona pel Canvi.

El president anuncia que els punts 4 i 16 de l'ordre del dia es tractaran conjuntament.

4. (01 OOFF2020 bis) Resoldre les reclamacions presentades a la modificació de l'ordenança fiscal número 3.12 Taxes per estacionament regulat de vehicles a la via pública per a l'any 2020 i successius, aprovada provisionalment pel Plenari del Consell Municipal de 25 d'octubre de 2019, en el sentit dels informes que consten a l'expedient. Aprovar definitivament l'esmentada ordenança fiscal per a l'exercici 2020 i successius. Publicar aquest acord i el text íntegre de la modificació al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona.

El president anuncia que aquest punt es tractarà conjuntament amb el prec del PP del punt 16 de l'ordre del dia.

La Sra. Ballarín exposa que dos dels objectius més importants d'aquestes ordenances fiscals són lluitar contra l'emergència climàtica i fer un ús racional de l'espai públic. En aquesta línia, el Govern va presentar una reforma de les taxes de l'àrea verda i de l'àrea blava, que es va aprovar inicialment el 25 d'octubre proppassat, mitjançant la qual l'àrea verda passava de quatre zones a dues, s'hi afegia un recàrrec variable en funció de les etiquetes de la Direcció General de Trànsit, també es gravava la franja horària de 14 h a 16 h, i que la taxa també s'aplicaria el mes d'agost. Amb aquesta mesura també s'eliminava de l'àrea verda per a residents la bonificació per als bons conductors perquè es considerava que havia deixat de

tenir sentit. Quant a la zona bus, es varen fer algunes modificacions i increments, com l'increment de l'anul·lació de la denúncia.

A continuació, recorda que aquestes ordenances no varen formar part de l'expedient global d'ordenances fiscals i en aquest moment tenen la intenció de portar-les a aprovació definitiva al Plenari de la propera setmana, de manera que en aquest tràmit estan dictaminant la resolució de les al·legacions. Informa que s'hi varen presentar set al·legacions de grups municipals i diferents al·legacions d'associacions de transport de viatgers de Catalunya. Comenta que només s'han acceptat les al·legacions del Grup d'ERC, una de les quals demanava la regulació dels autocars que volen aparcar a l'entorn del Park Güell i una altra que demanava que s'estudii l'ampliació de les àrees verdes perquè, justament amb l'entrada en vigor de les zones de baixes emissions, hi ha el risc que al voltant de determinades zones de la ciutat, sobretot les més perifèriques, es puguin generar zones de park and ride. Per tal de defensar els veïns, doncs, es proposa d'establir-hi àrees verdes.

El Sr. Castellana intervé com a portaveu del Grup d'ERC. Anuncia el vot favorable del seu grup a la modificació d'aquesta ordenança fiscal, atès que s'han resolt favorablement les al·legacions que va presentar-hi. En relació amb l'aparcament d'autocars, essencialment turístics, a la zona del Park Güell, assenyala que és un dels punts de congestió turística de la ciutat i que genera problemes en el transport públic i competència d'usos entre turistes i veïns. També s'ha resolt favorablement la proposta relativa a les zones d'àrea verda, que garanteixen el dret dels veïns a aparcar a prop de casa, a diferència d'aquells indrets de la ciutat que no tenen aquestes àrees i han esdevingut parks and ride encoberts. A més a més, indica que amb la futura eliminació dels peatges de les autopistes a causa de la finalització de les concessions s'haurà de repensar a fons la fiscalitat sobre la mobilitat tenint en compte el principi de justícia tributària, el combat contra el xoc climàtic i la necessitat de garantir una mobilitat més sostenible i adequada als reptes de futur.

El Sr. Mascarell anuncia el vot favorable del Grup de JxCat a la proposta. Comenta que la modificació d'aquesta ordenança s'emmarca en el context del pressupost municipal que el seu grup ha acordat amb el Govern i amb el Grup d'ERC. Apunta que s'han acceptat diverses de les al·legacions que hi havien presentat, especialment tot allò que fa referència a la generació d'incentius per als vehicles menys contaminants, aquells que tenen les etiquetes zero i eco, que pagaran menys, mentre que els més contaminants pagaran més. Per tant, considera que aquesta taxa és coherent amb la implementació de la zona de baixes emissions i la Declaració d'emergència climàtica. Els hauria satisfet que s'hagués mantingut la bonificació per a bons conductors a l'àrea verda per a residents, tal com demanaven en una de les al·legacions. Creu que hauria estat una bona manera de fomentar la sensibilització per al compliment de la normativa viària. Adverteix, però, que el seu grup insistirà en aquesta mesura.

D'altra banda, assenyala que el futur de l'aparcament a Barcelona passa per un pla de gestió global de l'estacionament subterrani. Entén que s'ha d'alliberar espai en superfície per renaturalitzar la ciutat. Així, opina que cal generar una aplicació que gestioni com un sol aparcament totes les places subterrànies, públiques i privades, amb l'objectiu d'alliberar espai en superfície per destinar-lo als vianants i incrementar la massa vegetal de la ciutat.

La Sra. Guilarte indica que ja saben com aconseguirà el Govern els 100 milions d'euros que comentaven en el punt anterior: 88 els tenen guardats i la resta se'ls asseguren apujant una

altra taxa, de manera que només han trigat vint minuts a confirmar allò que havia dit en el debat del punt anterior. Per tant, anuncia el vot contrari del Grup de Cs a la proposta.

Tot seguit, opina que el Govern ja s'ha acarnissat prou amb els ciutadans de Barcelona, que a partir de l'1 de gener d'enguany ha pujat les taxes una mitjana de 200 euros anuals a les famílies de la ciutat. Així, doncs, els ciutadans paguen més pels mateixos serveis, perquè el Govern no ha implementat ni una sola mesura destinada a millorar cap dels serveis que faran pagar més cars. A més a més, indica que aquesta taxa serà més onerosa per a aquells que no tenen l'oportunitat de renovar el vehicle o eliminar la dependència que en tenen, com els treballadors, els autònoms, les pimes i les famílies que depenen del cotxe per a l'activitat econòmica diària.

Afegeix que durant el mateix any s'apuja l'impost de circulació, de manera que el Govern no ha tingut cap pietat dels ciutadans. Apunta que aquesta mesura forma part de la guerra particular que el Govern manté contra el vehicle privat, sigui o no contaminant, i, per comptes d'aplicar criteris justos, equitatius i progressius per assolir l'objectiu comú de fer una transformació cultural del model de mobilitat, prenen aquesta mesura de cop, mitjançant sancions i prohibicions.

A continuació, manifesta que amb aquesta taxa d'estacionament el Govern obligarà moltes persones a haver de recórrer al pàrquing privat. Per tant, creu que aquesta mesura també afectarà les zones comercials, on és molt possible que es redueixi o es condicioni l'afluència de clients.

El seu grup proposava que es construïssin zones de park and ride en col·laboració amb l'Àrea Metropolitana, qüestió sobre la qual s'ha parlat molt però encara no hi ha cap pla per tirar-la endavant. També proposaven més ajudes per facilitar la transició cap a un nou model de mobilitat assequible per a tothom. En aquest sentit, afirma que el PIRVEC no ha arribat enlloc i que les ajudes de la Generalitat per canviar de cotxe tampoc no s'han notat. Creu, doncs, que el Govern municipal hauria d'apostar per l'electrificació i per la instal·lació de més punts de recàrrega. A més a més, els que ja hi ha estan abandonats, de manera que reclama que com a mínim es mantingui allò que ja hi ha abans de fer noves promeses.

Per acabar, creu que s'ha de donar una alternativa efectiva al transport públic.

El Sr. Ramírez exposa que amb aquesta modificació de l'ordenança fiscal reguladora de les taxes d'estacionament el Govern pretén obtenir 13 milions d'euros addicionals. Aquesta és, doncs, una altra de les eines tributàries amb les quals etziben una destrallada fiscal als barcelonins, tal com ha denunciat en el debat del punt anterior. Apunta que aquesta quantitat afegida s'obtindrà principalment gràcies a l'increment de les tarifes de les àrees verda i blava, el preu de les quals variarà segons l'etiqueta ambiental de la DGT. Critica que també s'eliminin les bonificacions per als bons conductors i per als vehicles d'emissió zero, i que s'ampliï el període de pagament de l'àrea verda al mes d'agost.

El Grup del PP considera que aquesta mesura és desproporcionada, purament recaptatòria i que no té l'objectiu de combatre l'emergència climàtica. Per aquesta raó varen presentar dues al·legacions a la modificació d'aquesta ordenança. En primer lloc, demanaven la retirada

d'aquest augment indiscriminat, que afecta les persones amb rendes més baixes i que no poden canviar el cotxe immediatament.

La segona de les al·legacions anava en la mateixa línia del prec que es formula conjuntament amb el debat sobre la modificació de l'ordenança fiscal. Demanen que s'estableixi una bonificació en la taxa d'estacionament de vehicles per a famílies nombroses, perquè és un dels col·lectius que fa un ús més eficaç del transport privat. Atès que aquesta modificació no era inclosa en el gruix de les ordenances fiscals que es varen aprovar el mes de desembre, el seu grup va decidir fer aquesta proposta a la comissió en forma de prec al Govern. Lamenta que no s'hagi acceptat l'al·legació amb un argument genèric a favor de la disminució de l'ús del vehicle privat, però sense cap argument en contra de bonificar les famílies nombroses. Creu, doncs, que tampoc acceptaran el prec. El seu grup no entén, si es vol promoure un ús més eficient del vehicle privat, per què aquests col·lectius no poden gaudir d'aquestes bonificacions. Considera que aquest és un altre exemple de com el Govern municipal tracta les 23.000 famílies nombroses de Barcelona, sense una regidoria específica per a les seves inquietuds ni cap subvenció destinada a projectes de família. Creu, doncs, que hi ha mancances greus respecte dels ajuts que hauria de rebre aquest col·lectiu.

En definitiva, insisteix que aquesta mesura solament és recaptatòria i no té en compte l'esforç heroic que fan les famílies nombroses de la ciutat, de manera que anuncia el vot contrari del seu grup a la proposta. Argumenta que si l'objectiu fos lluitar contra l'emergència climàtica no s'haurien d'eliminar les bonificacions fins i tot per als vehicles que generen zero emissions. Considera, doncs, que una vegada més el Govern municipal fa una persecució del vehicle privat més que no pas prendre mesures per millorar la qualitat de l'aire. Varen constatar aquesta intenció també en la primera avaluació de l'aplicació de la zona de baixes emissions, perquè per comptes de valorar quin havia estat l'impacte d'aquesta mesura sobre la qualitat de l'aire el Govern va donar dades sobre la reducció de la mobilitat a la ciutat de Barcelona. Pregunta, doncs, si l'objectiu d'aquestes mesures és lluitar contra l'emergència climàtica o bé recaptar més i perseguir el vehicle privat.

El Sr. Valls apunta que el Govern no ha atès les al·legacions que ha presentat el Grup de Barcelona pel Canvi a la modificació d'aquesta ordenança fiscal i per tant anuncia el vot contrari del seu grup a la proposta. En les al·legacions proposaven que l'increment de la taxa d'aparcament en funció del tipus de vehicle s'implementés en dos anys, perquè en alguns casos el cost per hora de l'estacionament es pot doblar. Assenyala que els propietaris dels cotxes més antics, i normalment més contaminants, solen tenir les rendes més baixes de la ciutat. Destaca que si aquest increment s'efectués paulatinament durant dos anys podria donar un marge a aquestes persones per fer la transició cap a alternatives de transport més respectuoses amb el medi ambient.

La Sra. Ballarín insisteix que aquesta modificació s'emmarca en el principi de qui contamina paga i en els dos objectius de les ordenances fiscals, la lluita contra l'emergència climàtica i l'ús racional de l'espai públic.

Pel que fa a l'àrea verda, admet que queda pendent de definir en quines zones s'establirà. Indica que aquesta mesura es pot prendre per decret d'alcaldia i, per tant, estudiaran aquesta ampliació i aviat prendran una decisió.

Sobre el qüestionament que aquestes mesures siguin útils per lluitar contra l'emergència climàtica, creu que s'ha demostrat que són molt útils i de fet Barcelona ha estat pionera en aquest àmbit i moltes altres ciutats han seguit aquest model des de l'any 2003, moment en el qual es va optar per establir taxes d'àrea verda i blava, per comptes d'establir un peatge urbà.

A continuació, confirma que es va rebutjar l'al·legació presentada pel Grup del PP, que han tornat a presentar en forma de prec. En coherència, no pot acceptar-lo.

D'altra banda, recorda que el Pla de mobilitat urbana contempla l'establiment d'una taxa per disminuir els desplaçaments en vehicle privat i per potenciar els vehicles menys contaminants tant com sigui possible. L'altre objectiu d'aquestes taxes és promoure alternatives al transport privat, bàsicament el transport públic. En aquest àmbit apunta que les famílies nombroses tenen un ajut especial. De fet, destaca que la tarifació del sistema de transport públic contempla diferents títols que bonifiquen de manera molt important les famílies nombroses. Així, comenta que la nova T-usual, que costa 40 euros i no té límit de viatges durant un mes, per a les famílies nombroses el cost és de 32 euros. La T-70/90, que és multipersonal i per a 90 dies, permet fer 70 desplaçaments per 63,55 euros a les famílies nombroses i monoparentals.

Finalment, assegura que el Govern està totalment a favor de protegir les famílies nombroses, però indica que cal tenir en consideració altres tipologies de família que poden tenir dificultats addicionals, com és el cas de les famílies monoparentals. Per tant, argumenta que a més de les bonificacions de diferents tributs per a les famílies nombroses també s'ha d'ajudar mitjançant subvencions les famílies monoparentals.

El Sr. Ramírez reitera que la no-acceptació del prec no és cap sorpresa, en coherència amb la resolució de les al·legacions. Pel que fa a les bonificacions a famílies nombroses i monoparentals en els títols de transport públic, entén que són compatibles amb la seva proposta. Afegeix que el seu grup també està a favor d'ajudar les famílies monoparentals. Tanmateix, pel que fa a les famílies nombroses, tot i que reconeix que el sistema tarifari integrat contempla diverses bonificacions, apunta que amb la darrera reforma d'aquest sistema tarifari es perjudica aquestes famílies perquè els nous títols són unipersonals, la qual cosa obliga a cada membre de la família a tenir un títol i això els suposa un cost econòmic molt elevat. Creu, doncs, que s'hauria de reconsiderar aquesta mesura.

La Sra. Ballarín dona les gràcies als grups que han expressat el vot favorable a la mesura i es compromet a continuar treballant en aquest àmbit.

Es dictamina amb el posicionament favorable de Barcelona en Comú, Partit dels Socialistes de Catalunya, Esquerra Republicana i Junts per Catalunya i contrari de Ciutadans, Partit Popular i Barcelona pel Canvi.

5. (01- PPPNT2019-Ordenança PPPNT Serveis Cementiris) Resoldre les al·legacions presentades a la modificació de l'ordenança per prestacions patrimonials de caràcter públic no tributari dels serveis de cementiris per a l'exercici 2020 i successius, aprovada inicialment per la Comissió d'Economia i Hisenda de 20 de novembre de 2019, en el sentit dels informes que consten a l'expedient. Aprovar definitivament la modificació de l'ordenança per prestacions

patrimonials de caràcter públic no tributari dels serveis de cementiris per a l'exercici 2020, d'acord amb el text que consta a l'expedient. Publicar aquest acord i el text íntegre de la modificació al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona.

La Sra. Ballarín recorda que el mes de febrer de 2019 es va fer una reforma important de les taxes de cementiris, que varen passar a denominar-se prestacions patrimonials públiques no tributàries, un canvi en el nom i en la regulació però no en les tarifes que es pagaven. Posteriorment, Cementiris de Barcelona va elaborar un estudi de costos de manteniment i conservació i una memòria economicofinancera, i va concloure que hi havia un dèficit d'1,9 milions d'euros. Per tant, es va considerar que calia actualitzar les taxes de manteniment i conservació. Afegeix que es va elaborar un pla director de cementiris, que preveu fer una inversió de 70 milions d'euros en un termini de vuit anys per mantenir amb dignitat els cementiris de Barcelona.

A continuació, assenyala que les taxes de cementiris i cremació estaven congelades des de l'any 2015, havien disminuït un 7,1 %, i a causa d'aquesta congelació l'ajuntament va deixar d'ingressar 3,25 milions d'euros, de manera que aquestes taxes només cobreixen el 60 % dels costos. A més a més, apunta que els drets de conservació són dels més baixos de l'entorn de Barcelona.

Finalment, comenta que s'han rebut quatre al·legacions a la modificació de l'ordenança, totes elles de Barcelona pel Canvi, de les quals tres han estat desestimades i s'ha estimat la que demana de mantenir l'exempció per a persones que reben la pensió mínima.

El Sr. Castellana intervé en nom del Grup d'ERC. Anuncia el vot favorable del seu grup a aquesta proposta. Assenyala que els cementiris de Barcelona són molt antics, tenen problemes de conservació evidents i s'hi han produït alguns incidents coneguts per tothom. Entén, doncs, que el cost del manteniment i el dret de conservació han de ser compatibles, sense generar superàvits però també sense generar dèficits que generin problemes com els que hi ha hagut, si és que es vol garantir la viabilitat dels cementiris públics de Barcelona. En definitiva, estan d'acord amb l'objectiu de la modificació de l'ordenança, que és mantenir uns cementiris públics dignes i que el cost del manteniment l'assumeixi qui en fa ús.

El Sr. Mascarell anuncia la reserva de vot del Grup de JxCat perquè els sembla correcte adequar l'ordenança però no acaben d'estar convençuts de la xifra que proposa el Govern. Saben que els cementiris de la ciutat necessiten un manteniment millor i una molt millor conservació perquè no es poden tornar a repetir situacions com les dels anys 2017 i 2019. Ara bé, abans d'apujar aquesta taxa volen conèixer el pla director, quin abast té i quines inversions s'han de fer, si l'apujada de la taxa repercutirà en una millora real de l'estat dels cementiris i si les inversions previstes són les adequades per resoldre aquestes situacions provocades per l'envelliment que tots han constatat.

Tot seguit, recorda que ja varen fer aquesta reflexió en el debat per a l'aprovació inicial de la modificació de l'ordenança en aquesta mateixa comissió el mes de novembre anterior, moment en què també varen demanar que s'elaborés el pla director. Apunta que el Govern encara no ha presentat aquest pla o, si més no, el seu grup no l'ha rebut. Indica que aquest Pla director de cementiris va ser un compromís adquirit per l'alcaldeessa en el consell d'administració de Cementiris de Barcelona celebrat el mes de setembre de 2017 i, per tant,

considera que ja s'hauria d'haver enllestit. Insisteix que aquest pla ha d'indicar l'abast del pressupost total en inversions de manteniment i conservació i el calendari d'execució, i ha de permetre valorar si la taxa s'ajusta al cost estimat de les inversions que s'han de realitzar.

En conclusió, subratlla que la proposta del Govern és apujar la taxa pràcticament un cent per cent, sense cap justificació objectiva, i considera que fer-ho sense un pla és un plantejament difícilment acceptable.

La Sra. Guilarte manifesta que aquesta és una altra consumació de l'apujada de taxes, que qualifica d'"impuestazo", del Govern populista i separatista. Recorda que la modificació de la taxa de manteniment dels cementiris va ser aprovada inicialment el mes de novembre en aquesta mateixa comissió, si bé no pas pel Grup de Cs. En aquell moment ja varen advertir que s'oportarien a aquest augment i que la falta d'actualització de la taxa des de l'any 2013 no justificava de cap manera aquesta apujada del cent per cent. Considera que és vergonyós que el Govern municipal hagi desatès el manteniment dels cementiris mentre llencen els diners i els donen a entitats políticament afins. Per tant, afirma que una vegada més el Govern descarrega la culpa de la seva pèssima gestió de forma abusiva sobre la butxaca dels ciutadans, i en el cas d'aquesta taxa encara molt més.

A continuació, exposa que Barcelona ja és la ciutat que té els impostos més alts de tot Espanya. Opina, doncs, que aquesta apujada no solament és abusiva sinó que també és inapropiada. Acusa el Govern d'haver estat negligent en el manteniment dels cementiris i això va tenir les conseqüències que tothom coneix l'any 2017. En tot cas, afirma que amb aquesta política recaptatòria, que no dissimulen, estan dient que si no es vol que tornin a passar situacions com aquelles els ciutadans han d'assumir els 3,9 milions d'euros que suposadament ara sí que serviran per mantenir els cementiris. Així, diu que el Govern pretén que els afectats paguin aquests costos de manteniment atès que no té recursos perquè continua subvencionant la venda il·legal i les entitats afins, amb finalitats polítiques camuflades, i no cobra el deute que la Generalitat té amb l'ajuntament, deute que els pactes que han fet haurien de contemplar malgrat que jurídicament no sigui reclamable. El seu grup considera que aquesta actitud és indignant i és una mostra més de la desafecció del Govern envers la ciutadania.

En conclusió, manifesta que l'única oposició que li queda al Govern i l'única formació política que el fiscalitza continuarà exercint la seva obligació. Per tant, el seu grup exigirà que es presenti l'informe sobre el seguiment i el compliment del Pla de prevenció i emergència que es va anunciar l'any 2018, del qual encara no tenen xifres, i també sobre els 4 milions d'euros que el Govern assegura que farà servir per al manteniment dels cementiris.

El Sr. Ramírez vol conèixer el Pla director de Cementiris, quines actuacions de manteniment i conservació preveu, i les inversions que contempla. Pel que fa a la proposta, anuncia la reserva de vot del Grup del PP.

El Sr. Valls apunta que si s'hagués plantejat de fer aquest increment de la taxa en dos anys s'hauria donat un marge d'adaptació als afectats. Acusa la Sra. Ballarín de prendre la mesura més fàcil, tant pel que fa als cementiris com a les terrasses del sector de la restauració, que és apujar els impostos. Denuncia que, una vegada més, es troben davant de l'increment d'una taxa que pagaran els usuaris a causa de la manca d'actuació municipal en el mandat

anterior. Espera, doncs, que durant el mandat actual aquesta situació tan perjudicial per als barcelonins, a més a més en una qüestió molt personal i íntima, no es torni a produir. Assenyala que hi havia altres solucions. També critica que no hi hagi un pla general per renovar i rehabilitar els cementiris, que molts dels regidors coneixen perquè les seves famílies hi reposen.

La Sra. Ballarín mostra sorpresa per l'afirmació de l'oposició que no hi ha pla director, perquè tots els que formen part del Consell Rector de Cementiris de Barcelona l'ha pogut veure i hi ha pogut participar. Comenta que és un pla director per a vuit anys i el poden consultar quan vulguin. Aquest pla, afegeix, indica com s'ha d'anar abordant aquest tipus d'actuació amb la cura necessària per no generar alarmisme als ciutadans.

Seguidament, indica que la mesura és justificada, perquè hi ha una memòria economicofinancera que acompanya l'expedient i que explica perfectament que encara estan lluny de cobrir els cost del manteniment dels cementiris. Poden optar per apujar les taxes més o menys, i els costos els poden pagar les famílies dels usuaris a través detaxes o els poden pagar tots els ciutadans mitjançant el pressupost general de l'ajuntament. En tot cas, el Govern ha optat per ambdues solucions alhora i per anar incrementant paulatinament el cost de les prestacions patrimonials.

D'altra banda, indica que Barcelona, comparada amb altres ciutats del seu entorn, té uns dels preus més baixos de conservació dels cementiris. Subratlla que aquestes dades ja les varen donar i ho poden tornar a fer si cal. També recorda que des de 2012 aquestes taxes no s'han actualitzat i ni tan sols s'han apujat segons l'IPC. Per tant, apunta que no s'ha de tenir en compte solament què s'ha fet i què no s'ha fet en el manteniment dels cementiris, sinó també el fet que des de 2012 hi ha hagut apatia o manca d'acció a l'hora d'establir unes taxes que serveixin per cobrir el cost d'aquest servei, o si més no per acostar-s'hi.

Finalment, insisteix que aquesta mesura és necessària per mantenir amb dignitat els cementiris de Barcelona.

El Sr. Castellana replica que el Grup d'ERC també és una oposició que fiscalitza, perquè podien haver optat per dir "no" a tot i instal·lar-se en aquesta comoditat simple, però han decidit fer propostes, impulsar el Govern i donar eines a la ciutat per garantir uns serveis públics de qualitat, i a partir d'aquí fiscalitzar l'acció del Govern.

El Sr. Mascarell comenta que és habitual acusar els grups que pacten amb el Govern de no fer oposició i, per tant, no cal insistir en aquesta qüestió.

D'altra banda, reitera que el seu grup no coneix aquest pla que la Sra. Ballarín assegura que existeix. Per tant, reclama que els el donin, que hi treballin conjuntament i, si les dades que comenta la regidora són certes, creu que serà fàcil que es posin d'acord.

Es dictamina amb el posicionament favorable de Barcelona en Comú, Partit dels Socialistes de Catalunya i Esquerra Republicana, contrari de Ciutadans i Barcelona pel canvi i la reserva de Junts per Catalunya i Partit Popular.

IV) Part decisòria / Executiva

- a) Ratificacions
- b) Propostes d'acord
- c) Proposicions
- V) Part d'impuls i control
- a) Proposicions / Declaracions de Grup

Del Grup Municipal Esquerra Republicana:

6. (M1923/480) La Comissió d'Economia i Hisenda acorda instar el Govern Municipal a crear instruments de finançament per a iniciatives innovadores que permetin la participació de l'Ajuntament de Barcelona en aquestes iniciatives i la mobilització de fons privats i d'altres administracions per tal d'entomar els principals reptes de ciutat com són desigualtats socials o l'emergència climàtica.

El Sr. Castellana intervé com a portaveu del Grup d'ERC. Exposa que durant els darrers anys Barcelona ha perdut lideratge per una qüestió d'actitud i de recursos. Per tant, opina que cal sumar els esforços dels agents públics i privats de la ciutat per multiplicar el pressupost municipal en molts àmbits. Com a exemple, en l'àmbit de la rehabilitació energètica proposen la creació d'un fons d'inversió per alinear fons privats amb objectius públics. Entén que els fons privats tenen els seus interessos, que són legítims però que sovint no coincideixen amb l'interès social òptim. També assenyala que des de Barcelona Activa i d'altres agents privats s'ajuda l'emprenedoria a iniciar l'activitat mitjançant les incubadores. Insisteix que Barcelona és una ciutat líder en empreses emergents, però cal plantejar com es pot ajudar a finançar aquestes iniciatives amb una participació pública directa i a encaminar propostes enfocades a la resolució de problemes com l'envelliment de la població, les desigualtats socials o l'emergència climàtica.

A continuació, afirma que moltes vegades s'ha entès la col·laboració publicoprivada com la cessió de la política pública a un agent privat i, com s'ha vist en casos recents, això ha provocat que el sector públic esdevingui captiu del privat, el qual adquireix tot el coneixement i la ciutadania no es beneficien gaire d'aquesta col·laboració. El seu grup, doncs, proposa un altre model de col·laboració publicoprivada que generi l'efecte contrari, alinear fons i recursos amb els objectius públics per poder multiplicar allò que es pot fer des d'una administració pública limitada per les regulacions pressupostàries i fiscals imposades per la Unió Europea, que a l'Estat espanyol s'han aplicat amb una contundència encara més encotilladora.

Per acabar, demana el vot favorable dels altres grups a la proposició.

El Sr. Mascarell anuncia el vot favorable del Grup de JxCat perquè aquesta proposició va en la línia d'allò que han pensat sempre. Exposa que Barcelona avança decididament quan la col·laboració entre el sector públic i la societat civil és sòlida, i la ciutat té dificultats quan l'Administració pública no té en compte la societat civil o hi desconfia, ja sigui empresarial o associativa. Insisteix, doncs, que la història de Barcelona indica que la millor ciutat sorgeix quan es construeix entre tots, quan les administracions, les empreses i el teixit associatiu sumen. De fet, assenyala que Barcelona ha funcionat bé quan ha operat amb la mateixa

lògica que operen les ciutats o els països més avançats. En aquest sentit, diu que l'OCDE ha demostrat que els països que generen més riquesa i millor benestar són els que tenen un índex més alt de col·laboració entre la iniciativa pública i la iniciativa privada. Així, comenta que els Països Baixos tenen un índex de col·laboració en el PIB del 21 %, mentre que a Espanya aquest índex és del 9 % o 9,5 %. Constata, doncs, que Barcelona avança quan segueix la filosofia holandesa, que en moltes ocasions n'ha estat un exponent i normalment ha funcionat, com ho demostra l'èxit que varen tenir els Jocs Olímpics de 1992. En aquell moment la inversió executada en col·laboració d'ambdós sectors va ser del 43 %. Esmenta altres exemples, com la recerca mèdica, l'eficiència energètica, la recuperació del Liceu, el MWC o la gestió dels centres cívics.

Tot seguit, lamenta que durant el mandat anterior aquesta lògica s'interrompés i que la col·laboració publicoprivada disminuís extraordinàriament. Manifesta que la col·laboració exigeix diàleg i confiança mútua, que és allò que s'ha de recuperar. Així, doncs, assenyala que afrontar el problema de l'habitatge, l'emergència climàtica, la revolució tecnològica, les desigualtats socials, el sensellarisme, la gestió de l'espai públic, l'enfortiment cultural o la creació de riquesa exigeix la col·laboració de tothom. En aquesta línia, el mes de novembre anterior el seu grup va presentar en aquesta mateixa comissió la iniciativa del Contracte Barcelona, amb la qual intentaven promoure la màxima col·laboració entre les empreses del sector turístic per desenvolupar accions de mecenatge i patrocini de projectes de millora en els àmbits urbanístic, ambiental i social.

En conclusió, considera que aquesta proposició va en la línia d'afrontar alguns dels grans reptes que es plantegen a la ciutat. Recorda que al voltant de l'any 1900 el Govern de la ciutat i la societat civil varen confiar l'un en l'altra, els anys vuitanta també i en aquest moment toca tornar a fer el mateix per impulsar plegats tot tipus d'iniciatives.

El Sr. Sierra critica que en la proposició no aparegui explícitament l'expressió col·laboració publicoprivada. Tot i així, celebra que el grup proponent assumeixi aquesta tesi perquè durant el mandat anterior el grup proponent era més proper a la CUP i defensava les remunicipalitzacions.

A continuació, anuncia que malgrat que la proposició sigui molt genèrica i molt oberta, i que només parli de la bondat de la col·laboració publicoprivada, el Grup de Cs hi votarà favorablement perquè com a representants del liberalisme a l'ajuntament celebren aquest gir del grup proponent. En qualsevol cas, reitera que la proposició no és gens concreta i malgrat que no deixa de ser una declaració d'intencions hi donaran suport perquè el seu grup comparteix aquest model de col·laboració publicoprivada. Subratlla que un índex alt d'aquest tipus de col·laboració és un símptoma de bona democràcia, de bona economia i de ciutats fortes i consolidades.

D'altra banda, reclama que en la negociació dels pressupostos el grup proponent tingui en compte que el repte principal de la ciutat en aquest mandat és donar resposta als dos problemes més importants dels barcelonins, que són la seguretat i l'emergència d'habitatge. Per abordar aquesta darrera, indica que s'hauria de construir un gran parc d'habitatge social, com el d'altres grans ciutats europees i que Barcelona no té. Remarca que durant el mandat anterior es varen prendre mesures en l'àmbit de l'habitatge sense tenir en compte la col·laboració publicoprivada, decisions que fins i tot varen impedir la intervenció del sector

privat en la construcció d'habitatge de lloguer social. Aprofitant, doncs, la posició de força i d'exigència cap al Govern municipal de què es vanta el grup proponent, li reclama que la seguretat i l'emergència d'habitatge es vegin reflectits en els pressupostos amb mesures de col·laboració publicoprivada en aquests àmbits.

El Sr. Ramírez anuncia el vot favorable del Grup del PP a la proposició per fomentar la col·laboració publicoprivada amb l'objectiu de cercar eines per al finançament d'iniciatives innovadores. Recorda la tradició de Barcelona en l'àmbit de la innovació i de les TIC, i esmenta reptes de futur com la tecnologia 5G, la robòtica, l'emprenedoria o les empreses emergents. El seu grup entén que la col·laboració publicoprivada és indispensable per poder portar a terme aquestes iniciatives i que Barcelona esdevingui un referent internacional en aquests àmbits.

Seguidament, apunta que la proposició parla de crear un instrument de col·laboració, però en aquesta ocasió també amb l'objectiu de fer front a les desigualtats socials i a l'emergència climàtica. Opina que les noves tecnologies disruptives permetran fer front a aquestes desigualtats i abordar altres reptes de futur.

D'altra banda, troben a faltar concreció en aquesta proposició, per exemple pel que fa a l'instrument que es proposa. En l'exposició que ha fet el Sr. Castellana ha parlat de la creació d'un fons d'inversió, però entén hi pot haver moltes altres vies de finançament. En qualsevol cas, el seu grup està d'acord amb la proposta i entén que durant el desenvolupament de la iniciativa podran discutir com es duu a terme.

Dit això, reivindica la trajectòria coherent del seu grup en defensa de la col·laboració publicoprivada, sempre que es faci amb transparència i sense favoritismes per motius ideològics. Entén que cada vegada hi ha més empreses que són conscients del deure que tenen de contribuir a la societat, entre altres raons perquè els seus clients els ho exigeixen, i el consumidor cada vegada també té més en compte els valors de responsabilitat social de les empreses a l'hora d'escollir-ne una o una altra.

Finalment, destaca que la col·laboració publicoprivada permet aprofitar els recursos, l'experiència i el saber fer de les empreses privades que de vegades li manquen al sector públic. Per aquesta raó el seu grup està a favor de la iniciativa. Recorda que anys enrere el grup proponent va posar com a condició per aprovar els pressupostos que es creés un operador d'energia a la ciutat i preveu que en aquest cas pot aparèixer per sorpresa la proposta d'un operador de finançament. El seu grup en principi no ho veuria malament, però espera que se'n concretin els detalls per saber qui es podrà beneficiar d'aquestes eines de finançament.

El Sr. Valls anuncia el vot favorable del Grup de Barcelona pel Canvi a la proposició perquè són favorables a tot allò que signifiqui iniciativa, incentius i lideratge municipal per coordinar la resposta als diferents reptes de la ciutat. Subratlla que lideratge no sempre equival a finançament, sinó que implica una empenta que de moment el seu grup no veu en el Govern. Considera que la col·laboració publicoprivada és imprescindible per resoldre el problema de l'habitatge però el Govern continua cometent els mateixos errors en un àmbit tan important per a la gent i per a l'economia de la ciutat. Insisteix que no es pot resoldre res sense tenir en compte la resta d'actors que poden contribuir en aquest sentit. Així, doncs, no es cansarà

de repetir que les empreses i la societat civil no són els enemics, sinó possibles col·laboradors, si se'ls convida a participar-hi, de l'acció municipal.

En conclusió, considera que aquesta proposició va en el bon sentit i espera que sigui una filosofia que impregni tots els àmbits d'acció de la política municipal.

El Sr. Marcé anuncia el vot favorable dels grups del Govern a la proposició. Admet que té punts d'inconcreció però incideix en la filosofia de la col·laboració publicoprivada, que és imprescindible, especialment en aquells àmbits on volen que hi hagi un factor multiplicador i que respongui a una lògica de redistribució més important.

A continuació, destaca que la proposició fa èmfasi en dos aspectes molt específics, les desigualtats socials i l'emergència climàtica. Recorda que durant el mandat anterior l'ajuntament ja disposava d'instruments per impulsar la lluita contra les desigualtats socials amb la lògica de la col·laboració amb els sectors privats, com ara el programa "Impulsem el que fas" o el Matchfunding, entre molts altres exemples, especialment de Barcelona Activa. També comenta que gràcies a l'acord per als pressupostos de 2020 l'ajuntament posarà un èmfasi especial en fons d'inversions estratègiques, amb dotacions que podrien arribar als 50 milions d'euros, per facilitar la transició energètica i sostenible del parc d'habitatge de la ciutat. Amb aquesta operació, doncs, passarien del "Barcelona, posa't guapa" al "Barcelona, posa't sostenible".

Finalment, considera que en aquest moment estan en condicions d'aconseguir una bona adaptació als objectius de desenvolupament sostenible, que malgrat que molta gent cregui que es refereixen exclusivament al canvi climàtic en realitat també tenen relació amb la lluita contra la desigualtat social, aspecte que és tan important com el mediambiental. Per tant, opina que la combinació d'ambdós elements no ha de ser solament producte de l'acció municipal, sinó també de la col·laboració publicoprivada.

El Sr. Castellana reconeix que la mesura que proposen no és nova i que s'ha assajat en molts moments de la història, però creu que és important tornar-hi perquè la ciutat ha perdut aquesta iniciativa. Creu que la col·laboració entre els diversos sectors fan una suma que més que sumar multiplica. En tot cas, replica que el seu grup no ha fet cap gir en la seva posició. Assenyala que no són liberals, sinó socialdemòcrates, i per tant defensen el lideratge públic i que la col·laboració publicoprivada serveixi per trencar fal·làcies com la que va imposar el liberalisme durant la darrera crisi, en el sentit que l'emprenedoria era la forma de solucionar tots els mals del món, opinió que s'ha demostrat que no és certa. Contràriament, apunta que calen instruments que garanteixin l'emprenedoria, però amb condicions dignes i que no generi precarietat laboral per la porta del darrera.

En conclusió, el seu grup és favorable a la col·laboració publicoprivada, i per aquesta raó presenten aquesta proposició, però creu que l'element central d'aquesta col·laboració ha de ser que les beneficis reverteixin en el bé comú i en la societat, i que no es repeteixin experiències negatives que han suposat el lliurament literal de l'Administració pública al sector privat.

Per acabar, agraeix el suport de tots els grups a la proposició i anuncia que estaran atents perquè aquesta iniciativa s'implementi.

Votació favorable de Barcelona en Comú, Partit dels Socialistes de Catalunya, Esquerra Republicana, Junts per Catalunya, Ciutadans, Partit Popular i Barcelona pel canvi.

Aprovada

Del Grup Municipal Junts per Catalunya:

7. (M1923/476) La Comissió d'Economia i Hisenda acorda instar al govern municipal a implantar un segell de qualitat ocupacional per tal de reconèixer les bones pràctiques en matèria laboral de totes aquelles empreses de la ciutat que generin ocupació estable, comptin amb un pla d'igualtat o compleixin amb el salari mínim de ciutat, entre d'altres.

El president anuncia que s'ha presentat un text transaccionat amb el govern municipal i el grup de Ciutadans.

La Sra. Artadi lamenta que el tinent d'alcaldia d'Economia no assisteixi mai a aquesta comissió, tot i que s'entenen molt bé amb la regidora Ballarín, però opina que el Sr. Collboni, com a president de Barcelona Activa, hi hauria de ser present.

Dit això, exposa que Barcelona té una economia oberta, globalitzada, dinàmica i innovadora, i atès que és pròspera i té ambició de continuar essent competitiva també han de vetllar perquè els beneficis arribin a tothom i que els drets laborals i socials que s'han assolit no es malmetin en nom d'una competitivitat mal entesa.

A continuació, assenyala que actualment l'economia i la societat evolucionen d'una manera molt ràpida i aquesta dinàmica genera noves vulnerabilitats laborals, com l'enquistament de la temporalitat dels contractes, aspecte on Barcelona és molt per damunt de la mitjana europea; la informalitat de les relacions laborals, que són molt qüestionables i darrerament n'han vist alguns casos; la bretxa salarial de gènere, que els preocupa que continuï creixent a causa de la importància que actualment tenen les ciències, la informàtica i les enginyeries, que són sectors poc feminitzats; la pobresa de molts treballadors, que encara que tinguin feina els salaris no els basten, i sobretot el fet que l'economia s'hagi recuperat després de la darrera crisi però que els salaris no ho hagin fet tan ràpidament com el PIB i aquesta situació ha generat una desigualtat creixent. Subratlla que aquest no és un tema ideològic, sinó que es tracta de dades objectives.

Tot seguit, apunta que Barcelona és molt bona a l'hora d'atraure talent, n'estan molt orgullosos i considera que ho ha de seguir fent, però també han de potenciar tots els talents de la ciutat perquè no s'incrementi la dualitat que ja hi ha en el mercat de treball. És per aquesta raó que el seu grup dona molta importància a la creació de llocs de treball de qualitat. En aquest sentit, celebra que es pugui crear un grup de treball en el marc de l'acord dels pressupostos i que a la darrera sessió de la comissió s'aproves la creació de la Taula de Creixement Sostenible.

Quant a la proposició que presenten, indica que no fa res més que complementar aquelles altres iniciatives per abordar un repte fonamental. El seu grup entén que l'element central a l'hora de parlar d'ocupació de qualitat són les empreses, que sovint per consideracions ideològiques no s'han tingut en compte. Un altre element central és el poder que tenen els consumidors, els clients i els ciutadans en general, i també l'Administració quan decideix amb

qui treballa, com ho fa i a qui compra productes. En aquest sentit, observen arreu distintius que informen els ciutadans en termes de mecenatge de la cultura, d'origen dels productes, comerç just, ISO, temes ambientals o percentatge de producte reciclat. Creu que aquesta és una eina molt poderosa i que apodera la ciutadania a l'hora de decidir quin producte consumeixen, perquè els fa conscients de les implicacions que té aquest producte o servei.

Per aquesta raó, han decidit presentar aquesta iniciativa, sobre la qual s'havia parlat temps enrere però que el Govern va abandonar. Atès que ja hi ha altres distintius en altres àmbits, proposa que l'ajuntament creï un segell de qualitat ocupacional, que certifiqui les condicions laborals dels treballadors i treballadores i que contempli el salari mínim de ciutat, els plans d'igualtat de gènere i la conciliació laboral. Insisteix que temps enrere el Grup de Cs ja va fer aquesta proposta, que el seu grup comparteix. Afegeix que aquest segell també ha de contemplar els plans de formació perquè no es podrà avançar, reciclar, apoderar ni aprofitar tots els talents de la ciutadania si no els ajuden a formar-se. A tal fi, entén que s'ha de tenir en compte la diversitat del teixit productiu, però creu que l'ajuntament ha de ser exigent amb les empreses amb què treballa i alhora ha de donar un reconeixement a aquelles empreses que fan les coses bé perquè la ciutadania els ciutadans també ho sàpiguen i puguin decidir cap on volen anar, més enllà d'allò que és estrictament legal.

El Sr. Castellana intervé com a portaveu del Grup d'ERC. Anuncia el vot favorable del seu grup a la proposició. Recorda que durant el mandat anterior ja varen proposar la creació d'aquest segell amb diverses iniciatives en aquesta mateixa comissió i saben que el Govern de la Generalitat també està treballant en el disseny d'un segell de qualitat empresarial. Aquesta mesura de la Generalitat hauria d'ajudar a concretar com ha de ser el segell de Barcelona i quins condicionants ha de tenir en l'àmbit del consum i de la contractació pública. En aquest sentit, subratlla que la contractació pública genera un impacte evident en les empreses, en l'economia i en la societat, i en funció de com es fa aquesta contractació es pot generar l'efecte contrari al volgut i més desigualtats. Comenta que hi ha exemples que constaten com les lleis liberalitzadores i de contractes del sector públic històricament han beneficiat un tipus concret d'empreses multiserveis vinculades a grans constructores de l'Ibex 35, dinàmica que ha fet incrementar les desigualtats.

D'altra banda, apunta que en l'àmbit d'atenció a les persones en aquest moment s'està tramitant l'anomenada llei Aragonès, la llei de contractes de serveis a les persones, que anteriorment havia impulsat el conseller Raül Romeva, que inclou elements com la participació dels treballadors en la governança democràtica de les empreses, les millores salarials respecte dels convenis, la prohibició de la prevalença del conveni d'empresa respecte del conveni sectorial, i altres mesures ambientals o contra la bretxa de gènere, tal com ha exposat la ponent. Altres elements que el seu grup valora positivament són la limitació del lucre obligant que un percentatge dels beneficis es destini a la formació dels treballadors i a la millora dels serveis, mesura que ha de garantir la qualitat laboral.

En definitiva, apunta que aquest segell no ha de certificar que les empreses compleixen la llei, perquè aquesta qüestió es dona per descomptada i, altrament, s'ha de combatre tot el frau que es produeixi, sinó que ha de permetre que en els àmbits del consum privat i de la contractació pública hi hagi més eines per decidir i per generar un impacte social positiu.

El Sr. Sierra constata que no solament el Sr. Collboni és absent, sinó que no assisteix a la sessió cap regidor del principal grup del Govern, de Barcelona en Comú. Atribueix aquesta circumstància a les polítiques i als pactes, que tenen el suport d'algun altre grup.

Dit això, agraeix l'acceptació de l'esmena transaccional que el Grup de Cs ha formulat. Recorda que l'any 2018 el seu grup ja va presentar una proposta, que va ser aprovada, per crear aquest segell de qualitat per a les empreses que fan conciliació. Denuncia, doncs, que el Govern municipal encara no ha fet res en aquest sentit, malgrat que la iniciativa fos aprovada.

A continuació, manifesta que l'ocupació estable i de qualitat és un compromís de la seva formació política, com ho demostra la multitud de propostes que han formulat en els programes electorals i d'iniciatives que han impulsat. Així, doncs, indica que tant aquest segell com altres instruments de què disposa l'ajuntament s'han d'adreçar a millorar l'ocupació estable i de qualitat. També reitera el compromís del seu grup en la lluita contra la bretxa salarial i per la igualtat real. Així, comenta que s'ha de combatre el sostre de vidre, que fa referència a la impossibilitat de les dones d'arribar a llocs de presa de decisions, i també el fenomen conegut com terra enganxós per tal que les dones puguin accedir a llocs de treball de qualitat.

Per acabar, assegura que per al seu grup la conciliació és una qüestió molt important perquè té conseqüències molt importants per a la societat i afavoreix, per exemple, la natalitat, en un moment en què la població cada cop és més envellida. Per tant, constata que amb mesures de conciliació es pot ajudar a crear més ocupació de qualitat.

Per aquestes raons, anuncia el vot favorable del seu grup a la proposició.

El Sr. Ramírez exposa que el Grup del PP considera positiva la creació d'un segell que reconegui les bones pràctiques en matèria laboral. Tanmateix, igual que en el punt anterior, troba a faltar concreció sobre el procediment per atorgar aquest segell i sobre les conseqüències que tindria per a les empreses beneficiàries. En primer lloc, pregunta si es tracta solament d'un reconeixement o si aquest segell implicarà algun benefici per a l'empresa que l'obtingui. Creu que és important analitzar si hi pot haver beneficis fiscals, avantatges en els processos de contractació amb l'Administració municipal, o bé si ha de ser un requeriment per poder contractar. En segon lloc, també pregunta si serà l'Administració qui concedeixi d'ofici aquest segell o si les empreses l'hauran de sol·licitar. En tercer lloc, vol saber si es farà publicitat de les empreses reconegudes amb aquest distintiu, el qual els pot donar un cert prestigi en l'àmbit laboral. Finalment, demana si aquest segell de qualitat serà permanent o bé s'haurà de renovar periòdicament, sempre que l'empresa mantingui les pràctiques que li han permès obtenir-lo.

A continuació, el seu grup no es cansarà de repetir que la millor manera que tenen les administracions per afavorir la creació d'ocupació de qualitat és promoure un entorn de business friendly, que afavoreixi la creació, l'establiment i el creixement d'empreses a Barcelona. Assegura que això no s'aconsegueix amb més pressió fiscal ni amb inestabilitat institucional ni amb amenaces sobre les infraestructures que permeten a Barcelona tenir connectivitat amb la resta del món.

En conclusió, el seu grup està d'acord amb la proposta d'implantar un segell de qualitat ocupacional per distingir les empreses que segueixen aquests criteris i milloren les condicions laborals dels seus treballadors.

El Sr. Valls troba interessant aquesta proposició perquè planteja un element poc habitual en el Govern municipal com és incentivar abans que prohibir. Opina que cal premiar les empreses i comerços que compleixen determinats criteris, com ara aplicar un pla d'igualtat o el salari mínim de ciutat, entre altres.

A continuació, manifesta que el Grup de Barcelona pel Canvi s'hauria centrat en les empreses que contracten més i que creen ocupació de qualitat perquè aquesta és una de les assignatures pendents de l'ajuntament i l'ocupació és el motor principal de benestar per a la societat.

Per acabar, anuncia el vot favorable del seu grup perquè la proposició és interessant.

La Sra. Ballarín manifesta que els temes que es plantegen en aquesta proposició tenen tanta importància que per primera vegada el Govern municipal ha nomenat una comissionada per responsabilitzar-se d'aquest àmbit i serà la que intervindrà en nom del Govern.

La Sra. Gil anuncia que han acordat una transacció en aquesta proposició i, per tant, els grups de Barcelona en Comú i del PSC hi votaran favorablement.

En primer lloc, agraeix que es presentin proposicions d'aquest tipus perquè l'ocupació de qualitat és una prioritat del Govern municipal, de manera que acolliran de bon grat totes les mesures que vagin en aquesta línia i tindran el seu suport. El Govern ha volgut que no es parli només d'un segell de qualitat, que s'haurà de veure com es fa, quan es fa i fins on arriba, i que es tracti sobre altres mesures de promoció de les empreses perquè no hi ha ocupació de qualitat si no hi ha empreses que contractin. També han d'analitzar com es fan aquestes contractacions i com s'hi recullen els temes de gènere, però també de salaris, de temporalitat i altres.

En segon lloc, pel que fa al segell que es va aprovar durant el mandat anterior i que s'ha dit que no s'havia implementat, comenta que en aquest moment hi ha dues mesures en marxa que van en aquesta línia. Recorda que fa molt de temps que l'ajuntament atorga uns premis a les empreses que fan bones pràctiques de conciliació. I pel que fa a l'ocupació de qualitat, en l'àmbit del turisme, on moltes vegades s'ha qüestionat la qualitat de l'ocupació que genera, apunta que s'ha posat en marxa el segell Biosphere, que té tot un apartat dedicat a mesurar la qualitat de l'ocupació en les empreses que opten a obtenir-lo. Es tracta d'una mesura de prova per saber fins on es pot arribar amb aquest tipus d'iniciatives, perquè l'ajuntament no podrà fer un seguiment de les característiques de l'empresa que li permeten obtenir el segell atès que les competències per fer-lo són de la Generalitat.

Finalment, reitera que s'ha d'acabar d'estudiar com es pot impulsar aquest tipus de mesures, però subratlla que el reconeixement a les empreses serveix no solament per fer visibles aquelles pràctiques que són positives per a la ciutadania, sinó que també pot servir d'atractor per a altres empreses i mostrar-los que la qualitat de l'ocupació i el respecte a les condicions laborals també són elements de competitivitat que s'han de tenir en compte.

La Sra. Artadi agraeix el suport a la proposició i sobretot les aportacions i l'interès que han mostrat tots els grups. Creu que s'han de conjurar per exigir que aquesta mesura es dugui a terme. Pel que fa a la manca de concreció, indica que sovint les proposicions donen poc marge per entrar en els detalls. En tot cas, comenta que correspon al seu grup fer el seguiment d'aquesta proposició en properes sessions de la comissió i adverteix que serà exigent en aquest sentit. Suggereix que els grups també poden parlar informalment per analitzar aquesta qüestió i veure quins aspectes s'han de prioritzar, perquè creu que és convenient que hi hagi el màxim de consens i de representativitat en aquest tema. Espera, doncs, que aquesta mesura no es redueixi a un grapat de bones paraules. Indica que hi ha moltes maneres de posar en marxa aquestes mesures, algunes de les quals són menys invasives i més fàcils de fer, que s'haurien de provar, com les declaracions responsables, i comprovar si són suficients o si cal ser més exigents.

D'altra banda, assenyala que en tot allò que permet la Directiva europea de contractes han de ser molt exigents i contemplar tots els requisits que siguin permesos. Quant als elements que aquesta legislació no permet, indica que es poden tenir en compte per donar més puntuació. En tot cas, considera que la contractació pública és una gran palanca i, per tant, ha de contemplar aquestes qüestions.

Finalment, entén que s'han de poder publicitar les empreses que obtinguin aquesta mena de distincions per potenciar els canvis de comportament, perquè la ciutadania està conscienciada i volen que les coses es facin millor.

El Sr. Sierra reclama que si els regidors del Govern no han d'intervenir com a mínim haurien de presentar la persona que ho fa en el seu nom. En aquest cas, la Sra. Ballarín ha anunciat que intervindria la comissionada però ni tan sols ha dit de què és comissionada.

En segon lloc, indica que el vot l'han d'emetre els regidors i no el poden delegar en algú que no és càrrec electe.

La Sra. Ballarín, reconeix que el posicionament l'han de fer els electes i, per tant, anuncia el vot favorable dels grups del Govern a la proposició. En segon lloc, replica al Sr. Sierra que ella mateixa ha presentat la Sra. Gil com a comissionada d'ocupació de qualitat, però matisa que el nom oficial és tan específic que en aquest moment no és capaç de recordar-lo.

Votació favorable de Barcelona en Comú, Partit dels Socialistes de Catalunya, Esquerra Republicana, Junts per Catalunya, Ciutadans, Partit Popular i Barcelona pel Canvi.

Aprovada amb text transaccionat amb el redactat següent:

(M1923/476) La Comissió d'Economia i Hisenda acorda instar al govern municipal a implantar mesures de reconeixement de bones pràctiques en matèria laboral, entre d'altres un segell de qualitat, de totes aquelles empreses de la ciutat que generin ocupació estable, impulsin plans d'igualtat, compleixin amb el salari mínim de ciutat o desenvolupin polítiques de conciliació per als seus treballadors, i que estaran incloses en la nova Estratègia per l'Ocupació.

Del Grup Municipal Partit Popular:

8. (M1923/484) La Comissió d'Economia i Hisenda acorda: 1. Rebutjar la proposta de l'alcalde i altres membres del Govern Municipal d'eliminar el pont aeri Barcelona – Madrid. 2. Instar al Govern Municipal a que faci públics, en cas que existeixin, els estudis de l'impacte econòmic d'aquesta mesura sobre el teixit empresarial de la ciutat, realitzats abans de llançar la proposta.

El Sr. Ramírez recorda que dies enrere el Sr. Badia, regidor d'Emergència Climàtica, en una entrevista va demanar a AENA l'eliminació del pont aeri Barcelona-Madrid perquè ja hi ha una alternativa ferroviària que cobreix aquest trajecte, declaracions que van tenir el suport de l'alcalde Colau, la qual ja n'havia fet unes altres de similars mesos enrere. Remarca que gran part de l'opinió pública i empresarial va criticar aquesta proposta, que el Grup del PP considera irresponsable i populista, dos adjectius que descriuen molt bé la manera de governar d'aquest executiu municipal. Argumenta que el Govern no ha explicat les conseqüències que una mesura com aquesta pot suposar per a l'activitat econòmica de la ciutat i el regidor no va aportar cap dada, estudi o informe per justificar-la, si és que existeixen. A més a més, tampoc no es té en compte el nombre de trens que operen a la xarxa ferroviària, la qual el seu grup opina que no podria absorbir tants passatgers. Finalment, creu que afavorir aquest monopoli podria provocar una apujada dels preus dels bitllets en aquest recorregut de l'AVE.

A continuació, manifesta que no es poden limitar les opcions de connexió amb la capital d'Espanya, que és la porta d'entrada a Barcelona per a milers de viatgers de rutes de llarga distància. Considera contradictori, doncs, que el Govern municipal i l'alcalde Colau vulguin afavorir el lobby ferroviari quan tothom coneix les crítiques que els partits que s'anomenen de la nova política havien fet a les infraestructures i a la xarxa de l'AVE, partits que consideren que aquestes rutes ferroviàries afavoreixen les elits i les classes altes.

D'altra banda, el seu grup entén que aquestes declaracions són irresponsables i populistes perquè un govern responsable no llança a l'opinió pública una idea com aquesta sense haver-la discutit amb els actors afectats i amb els operadors. Indica que el regidor Badia no va informar tampoc sobre cap contacte en aquest sentit. A més a més, assenyala que aquesta proposta es va fer a AENA, quan ni aquest organisme ni el Govern espanyol tenen cap competència per prendre aquesta decisió, atès que les rutes es fixen des d'Europa.

Tot seguit, apunta que la mesura és populista perquè la presenta com una gran solució a les emissions de CO², quan les rutes de radi curt suposen menys del 5 % de totes les emissions de l'aviació comercial. A més a més, indica que la transició de l'aviació a l'AVE en les rutes on hi ha les dues opcions s'està realitzant de forma natural i actualment solament el 22 % dels passatgers d'aquests corredors viatgen amb avió, davant del 63 % de l'any 2007.

També recorda que la proposta del Govern municipal es va fer una setmana abans que anunciés altres propostes estrella, com la negativa a ampliar la tercera pista de l'aeroport o la reducció de terminals del port de Barcelona, mesures que varen provocar que s'acusés el Govern de manipular les dades sobre emissions de CO²d'aquestes infraestructures.

Seguidament, manifesta que el seu grup està d'acord amb l'objectiu d'eliminar les emissions de CO², però entén que qualsevol mesura ha de comptar amb una anàlisi rigorosa que tingui en compte l'impacte econòmic i social. El repte de millorar la qualitat de l'aire i la lluita contra el canvi climàtic són globals i hi estan a favor, però entén que les administracions han de donar exemple i és innecessari que l'alcaldeessa faci propostes que donen titulars de premsa però que no mesuren les conseqüències econòmiques.

Per aquestes raons presenten la proposició, el text de la qual llegeix a continuació.

El Sr. Puig entén les declaracions de l'alcaldeessa perquè el Grup d'ERC està molt compromès en la lluita contra el canvi climàtic, que és un problema molt important, i perquè tots saben que hi ha moltes persones que volen de manera innecessària, tot i que admet que en aquesta qüestió no es posaran d'acord. En tot cas, el seu grup no comparteix aquesta proposta i per aquesta raó anuncia el vot contrari a la proposició. Creu que aquesta iniciativa perjudica la ciutat de Barcelona i que aquesta no és la manera d'abordar el problema perquè és evident que l'aviació té un impacte sobre les emissions de CO². El seu grup entén que la imposició de tributs sobre el carburant és una mesura lògica i l'altra és la construcció d'alternatives.

A continuació, assenyala que el fet que hi hagi una oferta ferroviària per cobrir el trajecte entre Madrid i Barcelona no implica que la decisió de fer aquesta ruta amb avió sigui arbitrària o que els vols siguin innecessaris. Opina que si molta gent agafa l'avió per anar a Madrid no és perquè vulgui anar a aquesta ciutat, sinó a l'aeroport de Madrid, perquè aquest aeroport té moltes connexions. Segurament, doncs, el millor que poden fer per reduir el trànsit entre Madrid i Barcelona és oferir més connexions des de l'aeroport del Prat. Per tant, considera que la ciutat s'ha de comprometre a reforçar l'aeroport de Barcelona com a emissor de vols de llarg recorregut.

El Sr. Mascarell indica que és difícil de rebutjar aquesta proposició però també hi veu raons per no acceptar-la. Comenta que l'alcaldeessa ha fet una proposta que té repercussions enormes sobre l'economia, la mobilitat, el posicionament internacional de Barcelona i també sobre la sostenibilitat ambiental sense oferir cap estudi seriós que justifiqui els avantatges i les repercussions d'aquesta mesura. El Grup de JxCat no sap si aquesta proposta era improvisada, però insisteix que hauria de tenir un fonament una mica més sòlid.

Tot seguit, assenyala que el pont aeri mou 2,5 milions de passatgers, representa el 17,8 % dels vols domèstics i hi ha 52 vols diaris, que emeten gasos nocius, un efecte que cal combatre. Però també indica que arreu del món en un dia hi ha 100.000 vols i Barcelona representa el 0,0052 % del total de vols, molts dels quals sobrevolen la ciutat. Saben, doncs, que hi ha un problema pel volum d'emissions nocives que produeixen els avions que s'enliren diàriament de l'aeroport de Barcelona, però no estan convençuts que l'eliminació del pont aeri sigui una mesura eficaç per revertir aquesta situació. Opina que segurament caldria cercar altres alternatives.

D'altra banda, indica que Barcelona té un problema seriós de col·lapse d'infraestructures de mobilitat i, per tant, cal cercar solucions serioses, no precipitades ni improvisades. Per aquesta raó voldria conèixer les alternatives que proposa el Govern municipal per suplir el pont aeri en el cas que aquesta mesura tirés endavant, tot i que creu que no serà el cas. També els agradaria saber com pensa afrontar el Govern la paralització de les

infraestructures de mobilitat que pateix Barcelona, que precisament són les alternatives a l'avió. Així, constata que l'estació de Sants està al límit, l'estació de la Sagrera encara no s'ha construït i el corredor del Mediterrani no s'acaba mai.

En conclusió, apunta que després de vuit mesos de mandat l'alcaldesa proposa que el personal municipal no utilitzi l'avió per fer trajectes menors de mil quilòmetres. El seu grup opina que així no es fa front a l'emergència climàtica. Per tant, creu que seria positiu que l'Ajuntament de Barcelona reclamés participar en la gestió de l'aeroport per tal que es pugui convertir en el millor aeroport en termes de sostenibilitat. Pensa que aquesta mesura sí que significaria un avanç notable.

Per aquestes raons, anuncia que el seu grup s'abstindrà en aquest punt.

El Sr. Sierra considera que les declaracions del Sr. Badia tenen un punt positiu perquè han permès que la Sra. Colau descobreixi l'AVE, una alcaldessa que a més a més es desplaça per Barcelona amb un monovolum dièsel, amb les implicacions que té això.

A continuació, anuncia el vot favorable del Grup de Cs a la proposició, en primer lloc perquè el Govern actual sempre comet l'error de confrontar sostenibilitat, medi ambient i els objectius de l'Agenda 2030 amb riquesa, creixement, economia i modernitat. Afirmar que tots els barcelonins pagaran les conseqüències d'aquest error, que farà de Barcelona una ciutat menys competitiva perquè foragita les inversions.

En qualsevol cas, apunta que de tot aquest seguit de declaracions d'intencions que fa el Govern municipal les més greus són les que fan referència a les emissions del port de Barcelona, el qual va emetre un comunicat per queixar-se'n. Insta el Govern municipal i l'alcaldesa Colau, doncs, a retractar-se d'aquestes declaracions i els exigeix que deixin de falsejar dades. Subratlla que si en aquest cas han donat dades falses és possible que també ho hagin fet amb altres índex de contaminació per reforçar el relat de la lluita contra el cotxe privat i la confrontació amb la creació de riquesa a la ciutat. Insisteix, doncs, que l'alcaldesa ha de demanar perdó al port de Barcelona i a tots els barcelonins perquè la responsabilitat institucional li exigeix que no menteixi.

Per acabar, reitera que emetran un vot positiu i exigeix que el Govern municipal deixi de confrontar les polítiques de sostenibilitat i de lluita contra el canvi climàtic amb la creació d'ocupació, la riquesa i la modernitat.

El Sr. Valls creu que poden fer una reflexió sobre les infraestructures i la relació entre Barcelona i Madrid. Assenyala que hi ha actius, com l'aeroport, que connecten Barcelona amb totes les ciutats espanyoles, amb Europa i amb el món. Recorda que les darreres setmanes s'ha parlat molt de l'obertura de línies aèries entre Barcelona i Mèxic i entre Barcelona i Singapur. Apunta que el pont aeri permet no solament la relació econòmica, política i cultural entre Barcelona i la capital d'Espanya, sinó també amb el món llatinoamericà. Per tant, considera que s'ha de fer una reflexió amb les grans companyies aèries i especialment amb Iberia perquè s'ha de plantejar la qüestió de la relació de Barcelona amb l'Amèrica llatina i fer un debat potent sobre el futur de l'aeroport del Prat.

Tot seguit, el Grup de Barcelona pel Canvi opina que les declaracions de l'alcaldeessa Colau van en direcció contrària. Critica que és habitual que es facin declaracions sense pensar i diu que la proposta d'eliminar el pont aeri no té cap sentit perquè, a més a més, es fa sense comptar amb cap estudi ni dades objectives, i l'únic que aconsegueix és fer soroll. Per tant, indica que és negativa perquè fa perdre credibilitat a Barcelona, allunya inversions i impedeix la creació de llocs de treball que beneficiarien especialment les famílies de la ciutat. Assenyala que s'ha d'analitzar l'impacte que tenen les paraules.

Finalment, recorda al Govern i a l'alcaldeessa que ja no són activistes i que han pres la decisió de gestionar l'ajuntament, que és una gran responsabilitat que han de dur a terme amb sentit de ciutat i pensant en tots els ciutadans, no solament en una part dels votants, els quals no està segur que estiguin d'acord amb aquestes declaracions.

En conclusió, opina que aquesta proposició va en aquest sentit de recordar què és Barcelona.

El Sr. Marcé anuncia el vot contrari dels grups de Barcelona en Comú i del PSC, tot i que no sap gaire bé què voten perquè en aquesta proposició no hi ha cap proposta. Assenyala que recriminar unes declaracions és una altra qüestió. Està d'acord, tanmateix, que s'ha de parlar del model i assegura que és una qüestió que s'està plantejant.

A continuació, indica que la posició del Govern es recull en les declaracions d'emergència climàtica, que contenen un conjunt de propostes que caldrà analitzar. Constata que hi ha una afectació mediambiental que té a veure amb l'aeroport i sobre aquesta qüestió la Declaració d'emergència climàtica proposa elaborar plans de reducció d'emissions de les infraestructures i incorporar-los als nous plans directors de l'aeroport de Barcelona, estudiar l'eliminació dels vols curts que tinguin alternativa ferroviària, potenciar la utilització de models ferroviaris alternatius a l'aeroport o treballar per una fiscalitat que tingui un marcat caràcter ambiental sobre el sector aeronàutic, entre altres. En síntesi, el Govern municipal pretén estudiar de quina manera es pot aconseguir que l'aeroport i el trànsit aeroportuari guanyin eficiència i sostenibilitat.

Tot seguit, puntualitza que l'alcaldeessa va manifestar amb unes declaracions aquesta voluntat i el que proposa és discutir aquestes qüestions. Ara bé, reconeix que actualment el pont aeri comporta un moviment intens de persones, té un volum de trànsit de 2 milions de passatgers i no es pot mesurar estrictament en la lògica de la relació entre Barcelona i Madrid. Considera que és una infraestructura important per a la connectivitat, afecta el sector dels negocis, té a veure amb la promoció internacional i està directament relacionada amb la capacitat de l'aeroport de Barcelona per connectar internacionalment la ciutat. També apunta que molta gent va a l'aeroport de Madrid i no pas a la ciutat de Madrid.

En conclusió, el Govern considera que qualsevol estudi i qualsevol política que es plantegi haurà d'incloure aquesta visió i, per tant, també la sensibilitat i la racionalitat exigides per un estudi seriós sobre el paper que juguen el pont aeri i altres vies de connexió entre Barcelona i Madrid, tenint en compte totes les variables.

Finalment, assegura que quan el Govern disposi de noves informacions o estudis en aquesta matèria, en el sentit d'allò que planteja la Declaració d'emergència climàtica, els posaran a disposició del consistori per prendre les decisions corresponents. Insisteix que són estudis i

propostes que caldrà elaborar. En aquest sentit, recorda que en aquest moment tot just s'està començant a treballar en l'Agenda 2030.

El Sr. Ramírez dona les gràcies als grups que donen suport a la proposició i lamenta el vot contrari del Govern municipal, que posa de manifest la seva contradicció i la manca de coherència, més enllà del missatge populista i irresponsable que emet. Si diuen que no saben què s'està votant però afirmen que no pretenen eliminar el pont aeri, sinó que simplement ho volen estudiar, no entén per què rebutgen aquesta proposició. Considera, doncs, que el Govern es referma a eliminar el pont aeri Barcelona-Madrid.

Pel que fa a les declaracions de l'alcaldeessa Colau, que segons el Sr. Marcé es referien a estudiar com es pot aconseguir que l'aeroport sigui més eficient i sostenible per combatre l'emergència climàtica, replica que les declaracions no són neutres i reclama als membres del Govern que passin de ser activistes a governar. Insisteix que les declaracions fetes des de llocs de responsabilitat institucional tenen un impacte econòmic i social molt important i, per tant, s'han de basar en el rigor científic, en la responsabilitat necessària i s'ha de saber quina efectivitat tindran les mesures que es proposen des del punt de vista de la sostenibilitat mediambiental.

Conclou que el Govern municipal continua donant un missatge populista i irresponsable, que no ajuda gens l'economia ni la societat barcelonina. En tot cas, lamenta que el Govern rebutgi aquesta proposició si considera que només és una declaració.

El Sr. Puig constata que, després d'escoltar la resta d'intervencions, s'ha exagerat la importància de les declaracions que han donat lloc a la proposició. Tanmateix, vol destacar la part positiva que tenen les declaracions del Govern, perquè és evident que l'ajuntament s'haurà de posicionar aviat sobre l'aeroport del Prat, i creu que el to que tant el Govern com els grups de l'oposició han mostrat en el debat d'aquest punt és l'adequat perquè ha estat de reflexió i no de confrontació, de voler el millor per a la ciutat, conscients que totes les propostes tenen inconvenients i que plantegen dificultats.

El Sr. Sierra puntualitza que aquesta qüestió és força transcendental i que no es limita al rigor de les dades o a l'exageració o no d'unes declaracions. Apunta que el fet que l'alcaldeessa de Barcelona menteixi al port de Barcelona i als barcelonins no és una qüestió menor i, per tant, demana explicacions.

En segon lloc, indica que no es tracta de tornar a l'Edat Mitjana i de tornar a desplaçar-se amb ase per Barcelona, sinó que el Govern s'ha d'anticipar al futur. En aquest sentit, assenyala que la majoria dels grans vaixells que atraquen al port de Barcelona i dels que s'estan construint en aquest moment funcionen amb gas líquid, i que els avions del futur deixaran de contaminar, igual que els cotxes. Reclama, doncs, que el Govern no aboqui la ciutat de Barcelona a retrocedir en el temps.

El Sr. Marcé està d'acord amb el Sr. Puig que aquest és un debat que cal fer i que l'han de fer entre tots. En aquest sentit, creu que en la intervenció anterior ha plantejat prou contrapunts. Tanmateix, indica que el grup proponent pot recriminar unes declaracions de l'alcaldeessa, però ell no ho farà. En tot cas, podria opinar sobre propostes, i no és el cas. Així, doncs, com que aquesta iniciativa es limita a rebutjar una proposta, creu que no és

procedent. Creu que ha deixat prou clar que aquest és un debat que s'ha de fer tenint en compte molts elements, no solament el mediambiental, i que ha de definir també, sense mantres, quin és el paper que juguen el pont aeri i les altres connexions entre Barcelona i Madrid.

El Sr. Ramírez està d'acord que s'ha de parlar sense mantres i sense apriorismes polítics ni ideològics, però amb rigor científic. Per tant, apunta que abans de fer una proposta com la d'eliminar el pont aeri hi ha d'haver informes que la justifiquin, i això és el que ha mancat en aquest cas.

Votació favorable d'Esquerra Republicana, Ciutadans, Partit Popular i Barcelona pel canvi, desfavorable de Barcelona en Comú i Partit dels Socialistes de Catalunya i l'abstenció de Junts per Catalunya.

Rebutjada

Del Grup Municipal Barcelona pel canvi:

9. (M1923/500) La Comissió d'Economia i Hisenda acorda: 1. L'Ajuntament de Barcelona donarà suport actiu i públic a l'organització del Mobile World Congress. 2. L'Ajuntament de Barcelona buscarà el recolzament d'Ajuntaments, Àrea Metropolitana de Barcelona, Diputació de Barcelona, Generalitat de Catalunya i Govern d'Espanya per tal que Barcelona pugui seguir acollint el MWC més enllà de 2023. 3. L'Ajuntament de Barcelona buscarà la implicació d'institucions socials, econòmiques i empresarials de la societat civil per garantir l'èxit de properes edicions del MWC i la difusió dels resultats que el congrés aporta a la ciutat. 4. L'Ajuntament de Barcelona proposarà solucions per evitar aquelles accions que afectin a la mobilitat o la seguretat durant el MWC. 5. L'Ajuntament de Barcelona agrairà als organitzadors del MWC la seva aposta per la ciutat de Barcelona. 6. L'Ajuntament de Barcelona aprofitarà l'experiència del MWC per buscar altres esdeveniments que puguin projectar la ciutat, aportant ocupació i activitat econòmica.

El Sr. Valls exposa que amb aquesta proposició el Grup de Barcelona pel Canvi demana que l'Ajuntament de Barcelona faci una declaració institucional per donar suport actiu i públic a l'organització del MWC. En tant que aquest congrés és un element estratègic per a la ciutat, creu que han de demanar el suport dels ajuntaments de l'àrea metropolitana, de la Diputació de Barcelona, de la Generalitat i del Govern d'Espanya perquè Barcelona continuï acollint aquest esdeveniment més enllà de l'any 2023. Remarca que aquesta és una bona ocasió per emetre un missatge conjunt i demostrar que Barcelona és una ciutat unida, oberta i capaç de mirar al futur. Presenten aquesta proposició després de les declaracions que varen fer la presidenta de la Comunitat de Madrid i el delegat del MWC, Sr. Hoffman. En tot cas, creu que en aquest moment és important fer aquesta manifestació.

A continuació, proposa que també es busqui la implicació d'entitats socials, econòmiques i empresarials per garantir l'èxit de les pròximes edicions del MWC, com sindicats, patronals, empreses o associacions comercials, molts dels quals ja han fet declaracions en aquest sentit. També creu que és un bon moment per fer una agraïment al MWC i a totes les organitzacions que escullen Barcelona per celebrar-hi grans esdeveniments. A més a més, considera que és un bon moment per explicar a la ciutadania els beneficis que el MWC aporta a la ciutat i per

comprometre's a garantir solucions als problemes de seguretat i mobilitat durant la celebració d'aquest esdeveniment.

Tot seguit, apunta que l'any anterior el MWC va aportar al conjunt de l'economia de la ciutat uns ingressos pròxims als 470 milions d'euros, i des de la primera edició, l'any 2006, aquest esdeveniment ha generat una aportació acumulada de 4.600 milions d'euros. El MWC en una sola edició crea 14.000 llocs de treball i, si bé la majoria són temporals, representen una oportunitat i una ajuda important per a les persones contractades. També destaca que aquest congrés propulsa gran part de la facturació anual en els sectors de l'hostaleria i de la restauració. Així, a l'última edició hi varen assistir un total de 109.000 persones, de les quals 45.000 varen pernoctar a la ciutat. Subratlla que el congrés posiciona Barcelona com a capital del futur de les telecomunicacions i genera un valor intangible incalculable connectant les persones i establint sinèrgies entre empreses per desenvolupar nous projectes tecnològics.

D'altra banda, recorda que Barcelona coneix l'experiència d'haver deixat escapar oportunitats com l'Agència Europea del Medicament i, per tant, han de preservar més que mai el MWC i l'han d'alliberar de les amenaces constants que hi poden haver. En aquest sentit, insisteix que han de donar un missatge molt clar, tenint en compte que altres ciutats, i no solament Madrid, han mostrat interès per atraure futures edicions d'aquest congrés. Així, doncs, pensa que Barcelona, la seva alcaldessa, el Govern de la ciutat i els grups municipals han de donar garanties de continuïtat, no solament per preservar el nom i el prestigi de la ciutat, sinó també per consolidar una font d'ingressos que beneficïen directament les famílies de Barcelona i la creació d'empreses emergents i de tota mena, que han de convertir la ciutat en un hub tecnològic i de les telecomunicacions, tot i que en gran part ja ho és, que és el gran repte global de futur.

Per acabar, recorda que en el passat l'alcaldessa Colau havia fet declaracions molt contràries al MWC i creu que després de les declaracions que va fer la Sra. Díaz Ayuso, presidenta de la Comunitat de Madrid, és el moment de fer pinya per assegurar la continuïtat d'aquest esdeveniment a Barcelona, si és que la ciutat es vol projectar al futur.

El Sr. Puig exposa que durant l'hivern de 1939, amb la ciutat de Barcelona ocupada per les tropes franquistes, una columna militar pujava per Collserola procedent del Vallès i en el moment de carenar el comandant va ordenar aturar el vehicle i, mirant la ciutat que s'estenia als seus peus, ocupada, derrotada, però enorme, industrialitzada i potent, va exclamar: ¿Quién es el traidor que ha permitido esto? Assenyala que en aquest moment no els ha envaït un interès sobtat per un esdeveniment que fa catorze anys que se celebra a Barcelona i que, segons el contracte signat, encara s'hi han de celebrar quatre edicions més. Relaciona l'anècdota que ha explicat amb el fet que la presidenta de la Comunitat de Madrid hagi tingut una relliscada i hagi dit que aspira a prendre a Barcelona l'organització d'aquest esdeveniment, el mateix error que va cometre una antecessora de la Sra. Díaz, del mateix partit, quan s'especulava amb la possibilitat que una gran companyia elèctrica traslladés la seu central a Barcelona i va dir que això seria portar-la fora del territori nacional.

Seguidament, indica que aquestes relliscades recorden una circumstància que tothom coneix, potser tret del Sr. Valls perquè no ha tingut prou exposició a allò a què tots han estat exposats però li assegura que si s'està prou temps a Barcelona arribarà a entendre-ho, i és que tot allò que fa gran Barcelona té dos enemics. El primer enemic són els errors propis, que

molt sovint se'n comenten, i creu que el tema que han debatut en el punt anterior en pot ser un exemple. El segon enemic és Madrid, en el sentit més genèric del terme. Apunta que si Barcelona ha de ser gran serà contra Madrid. Així, doncs, considera que la relliscada de la Sra. Díaz és oportuna perquè els recorda aquesta circumstància.

Per aquestes raons, anuncia el vot favorable del Grup d'ERC a la proposició, tot i que entén que és extemporània perquè tots els grups municipals, i per descomptat el Govern, són favorables a la celebració del MWC. Reconeix que quatre anys enrere el Govern de Barcelona en Comú podia haver tingut dubtes sobre aquesta qüestió, però posteriorment ha declarat infinitat de vegades el seu amor per aquest esdeveniment.

El Sr. Mascarell indica que és una obvietat que el Grup de JxCat sempre ha donat suport al MWC amb convicció, sense cap ambigüitat, des de totes les administracions on ha governat i governa. Constata que aquest congrés és molt important i li sembla fora de lloc descobrir-ho a aquestes alçades, tot i que no és sobrer recordar-ho. Li sembla bé, doncs, que les institucions metropolitanes i de tota mena se sumin a aquest suport. Afegeix que aquest recordatori no és sobrer si es té en compte que anys enrere el Govern de la ciutat havia vacil·lat en aquesta qüestió, però remarca que en aquest moment ha rectificat, sembla que alguns extremismes ideològics o alguns oportunismes gremials s'estan difuminant i, per tant, creu que estan en el bon camí.

A continuació, manifesta que tothom considera el MWC com una peça clau en la configuració de l'ecosistema empresarial, cultural, creatiu, innovador i avançat de la ciutat. Creu que ningú ja no en dubta. De tota manera, aprofitant aquesta circumstància, vol reprendre alguna idea. Opina que el MWC representa tots els aspectes que acaba d'esmentar, però creu que han d'aprendre de l'experiència que els dona aquest congrés per tal d'enfortir els atributs de Barcelona, la seva convicció, la capacitat multiplicadora, l'atractiu mundial, la capacitat per atraure qualitat i innovació, el talent dels professionals i de les empreses, la força de la gestió publicoprivada. Recorda que l'any 2005 al MWC a Cannes hi varen assistir 36.000 persones i en aquest moment té 110.000 visitants, i creu que Barcelona ha tingut alguna cosa a veure en aquest increment. Apunta, doncs, que s'han de recordar a si mateixos que es positiu donar suport a aquest congrés i reivindicar-lo, però també és bo que Barcelona es reconegui en el MWC, que sigui feliç d'acollir-lo i que el MWC se senti feliç de ser a Barcelona. Constata que el Sr. Hoffman no ha fet res més que expressar aquest sentiment durant els darrers dies.

En conclusió, manifesta que Mobile i Barcelona són dues paraules d'èxit, dos conceptes que sumen i que cal mantenir el més unides possible. S'ha de reconèixer al MWC l'aportació que fa a Barcelona i també reconèixer sense complexos l'aportació que Barcelona ha fet al congrés. En aquesta mateixa línia, saben que hi ha una ciutat que compta amb el beneplàcit de l'aparell estatal, el qual bàsicament té una política que es diu Madrid, perquè les altres polítiques solen ser negatives per al conjunt de les ciutats del país, molt especialment per a Barcelona. Per això, considera que val la pena fer front a aquestes polítiques amb convicció.

Finalment, anuncia el vot favorable del seu grup a la proposició.

La Sra. Guilarte constata que és un fet que si el MWC continua a Barcelona ha estat malgrat el Govern municipal i malgrat el Govern de la Generalitat. La qüestió que es planteja amb aquesta proposició és per què es pot arribar a posar en dubte que aquest esdeveniment

continui a Barcelona. En aquest sentit, creu que és indiferent la quantitat de pretendents que li surtin al MWC, perquè qualsevol ciutat del món voldria allotjar un esdeveniment d'aquesta magnitud, però la qüestió s'obre quan el Govern municipal, quan falten poques setmanes per a la celebració del congrés, s'apunta a fer una crítica contra la tecnologia 5G, que revolucionarà les comunicacions, que transformarà el model de producció i que redueix un 90 % el consum d'energia de la xarxa. També indica que es posa en perill la continuïtat del MWC quan es produeixen declaracions i plantades de l'alcaldeessa contra el major esdeveniment tecnològic d'Europa i del món i contra els seus organitzadors. O quan es critiquen infraestructures com l'aeroport. O quan l'any 2015 l'activista i aspirant a alcalde va acusar el Mobile de no ser sostenible i afirmava que aquest no és el model que volia per a la ciutat. L'any 2019 el Sr. Pisarello també va plantar els organitzadors del congrés. En definitiva, afirma que això és el que pensa Barcelona en Comú del MWC i només així s'entén la inacció del Govern i la connivència davant d'aquells que amenacen i sabotegen cada any el congrés i causen un gran dany a la ciutat de Barcelona.

A continuació, remarca que després de l'entrada del PSC al Govern municipal, partit que havia criticat temps enrere el posicionament de Barcelona en Comú, el MWC s'ha hagut de plantejar buscar una alternativa a Barcelona, després d'observar la violència causada pels separatistes durant setmanes i perquè la inestabilitat política que es fomenta des de la Generalitat provoca una falta de promoció durant tot l'any d'aquest esdeveniment des de les institucions.

Per tant, el Grup de Cs considera que, fruit d'aquesta situació, no es dona valor als actius ni a totes les aportacions i efectes positius que genera el MWC, com ara la dinamització econòmica, l'ocupació, l'atracció de talent i la creació d'empreses al voltant d'aquest esdeveniment. Assenyala, doncs, que l'obligació de l'ajuntament és garantir la celebració d'aquest congrés i donar-li suport tot l'any, no donar-lo per suposat i, especialment, no donar motius als organitzadors per canviar d'idea.

En conclusió, creu que en aquest tema el grup proponent pot comptar amb el suport de totes les forces de l'oposició, en aquest cas dels grups de Cs i del PP. Però espera que el Govern els escolti i que hi posin tota l'atenció que mereix aquesta qüestió perquè, en cas contrari, en un futur molt proper se n'hauran de penedir.

El Sr. Ramírez recorda que a la darrera sessió de la comissió el Grup del PP ja es va interessar per les gestions que l'alcaldeessa duia a terme per tal de garantir el bon funcionament dels serveis públics durant la propera celebració del MWC. Varen donar valor al balanç per a la ciutat d'aquest congrés, que consideren molt satisfactori, però també varen alertar sobre les amenaces que suposen la situació d'inestabilitat política a Catalunya i els incidents reiterats causats per vagues i protestes durant la celebració d'aquest esdeveniment. Afegeix que en massa ocasions Barcelona es converteix en la capital de les vagues, a més de ser la capital del mòbil. També comenta que a final de 2019 Barcelona va patir accions que van més enllà d'una vaga o protesta, i es va veure immersa en una violència antidemocràtica que va impedir als ciutadans dur a terme la seva activitat diària. Es refereix a les anomenades aturades de país, les marxades per la república, talls de vies, acampades, ocupacions de places, de l'aeroport i d'estacions de tren, i barricades. En definitiva, tota una

setmana tràgica que va viure Barcelona i que no va ajudar gens a la celebració d'aquests grans congressos.

Pel que fa a l'anècdota amb què el Sr. Puig ha començat la seva intervenció, suggereix que la resposta al militar que es preguntava qui era el responsable d'aquella situació, continuant amb el símil, en aquests moments seria l'alcaldeessa Colau i el Govern de la Generalitat de Catalunya. En tot cas, indica que les declaracions de la presidenta de la Comunitat de Madrid no han estat cap relliscada. Creu que la responsabilitat és dels governs de la ciutat i de la Generalitat, que no han deixat de llançar missatges que poden posar en perill el compromís futur del MWC amb Barcelona. Com a exemples, esmenta les crítiques que fa l'alcaldeessa a la tecnologia 5G des de la pàgina web municipal en un manual que posteriorment va haver de retirar; els posicionaments contraris als plans d'ampliació d'una infraestructura clau com és l'aeroport; la demanda d'eliminar el pont aeri entre Barcelona i Madrid, que és la porta d'entrada de molts viatgers de llarga distància, o l'espectacle que s'organitza cada any en la rebuda del cap de l'Estat, sa majestat el rei Felip VI, en el sopar de benvinguda. Davant d'aquestes amenaces, demana que no es vulgui buscar l'enemic a Madrid, perquè és normal que qualsevol capital del món es perfilii com a candidata a acollir el MWC.

En definitiva, el seu grup entén que Barcelona és la ciutat ideal per al MWC, però adverteix que si es menysprea allò que pertany a la ciutat i no es cuida estaran donant facilitats perquè una altra ciutat s'ho emporti. Per tant, anuncia el vot favorable del seu grup a la proposició, perquè volen que el MWC es quedi a Barcelona. De fet, comenta que el dia anterior va assistir a un sopar del fòrum Barcelona Capital, on hi havia el Sr. John Hoffman, CEO del MWC, el qual li va confirmar que el congrés continuarà a Barcelona fins a l'any 2023, i que poden estar tranquils que no aniran ni a Madrid ni a Dubai.

La Sra. Ballarín creu que en aquest punt tots els grups estan d'acord que la prioritat és preservar la celebració del MWC a Barcelona. De fet, subratlla que aquesta prioritat no ha aparegut en aquest moment perquè hi ha una feina de fons i coordinada, i per tant no cal centrar-se en una declaració com la que es proposa, com a reacció en un moment concret, sinó que el que cal fer és treballar perquè aquest congrés s'integri a la ciutat de Barcelona.

A continuació, apunta que el primer tinent d'alcaldeia, que és qui lidera des de l'ajuntament la relació amb el MWC, no ha pogut assistir a la sessió perquè està reunit amb un comitè estratègic i li ha demanat que el disculpi davant de la comissió perquè tenia la voluntat d'intervenir ell mateix per explicar la feina del Govern municipal en aquest àmbit. L'ajornament de la comissió, però, va alterar els plans que tenia.

Dit això, comenta que el dimecres anterior l'alcaldeessa i el tinent d'alcaldeia es varen reunir amb el Sr. Hoffman, el qual va reconèixer la feina que està fent la ciutat i va manifestar el seu compromís que el MWC continuï celebrant-se a Barcelona. Va recordar que hi són des de l'any 2006 i va assegurar que hi continuarien. Apunta que tots els titulars de premsa de l'endemà eren molt clars en aquest sentit i reflectien molt bé els continguts de la reunió. Destaca alguns d'aquests titulars, com "El Mobile reafirma su compromiso con Barcelona", "El Mobile ratifica Barcelona y niega contactos con Madrid" o "El Mobile descarta irse a Madrid".

Tot seguit, constata que l'aposta de Barcelona pel Mobile és inqüestionable, ja ho va ser històricament per fer-lo venir i ho és en aquest moment perquè continuï a la ciutat. En aquest

sentit, recorda que el Govern treballa en tres nivells: un comitè estratègic, una comissió executiva i una taula de coordinació operativa que intenta fer una feina transversal per tal que la planificació, la programació, la gestió i el seguiment de l'esdeveniment siguin un èxit. El comitè estratègic és de màxim nivell, fa un seguiment de la situació i supervisa els calendaris i la planificació general. En aquest comitè participen l'Ajuntament de Barcelona, la Generalitat, AENA i l'Ajuntament de l'Hospitalet de Llobregat. La comissió executiva alinea les estratègies i les accions operatives per anticipar-se a possibles escenaris, es reuneix mensualment i hi participen les gerències municipals, el Mobile, TMB, l'aeroport de Barcelona i la Generalitat. Finalment, en la taula de coordinació operativa participen els serveis tècnics de l'ajuntament i, de manera paral·lela a la comissió i al comitè, coordina tota l'estratègia.

En conclusió, reitera que no es tracta de fer una declaració perquè aquesta no és la feina d'un dia, sinó que hi ha un treball de fons que volen continuar fent amb tota la intensitat i tots els instruments que tenen, de manera transversal i coordinada amb la resta de forces polítiques, però també creant aliances amb altres administracions, amb el sector privat i evidentment amb el MWC, perquè volen que Barcelona continuï essent durant molts anys, si pot ser per sempre, la capital del Mobile. Pensa que la unitat que han mostrat els grups municipals en aquesta qüestió, amb arguments molt diferents tot i que reiterats, és important justament perquè aquesta unanimitat és la millor defensa de la ciutat de Barcelona per protegir-se d'ocurrències com la de la presidenta de la Comunitat de Madrid. Tanmateix, i més enllà de les ocurrències, al Govern li preocupen les estratègies de moltes ciutats del món, que són molt més treballades. Indica que el món és globalitzat i les amenaces que els fan més por no són precisament les que pugui representar la ciutat de Madrid, sinó que arriben de tot el món. Apunta que el militar a què s'ha referit el Sr. Puig segurament no pensava en el món globalitzat actual, el qual obliga a redefinir les estratègies pel que fa a les relacions de Barcelona amb el món.

El Sr. Valls agraeix el suport de tots els grups a la iniciativa. Puntualitza que aquesta proposició és una reacció davant d'una situació determinada, però també és una estratègia. Per tant, considera que aquesta feina s'ha de continuar fent i no té cap dubte que aquest és el capteniment del Sr. Collboni. Tanmateix, opina que seria bo que el Govern i tots els grups aprofitessin aquesta reacció per manifestar el compromís en el temps, de forma estratègica, amb la celebració del MWC per les raons que ja s'han exposat i que no repeteix.

D'altra banda, replica al Sr. Puig que en un altre moment ja li aclarirà a partir de quin moment entén la realitat de Barcelona, si és des de fa sis mesos, un any o cinquanta anys. En tot cas, aquest és un altre debat. Tanmateix, recorda que li agrada la història i no ha entès què ha volgut dir amb l'anècdota del militar de Collserola i amb la relació que ha establert entre aquesta anècdota i Madrid. Apunta que és massa fàcil parlar sempre de Madrid, tot i que reconeix que el portaveu del Grup d'ERC ho ha matisat perquè també ha parlat dels errors propis. Assenyala, però, que quan aquell militar es mirava Barcelona des de Collserola, Madrid encara resistia mentre a Barcelona hi havia molta gent que aplaudia l'entrada de les tropes franquistes. I això ho reconeix ell mateix, que prové d'una família republicana. Reclama, doncs, al Sr. Puig, al qual considera culte i intel·ligent, que quan parli d'història pensi el que diu.

El Sr. Puig assegura que sempre reflexiona el que diu. Respon al Sr. Valls que el temps que trigui a entendre aquestes coses dependrà de la seva receptivitat.

La Sra. Guilarte argumenta que el pitjor risc que té el MWC són els prejudicis ideològics de l'alcaldeessa, la gestió pèssima que es fa de la mobilitat i de l'economia, i també el separatisme. El seu grup continuarà donant suport al MWC i defensant que aquest congrés no només s'arrela a Barcelona, sinó que sigui indissociable de la ciutat.

La Sra. Ballarín diu que li hauria agradat més quedar-se en la fase prèvia, en què s'ha mostrat unanimitat, perquè segurament una part dels errors es produeixen quan s'intenta buscar les diferències després d'haver arribat a un acord.

Votació favorable de Barcelona en Comú, Partit dels Socialistes de Catalunya, Esquerra Republicana, Junts per Catalunya, Ciutadans, Partit Popular i Barcelona pel canvi.

Aprovada

b) Proposicions amb contingut de Declaració institucional

Del Grup Municipal Ciutadans:

10. (M1923/506) La Comissió d'Economia i Hisenda acorda que el Govern municipal exigeixi al Govern de la Generalitat que inclogui, en el projecte de pressupostos autonòmics per al 2020, la recuperació total de les aportacions econòmiques als consorcis que corresponguin a la ciutat de Barcelona a partir d'aquest mateix exercici, així com la restitució del deute acumulat des de 2011 per la reducció d'aquestes aportacions i que ascendeixen a 300 milions d'euros.

La Sra. Guilarte recorda que a la darrera sessió de la comissió el Sr. Martí Grau va comentar les dades relatives a l'anomenat deute de ciutat de la Generalitat amb Barcelona, un deute que s'ha anat acumulant des de l'any 2011 i que, segons el Sr. Martí Grau és normal. Replica que no és gens normal i, si bé reconeix que aquest deute no és reclamable judicialment, això no lleva que s'hagi de reclamar. Per tant, tenint en compte que el PSC, JxCat i ERC tenen una relació magnífica i un acord de govern, en les converses sobre els pressupostos de la Generalitat i de l'Ajuntament de Barcelona haurien d'haver reclamat el pagament d'aquest deute, però el Govern municipal no ha donat cap explicació sobre aquesta qüestió. Així, doncs, assenyala que si el Govern realment volgués un pacte de ciutat, tal com ha assegurat en roda de premsa, que és com els agrada fer les coses a l'alcaldeessa i al tinent d'alcaldia, haurien anunciat que ja hi ha data perquè la Generalitat pagui aquest deute.

Pel que fa a les xifres, destaca que aquest deute en aquest moment ha arribat als 300 milions d'euros en total, 115 milions solament en educació, 80 milions en salut, 80 milions en ocupació, 35 milions en habitatge, 30 milions en cultura. De mitjana, el Govern de la Generalitat ha deixat d'aportar 30 milions anuals als diferents consorcis. Es tracta, doncs, d'una quantitat molt important que Barcelona necessita amb urgència, fins al punt que el Govern municipal justifica l'“impuestazo”, per aquesta manca de recursos. Critica que hagi adoptat la mesura més fàcil perquè la gestió que ha fet no ha estat gens bona.

Tot seguit, comenta que després d'haver entrat al Govern l'aportació del PSC en aquesta qüestió ha estat nul·la perquè en matèria econòmica no s'ha notat res. Reclama al Govern, doncs, que exigeixi a ERC i a JxCat que compleixin les seves obligacions amb els barcelonins. Indica que el pagament d'aquest deute seria una bona notícia per a la ciutat de Barcelona atès que en el pacte de pressupostos no es prioritzen les necessitats dels ciutadans. Recorda que el Sr. Maragall va deixar ben clar dies enrere en roda de premsa que s'han vingut a pactar els pressupostos municipals a canvi del suport del Govern al procés.

Continuant amb les xifres, apunta que la recuperació del deute ciutadà, que ja és crònic, equivaldria a no haver d'augmentar els impostos als barcelonins durant deu anys. Per aquesta raó, insisteix a demanar al Govern municipal que aprofiti la bona relació que manté amb ERC i amb JxCat, que qualifica de lluna de mel, i els acords per als pressupostos de l'Ajuntament de Barcelona i de la Generalitat de Catalunya, i també en altres àmbits, per fixar un calendari per a la devolució del deute.

Davant d'aquesta situació, assenyala que l'oposició ho vol fer fàcil al Govern i li proposa dues solucions, que el Govern municipal i els grups que li donen suport exigeixin al Govern de la Generalitat que inclogui en els pressupostos de 2020 la recuperació total de les aportacions que va deixar de fer als diferents consorcis, actualitzades amb l'augment de l'IPC, des de l'inici de les retallades. En segon lloc, que exigeixin a l'Administració autonòmica que s'inclogui en aquests mateixos pressupostos la devolució del deute acumulat des de l'any 2011, és a dir, els 300 milions a què ha fet referència anteriorment. Constata que aquestes mesures permetrien recuperar un mínim de 30 milions d'euros del pressupost municipal per destinar-los a polítiques necessàries i no haver de cobrir amb recursos municipals els incompliments de la Generalitat amb Barcelona, que és el que està passant des de l'any 2011.

Per acabar, recorda que el Sr. Martí Grau havia manifestat que apujar impostos de manera generalitzada era una política valenta. Discrepa d'aquesta afirmació, assegura que aquesta és la mesura fàcil i afirma que el Govern municipal no sap gestionar. Així, doncs, insta el Govern a ser valent i que exigeixi a la Generalitat que compleixi els seus compromisos amb els ciutadans de Barcelona.

El Sr. Castellana intervé com a portaveu del Grup d'ERC. Pel que fa al deute de la Generalitat amb l'Ajuntament de Barcelona, indica que el 12 de desembre de 2015, quan el Sr. Junqueras es va fer càrrec de la Vicepresidència de la Generalitat i del Departament d'Economia, la Generalitat devia 145 milions d'euros a l'ajuntament, i segons l'últim informe publicat al web del consistori, que és de novembre de 2019, aquest deute és de 28 milions d'euros.

Quant a la deslleialtat institucional, considera que la més important es produeix quan es marquen els objectius de dèficit i l'Estat sempre s'ha quedat tota la capacitat de generar dèficit i ha traslladat a les comunitats autònomes i a les administracions locals la impossibilitat de fer-ne. Així, apunta que els objectius de dèficit per a 2020 són de zero per a les comunitats autònomes i zero per als ajuntaments, mesura que incompleix la Llei d'estabilitat pressupostària, que preveu un marge de dèficit del 0,3 % del PIB per a les comunitats autònomes. En canvi, l'Estat podrà continuar generant fins al 0,5 % del PIB de dèficit. La primera deslleialtat institucional, doncs, és la concentració de recursos per a l'Estat, que ha provocat situacions sense sentit, com ara el fet que l'any 2019 el pressupost

de l'Estat era el més alt de la història en polítiques de defensa, mentre la resta d'administracions han de fer equilibris per intentar quadrar els números dintre d'aquestes limitacions. A més a més, remarca que des de l'any 2010 els recursos de l'Estat per al Govern central s'han duplicat mentre que la resta d'administracions han crescut escassament un 15 %. Per tant, el pes de les comunitats autònomes ha passat de representar un 70 % de l'economia de l'Estat a un 60 % per aquesta voluntat recentralitzadora.

Continuant amb les deslleialtats institucionals, si el grup proponent quantifica en 30 milions anuals el deute de la Generalitat amb Barcelona, subratlla que l'Estat ha incomplert diverses disposicions legals i ha deixat de pagar a la Generalitat 2.500 milions d'euros anuals, de manera que són més d'11.000 milions d'euros acumulats, 1.200 milions al Cos de Mossos d'Esquadra, 400 milions anuals en dependència i 3.500 d'acumulats, 3.500 milions corresponents a la disposició addicional tercera de l'Estatut. Respecte a l'execució d'inversions, remarca que és inferior a la mitjana.

En conclusió, apunta que si es vol parlar de deslleialtats institucionals han de parlar de les de debò, de les de fons, perquè si l'Estat hagués pagat aquests recursos en aquest moment no estarien parlant del suposat deute ciutadà, que és un concepte una mica estrany en l'àmbit tècnic, sinó que podrien constatar que aquestes aportacions haurien augmentat. Considera que la proposició parteix d'una fal·làcia perquè el model s'ha d'analitzar en la seva globalitat i, en canvi, fa de l'anècdota categoria. Apunta que la categoria és que estan parlant d'un sistema de finançament públic que concentra tots els recursos en l'Administració central i permet situacions surrealistes com la que ha comentat anteriorment. Per acabar, enuncia que votaran en contra.

El Sr. Mascarell comenta que tots voldrien que el Govern de la Generalitat pogués pagar puntualment i complir de manera precisa tots els compromisos, també amb la ciutat de Barcelona. Assenyala que per intentar-ho solament caldria que la lleialtat institucional respecte al Govern de Catalunya fos real i tangible. Assenyala que en aquesta proposició es parla de 28 milions d'euros anuals mentre que l'Estat deu pràcticament 10.000 milions a la Generalitat. Davant d'aquestes magnituds constata que la deslleialtat institucional és justament allà on hi ha l'origen del problema, que és la deslleialtat del Govern de l'Estat respecte del Govern de Catalunya.

A continuació, apunta que si la Generalitat fos correctament finançada compliria puntualment amb els seus compromisos. I si el grup proponent demostra que el Govern de l'Estat tracta correctament la Generalitat i, per tant, el conjunt de la ciutadania de Catalunya en termes de finançament el Grup de JxCat votarà favorablement a la proposició. Assigura, però, que no ho podrà fer perquè tothom sap que és el contrari. Per tant, reclama que si es vol parlar de dèficit han de parlar de tots els dèficits i potser aleshores podran construir un llenguatge comú i podran avançar. En aquest sentit, insisteix que 28 milions d'euros, inclòs el deute no vençut, és el que deu la Generalitat a la ciutat de Barcelona, i espera que els pugui pagar ben aviat, mentre que l'Estat deu 10.000 milions al Govern de Catalunya.

Seguidament, opina que el grup proponent hauria d'admetre que allò que condiona realment la ciutat de Barcelona és el que assenyala la Cambra de Comerç, l'incompliment de l'Estat respecte de la ciutat. Recorda que aquesta institució pocs dies enrere quantificava les inversions en infraestructures en 8.000 milions d'euros, que equivalen al 3,3 % del PIB i

signifiquen una inversió per català de 107 euros, mentre que la mitjana espanyola és de 136 euros. Aquesta situació implica la no-generació aproximadament de 111.000 llocs de feina a temps complet. Considera que aquestes són les dades que el grup proponent hauria de plantejar. Creu que és evident que en unes altres circumstàncies la Generalitat podria complir les seves obligacions i els seus compromisos.

Per acabar, reitera que si el grup proponent accepta aquestes dades, les discuteixen seriosament i les donen per bones el seu grup està disposat a aprovar propostes com aquesta. I si, a més a més, en tota la intervenció la Sra. Guilarte no utilitzés la paraula "separatista" les aprovarien amb molt de gust.

El Sr. Ramírez recorda que a la darrera sessió de la comissió el Grup del PP va demanar que el Govern municipal els lliurés l'import desglossat de l'anomenat deute ciutadà, és a dir, la desinversió de la Generalitat a Barcelona en consorcis, entitats o en partides destinades a l'ajuntament. Segons que va explicar el Sr. Martí Grau, el Govern municipal estableix aquest deute en uns 300 milions d'euros, 115 milions en educació, 35 en habitatge, 80 en salut, 30 en cultura i 80 en polítiques d'ocupació. Indica que el Govern de la Generalitat ha preferit destinar aquests recursos a altres prioritats, especialment a fomentar el separatisme i el procés, quan el seu grup opina que s'haurien de destinar a fer front a les necessitats reals dels ciutadans de Barcelona, que són l'educació, l'habitatge, la salut, l'ocupació o la cultura, i també entén que si la Generalitat complís les seves obligacions amb Barcelona no caldria que l'ajuntament invertís aquests diners, que hauria d'avançar la Generalitat, i es podrien rebaixar els impostos als barcelonins.

Per aquestes raons, anuncia el vot favorable del seu grup a la proposició perquè entén que s'ha d'exigir la recuperació d'aquest deute per tal que Barcelona disposi dels recursos necessaris per fer front a les polítiques públiques.

Per acabar, qualifica de cinisme l'actitud d'alguns grups que justifiquen una deslleialtat institucional amb una altra suposada deslleialtat institucional de l'Estat, de manera que difonen una sèrie de xifres per ocultar realment el fons de la qüestió i no entrar a debatre allò que deu la Generalitat a l'Ajuntament de Barcelona, quan Catalunya durant molts anys ha estat la comunitat més beneficiada pels fons de liquiditat autonòmica, amb més de 58.000 milions d'euros que ha rebut de l'Estat.

El Sr. Valls indica que ja s'han exposat tots els arguments i, com que l'ordre del dia és llarg, només afegeix que el Govern municipal ha de defensar els interessos dels barcelonins, més enllà d'estratègies partidistes, i considera que aquesta proposta va en aquest sentit. Per aquesta raó, anuncia el vot favorable del Grup de Barcelona pel Canvi.

El Sr. Martí Grau anuncia el vot contrari dels grups del Govern. Tanmateix creu que ja han explicat reiteradament aquesta qüestió. Assenyala que hi ha dos deutes, allò que la Generalitat deu a l'ajuntament i el que s'ha anomenat deute ciutadà, que és l'efecte de les retallades. Remarca que aquest concepte s'aplica de la mateixa manera a les retallades que va fer el Govern de l'Estat quan va esclatar la crisi financera. El deute entre institucions, que és el que afecta la solvència econòmica de l'ajuntament, durant el mandat de l'alcalde Trias era de 145 milions. Durant aquell mandat, entre 2011 i 2015, els grups que en aquest moment són al Govern municipal varen denunciar que l'ajuntament feia de banc de la

Generalitat i fins i tot varen portar aquesta qüestió als tribunals perquè era molt greu que la Generalitat no fes front als deutes reals. Apunta que durant el mandat anterior, defensant els interessos dels ciutadans, es va signar un conveni amb la Generalitat, primer amb el Sr. Junqueras com a vicepresident econòmic, conveni que darrerament s'ha millorat, que ha permès rebaixar el deute fins a unes quantitats lògiques. Així, comenta que una part dels 28 milions del deute actual encara no és vençut. Per tant, considera lògic que, en relació amb un pressupost que és 13 o 14 vegades superior al de l'Ajuntament de Barcelona, hi hagi aquest deute, que és el deute viu.

Pel que fa al deute ciutadà, insisteix que és l'efecte de les retallades de la Generalitat. Apunta que l'any 2011 la Generalitat aportava a la ciutat globalment 212 milions d'euros. L'any 2014, que va representar el punt més baix, aquestes aportacions havien baixat a 157 milions. A partir de 2015, quan va arribar el Govern que pel grup proponent és el mal més gros que pot patir la ciutat, aquests 157 milions varen anar pujant progressivament fins a l'any 2019, que s'ha tancat amb 201 milions. Encara hi ha una diferència, doncs, d'11 milions d'euros entre el que aportava la Generalitat l'any 2011 i el que aporta en aquest moment.

Quant a la demanda que l'any 2020 s'hagi recuperat la inversió que es feia l'any 2011, actualitzada amb l'apujada de l'IPC corresponent, afirma que no sap si serà exactament així però assegura que s'hi acostaran molt perquè, per comptes de fer tants escarafalls com fa el grup proponent, que repeteix els mateixos arguments a cada comissió, el Govern municipal treballa perquè progressivament aquesta situació millori. Així, assenyala que han negociat el pressupost amb la Generalitat, el qual incorpora increments molt substancials que permetran que les aportacions de la Generalitat a la ciutat de Barcelona tot i que no siguin en el nivell que voldrien s'hi acostin. Això s'ha aconseguit, doncs, tal com han fet els darrers anys, negociant amb lleialtat, amb diferències polítiques, que sense cap mena de dubte hi són, amb el Govern català. En definitiva, remarca que aquesta feina ha permès millorar la relació del deute ciutadà.

Finalment, reconeix que aquest deute és molt greu, com ho varen ser les retallades, però subratlla que les retallades provenen de les mesures que el Govern de l'Estat, amb el suport d'altres corrents ideològics, on se situa el grup proponent, va aprovar per sortir de la crisi i va voler fer un estat cada vegada més petit. Recorda que el Grup de Barcelona en Comú va ser el primer a denunciar aquestes retallades i si avui aquestes dades són conegudes és perquè el Govern municipal les ha facilitades. Fa molt de temps, doncs, que el seu grup denuncia l'efecte de les retallades sobre la desigualtat i sobre tota la societat. Considera, doncs, que aquesta va ser una mala manera de sortir de la crisi de 2011.

La Sra. Guilarte assenyala que fa anys que escolten aquestes excuses. Apunta que el Govern municipal durant quatre anys ha estat incapaç de recuperar ni un sol euro de tot el deute, tant se val de quin, de l'un o de l'altre. Opina que el Govern ha treballat ben poc perquè si hagués treballat més gestionaria una mica millor i no haurien d'apujar els impostos als barcelonins. Afirma que allò que molesta el Govern és que l'oposició el fiscalitzi, que és la seva obligació i és el que pensen continuar fent.

A continuació, subratlla que la realitat és que el deute es manté. El Govern pronuncia moltes paraules i expressa moltes intencions, però el resultat és el mateix. Entén, doncs, que no hi ha voluntat de recuperar les aportacions de la Generalitat ni el deute acumulat. El seu grup

pretenia que el Govern expliqués quins són els passos que pensa seguir i ha constatat que no han calendaritzat la devolució del deute.

Seguidament, critica que els grups que rebutgen la proposició tornen al mateix argument de sempre, "Espanya ens roba", un argument que no es creu ningú perquè els mateixos consellers de la Generalitat, com el Sr. Mas-Colell, han reconegut que això és mentida. En tot cas, diu que la diferència entre aquest dèficit fiscal inventat i el deute de la Generalitat amb Barcelona és que el primer no existeix i el segon és una realitat reconeguda per totes les parts.

Per acabar, denuncia que el Govern municipal ha incrementat els impostos a tots els barcelonins per augmentar la recaptació. Considera que els ciutadans de Barcelona no han de pagar la inacció del Govern de la ciutat i la falta de voluntat política per reclamar la devolució del deute. A més a més, no sap si el Govern municipal no hauria d'aprofitar els acords amb els seus socis separatistes per parlar del 3 %, perquè molts dels fons que reclamen a l'Estat s'han perdut per aquesta via i pel procés. Insisteix que mentre el seu grup reclama realitats el Govern treballa poc per assolir fantasies, i per aquí es perden molts de diners. D'altra banda, quan es parla de robar, no sap si queda ningú que no estigui imputat en el cas del 3 %. Afirmar que fins i tot el Sr. Ribó en aquest moment està imputat.

El Sr. Mascarell demana a la Sra. Guilarte que es moderi perquè hi ha afirmacions que no són acceptables.

La Sra. Guilarte replica que això és una realitat i que la fiscalia ha imputat el síndic de Greuges. Diu que no deu ser acceptable per al Sr. Mascarell però per al seu grup el que no és acceptable és que es llencin els diners dels catalans i no obstant això ho fan.

El president demana que les intervencions se cenyixin als punts de l'ordre del dia i que les afirmacions que es facin s'ajustin a la realitat des del punt de vista de cadascú.

La Sra. Guilarte opina que el procés, que qualifica de claveguera, llença els diners de tots els catalans, situació que és inassumible i una vergonya. Denuncia que els partits independentistes ho fan sense manies i, a més a més, amaguen, com ha fet el Sr. Torra, el que costa i ha costat el procés per a Catalunya. Reclama, doncs, que el Govern comenci per recuperar aquests diners i que els torni als ciutadans.

Finalment, indica que quan es posa d'exemple el Sr. Canadell, que reclama la república des del cotxe, no es poden prendre en consideració les dades que difon.

El Sr. Castellana diu que la realitat són les dades. En tot cas, assenyala que no parlen de dades, sinó de polítiques socials i, per tant, demana una mica de rigor.

El Sr. Mascarell demana a la Sra. Guilarte que vigili amb el tipus de plantejament que fa perquè no pot afirmar que no queda ningú per imputar i, si ho fa, ho ha de dir d'una altra manera, amb algun indicador o amb alguna xifra que sigui real. En cas contrari, farà unes declaracions que són políticament incorrectes.

Dit això, apunta que el lema "Espanya ens roba" en aquesta comissió no l'ha dit ningú. Tanmateix, afirma que l'Estat és profundament ineficient amb Catalunya i el procés n'és la

conseqüència. Per tant, l'argument és exactament el contrari del que ha formulat la portaveu del grup proponent.

El Sr. Martí Grau assegura que li encanta tenir una oposició que fiscalitzi el Govern, però li agradaria que aquesta fiscalització es fes bé. Però lamenta que la Sra. Guilarte repeteixi sempre els mateixos arguments i, malgrat que li reconeix el dret a fer-ho, reivindica el seu dret a opinar sobre la funció que fa l'oposició. Per tant, desmenteix que al Govern no li agradi que el fiscalitzin. Demana, doncs, que l'oposició estudiï bé els números, que entengui les diferències entre ambdós deutes i quines són les millors que s'han aconseguit. Admet que el grup proponent encara exigeixi més i que fiscalitzi tant com vulgui, però reclama que no falsegi la realitat repetint un disc que sona ratllat i antic.

Votació favorable de Junts per Catalunya, Ciutadans, Partit Popular i Barcelona pel canvi i desfavorable de Barcelona en Comú, Partit dels Socialistes de Catalunya i Esquerra Republicana.

Rebutjada

c) Precs

Del Grup Municipal Esquerra Republicana:

11. (M1923/481) Que en el termini de sis mesos, i per tal d'arribar al màxim de col·lectius de clients potencials del comerç de proximitat de la ciutat, l'Ajuntament de Barcelona conjuntament amb el col·lectiu de persones amb discapacitat/diversitat funcional avalui i presenti els resultats i l'impacte en el comerç del projecte de millora de l'accessibilitat "Sants sense Barreres", així com les actuacions que s'han dut a terme arran de la presentació de l'estudi "Accessibilitat als establiments turístics i comercials del districte de les Corts", per tal d'elaborar un document conjunt de bones pràctiques que es puguin estendre a la resta de districtes de la ciutat, i que inclogui la pictorització dels establiments per a facilitar-ne també l'accés i la comunicació a les persones amb TEA.

La Sra. Benedí exposa que el compromís de l'Ajuntament de Barcelona amb el comerç de proximitat de la ciutat ha de permetre facilitar i promoure la fidelització dels clients potencials d'aquests establiments i ha de tenir en compte la diversitat que configura la ciutat. Assenyala que en els districtes de Sants-Montjuïc i de les Corts s'han fet dues experiències en aquest sentit, els resultats de les quals i l'impacte que han tingut s'haurien d'analitzar per tal de fer-les extensibles a la resta de la ciutat. Concretament, es tracta del projecte "Sants sense barreres" i un estudi sobre l'accessibilitat als establiments turístics i comercials del districte de les Corts, ambdós amb l'objectiu de millorar l'accessibilitat als comerços de proximitat per a les persones amb diversitat funcional.

D'altra banda, recorda que Barcelona s'ha declarat ciutat amiga de les persones amb trastorn de l'espectre autista i que en el Plenari anterior es va acceptar un prec presentat pel Grup d'ERC per tal que l'ajuntament treballi transversalment en l'àmbit de la diversitat funcional.

Per tant, indica que amb l'acceptació d'aquest prec el Govern té l'oportunitat de practicar la transversalitat i beneficiar tant aquest col·lectiu com el comerç de proximitat de la ciutat,

perquè a més de facilitar la vida diària d'aquestes persones el petit comerç les pot fidelitzar. A tal fi, proposa que s'elabori un document de bones pràctiques per al comerç de la ciutat.

La Sra. Ballarín està d'acord que el comerç de proximitat ha de ser inclusiu, en benefici propi i també de tots els ciutadans. Per tant, accepta el prec. En aquest sentit, destaca que Barcelona és un exemple d'accessibilitat pel que fa a l'espai públic però té el repte de millorar aquest aspecte especialment en els petits comerços. Per aquesta raó, afegeix, els dos projectes que ha esmentat la Sra. Benedí han rebut subvencions de l'ajuntament. A més a més, indica que fa molts anys que es treballa en aquesta matèria i s'han dut a terme projectes diversos a Ciutat Vella, Sant Andreu o Nou Barris. Per tant, constata la voluntat del Govern municipal de treballar en aquest àmbit. De cara al futur, apunta que el PAM ha d'incloure mesures per millorar l'accessibilitat a la ciutat, perquè precisament un dels valors del comerç de proximitat ha de ser que sigui accessible per a tothom i contribuir així a la millora de la convivència a tots els barris de Barcelona.

La Sra. Benedí no té cap dubte sobre la voluntat del Govern, però diu que amb la voluntat no n'hi ha prou i, per tant, s'han de prendre mesures eficients per tal que el comerç sigui accessible i inclusiu, i destinar-hi recursos. Està convençuda que aquest objectiu és compartit per tots els grups municipals i, amb la voluntat mostrada pel Govern, creu que entre tots aconseguiran que Barcelona sigui una ciutat encara més accessible.

La Sra. Ballarín està d'acord que caldrà destinar-hi recursos, però assenyala que primer cal definir una estratègia d'actuació. En tot cas, insisteix que l'ajuntament ja ha finançat projectes diversos, com el CASBA o l'accessibilitat en comerços concrets de la Creu Coberta. I evidentment es compromet a continuar treballant en aquesta línia.

Acceptat

Del Grup Municipal Junts per Catalunya:

12. (M1923/477) Que el govern municipal convoqui, en el termini d'un mes, una sessió informativa monogràfica sobre l'estat de les obres del nou Mercat de l'Abaceria, destinada als paradistes, als comerciants i veïnat del voltant del mercat i als grups municipals del districte de Gràcia, on es concreti sense dilacions el calendari previst.

El Sr. Mascarell llegeix el text del prec. Exposa que els costa d'entendre per quina raó el Govern ha permès que la remodelació d'un mercat tan important per a la vila de Gràcia com el de l'Abaceria esdevingui un problema tan greu a causa de la manca d'activitat i d'informació. Així, comenta que passejant per aquest mercat i pels seus voltants es pot constatar com es multiplica la degradació ambiental i el malestar dels veïns. Aquesta situació provoca angoixa als comerciants i a molta de la gent que viu en aquest entorn. Subratlla que la zona del Torrent de l'Olla, la travessera de Gràcia i els carrers de Còrsega i Bailén configuren un petit barri dins de la vila de Gràcia però hi viu molta gent. Per tant, en aquest cas no es tracta solament de remodelar un edifici, sinó de donar vida i qualitat a aquesta zona, de revitalitzar el comerç del voltant i de dinamitzar el barri, perquè aquest mercat representa un pilar de prosperitat, de benestar, de proximitat i de veïnatge.

També estan parlant de participació i d'eficàcia, fins i tot de resoldre el problema seriós que representa l'amiant, que encara cobreix aquest mercat, malgrat que s'havia d'haver retirat el mes de desembre de 2019, actuació que es va ajornar fins al mes de febrer de 2020, però en aquest moment encara no hi ha data prevista. Argumenta que participació és informació, calendari fiable a mitjà i llarg termini, i bona gestió.

El Govern sap que els altres grups municipals del districte de Gràcia estan disposats a ajudar-lo perquè aquesta remodelació prengui la dinàmica que hauria de tenir. Reclama, doncs, que el Govern escolti la gent perquè els comerciants, els paradistes i el barri necessiten un calendari definitiu de les obres. Així, doncs, demana que es convoqui aquesta reunió en el termini d'un mes perquè tothom sàpiga a què s'ha d'atenir.

La Sra. Ballarín no comparteix aquesta diagnosi. Informa que en aquest moment ja s'està treballant per retirar l'amiant de la coberta del mercat i que el diàleg amb els paradistes, comerciants i veïns del barri és molt intens. Tampoc comparteix la diagnosi pel que fa a la relació entre el mercat, els comerciants de l'entorn i l'IMMB i el districte.

D'altra banda, comenta que s'ha constituït una comissió per al seguiment de les obres, integrada per veïns i comerciants, des de l'inici de la remodelació del mercat. Recorda que durant el mandat anterior es va iniciar la remodelació del mercat més important de la ciutat que quedava per reformar, actuació que continuarà durant el mandat actual i que és contemplada en el PIM. Després de molts anys de retard, aquesta remodelació finalment s'ha abordat. Malgrat que hi hagi determinades incerteses, com passa sempre que s'inicia una remodelació d'aquestes característiques, creu que s'ha de destacar que aquesta actuació ja s'ha començat a fer i que això és important per a Gràcia i per als mercats de Barcelona.

A continuació, comenta que la comissió de seguiment manté un diàleg permanent amb els agents afectats. Així, apunta que ella mateixa i el seu equip hi varen participar el mes de novembre per parlar amb els comerciants sobre la campanya de Nadal. També afirma que hi ha un calendari de reunions amb els veïns, els comerciants, l'IMMB i el districte. El 29 d'octubre es va mantenir una reunió amb la Plataforma d'afectats per l'Abaceria, que estava preocupada per la qüestió de l'amiant. En tot cas, insisteix que el diàleg és permanent.

El Sr. Mascarell té la impressió que la Sra. Ballarín parla d'un altre mercat perquè la situació que ha descrit no és la real. Insisteix que la manifesta degradació de l'entorn del mercat de l'Abaceria és preocupant i angoixant, i per tant reclama que el Govern actuï amb més diligència i d'atenció cap al que està succeint. Proposa, doncs, que estudiïn plegats aquesta situació perquè li sembla que així hi guanyaran tots, també el Govern.

La Sra. Ballarín reitera que s'està complint el calendari previst. Assenyala que en la remodelació d'un mercat el més important és la confiança que es va generant entre els paradistes i l'ajuntament, representat per l'IMMB. Per tant, apunta que els possibles canvis de calendari que es produeixin es pacten i es comenten amb els afectats.

Per aquestes raons, no accepta el prec.

No acceptat

El president anuncia que els punts 13 i 19 de l'ordre del dia es tractaran conjuntament.

13. (M1923/478) Que el govern municipal actualitzi i reforci les eines que té l'Ajuntament de Barcelona en les seves competències per tal d'assegurar la preservació i la continuïtat de l'activitat dels comerços emblemàtics i històrics amb els que compta la ciutat.

El Sr. Mascarell llegeix el text del prec. Considera que el fet que la ciutat perdi comerços que són un emblema de la ciutat, de la iniciativa privada, d'identitat, de singularitat i de la fortalesa del teixit comercial de proximitat representa un problema i una pèrdua de riquesa. Així, apunta que l'any 2019 han tancat diversos establiments emblemàtics, com la carnisseria Xancó, la granja Vendrell, la cistelleria Germanes Garcia, Coses de Casa a la plaça de Sant Josep Oriol o la cistelleria Siscart al carrer de la Creu Coberta. Aquests tancaments s'afegeixen a la llarga llista de comerços emblemàtics desapareguts al llarg dels darrers anys. Per tant, haurien de convenir que el Pla especial de protecció i promoció d'establiments emblemàtics de 2016 és un punt de partida però que no és suficient. Per tant, haurien d'entendre bé les raons que porten al tancament de tants establiments, que tenen a veure amb els preus dels lloguers, amb l'abast de les grans marques i amb la tendència al monocultiu de marques globals en els centres de les ciutats. El seu grup no vol que Barcelona sigui una ciutat monopolitzada per les marques globals. Apunta que també hi ha altres motius, com els nous hàbits de consum i el comerç digital, que afecten aquest tipus de comerç, o la manca de relleu professional.

Davant d'aquesta situació, assenyala que l'ajuntament podria prendre noves iniciatives que permetin considerar aquests establiments com patrimoni cultural i històric de la ciutat, que se'ls vegi com un emblema d'excel·lència del comerç de proximitat, i fins i tot com un atractiu turístic i un element de singularitat. Aquestes mesures haurien de permetre ajudar a fer viables aquests negocis, acompanyar el relleu generacional, desenvolupar fórmules de protecció de l'activitat i desplegar accions de promoció.

Per acabar, diu que el seu grup és conscient que no tot depèn de l'ajuntament, que altres administracions també han de fer canvis normatius, però creu que des de la taula que proposen es podrien desplegar instruments per incentivar els canvis necessaris per tal que aquest tipus de comerç no desaparegui de la fesomia de la ciutat i continuï aportant fortalesa i identitat a Barcelona.

La Sra. Guilarte observa amb molta preocupació el tancament de comerços emblemàtics de Barcelona, ja sigui per la seva història, que també és història de la ciutat, pel seu valor patrimonial o per la singularitat de molts d'aquests negocis. Així, assenyala que el nombre de comerços emblemàtics a Barcelona cada vegada és més petit. Els darrers anys, i més intensament els darrers mesos, aquests tancaments s'han incrementat. Els comerciants consideren que les poques iniciatives que ha dut a terme l'ajuntament, ja des de 2014, no han estat efectives. Tanmateix, apunta que des de l'arribada de Barcelona en Comú al Govern encara hi ha hagut menys interès i menys impuls en aquest àmbit. Tot seguit, llegeix el text de la pregunta.

La Sra. Ballarín agraeix la presentació del prec i de la pregunta perquè la situació dels establiments emblemàtics de la ciutat i la seva protecció i promoció és un tema de ciutat i creu que tots els grups haurien de ser capaços de posar-s'hi d'acord, tot i que constata que en el món del comerç no tothom està alineat. En tot cas, reconeix que un dels efectes de la globalització ha estat homogeneïtzar el comerç de totes les grans ciutats del món, com ho és

Barcelona. En aquest context, Barcelona atrau grans marques que competeixen amb els comerços emblemàtics, singulars i tradicionals, que en alguns casos es veuen abocats a tancar.

Tot seguit, destaca que el Govern vol treballar amb el sector i recorda que durant el mandat anterior, mentre el PSC va ser al Govern, es va crear una taula de treball per analitzar la situació, i en aquest moment volen que també hi participin els grups de l'oposició. De fet, ja els han convocat i durant la primera quinzena de febrer es farà una primera reunió, en la qual podran explicar amb molt més detall tot el que ha fet el Govern, tot el que pensa que es pot fer i consensuar un seguit de mesures per avançar conjuntament.

D'altra banda, admet que les mesures que ha pres l'Ajuntament de Barcelona no han estat suficients per evitar els tancaments i per tant creu que encara es poden impulsar més iniciatives, però remarca que és l'Administració que hi ha treballat més. Així, comenta que l'única iniciativa que ha impulsat la Generalitat és l'atorgament d'un reconeixement als comerços que tenen més de cent anys. Creu, doncs, que s'ha de donar valor a totes les accions que ha fet l'ajuntament.

Entre les actuacions que han dut a terme, esmenta mesures de protecció per identificar instruments jurídics que puguin ser útils i difondre'ls. En aquest sentit, indica que l'any 2016, per tant durant el primer mandat del Govern Colau, es va elaborar un catàleg del patrimoni arquitectònic, històric i paisatgístic. Mitjançant aquest pla urbanístic es varen identificar 209 establiments emblemàtics, es varen classificar i posteriorment es varen atorgar alguns ajuts com bonificacions de l'IBI o assessorament des de Barcelona Activa. Dels establiments recollits en aquell cens, indica que en aquest moment en queden oberts 181, 10 han canviat d'activitat però continuen al mateix local, 6 han canviat l'activitat original i 12 han tancat. Constata, doncs, que s'ha de continuar treballant en aquest àmbit.

Pel que fa a accions de promoció, esmenta el joc Geoemblemàtics, una exposició fotogràfica, una ruta d'establiments emblemàtics i un quadern de viatge que duu per títol Barcelona, l'encís del comerç emblemàtic, que faran arribar als grups municipals perquè és una veritable joia.

Finalment, comenta que ha arribat el moment de fer nous plantejaments i està convençuda que en la taula que ha esmentat anteriorment es podran fer aportacions noves. Assenyala que el repte és aconseguir protegir l'activitat d'aquests establiments, no solament l'espai físic. A tal fi, indica que caldria que el Parlament de Catalunya canviés la normativa i estan treballant en aquesta qüestió. A més a més, insisteix que no tothom dins del món del comerç està d'acord en la protecció de l'activitat dels establiments emblemàtics. Per tant, s'hauran de posar d'acord en quines activitats mereixen protecció i fins a quin punt es poden protegir.

La Sra. Guilarte admet que durant el mandat anterior es varen aplicar algunes mesures, com la bonificació de l'IBI, però constata que no han funcionat. En tot cas, no entén com és que el primer any 73 establiments es varen acollir a aquesta mesura però l'any 2019 només se n'hi va acollir un. Entén, doncs, que aquesta iniciativa no ha estat efectiva i voldria conèixer-ne les raons.

Pel que fa al pla urbanístic per protegir 31 bodegues històriques de Barcelona, el Govern va decretar la suspensió de llicències per fer obres i millorar la infraestructura d'aquests espais durant un any. No troba gaire coherent que d'una banda es doni un reconeixement urbanístic i una protecció a aquests establiments, però d'altra banda no se'ls permeti fer les reformes necessàries.

Tot seguit, reconeix que l'any 2019 es va plantejar una reforma normativa per protegir el comerç singular, mesura que requereix consens a l'ajuntament i a la Generalitat, però no saben com ha quedat aquesta reforma. La Sra. Ballarín ha plantejat aquesta mesura com si fos nova, però insisteix que l'any anterior ja se'n va parlar. Vol saber, doncs, si aquesta qüestió s'ha treballat més i si s'ha impulsat. Mostra la temença que s'avanci molt a poc a poc en aquesta qüestió, que no es facin iniciatives efectives ni s'apliquin criteris de celeritat, de manera que quan aquesta reforma normativa es pugui aplicar ja no quedin establiments per protegir. Pregunta, doncs, si hi ha una data prevista per a aprovar aquesta nova normativa i qui integrarà la taula de treball.

La Sra. Ballarín informa que la taula s'ha convocat per al dia 14 de febrer. Respon que les subvencions atorgades no han funcionat perquè els propietaris dels locals, que són els qui tenen dret a demanar-les, no coincideixen en la majoria dels casos amb els titulars del negoci.

Per acabar, i pels arguments exposats, accepta el prec del Grup de JxCat.

Acceptat

Del Grup Municipal Ciutadans:

14. (M1923/482) Que el Govern municipal es comprometí a no augmentar més cap impost o taxa durant la resta del mandat als ciutadans i a l'activitat econòmica de Barcelona.

La Sra. Guilarte lamenta que el seu grup no s'hagués equivocat i constata que una de les primeres conclusions que s'extreien de l'acord de govern és que es continuarien apujant els impostos, i precisament això és el que han tornat a fer en aquesta sessió, perquè han tornat a validar l'"impuestazo" contra l'economia domèstica de tots els barcelonins. No es pot ocultar de cap manera, doncs, la voluntat recaptatòria del Govern, amb interessos partidistes per damunt del benestar dels ciutadans.

Dit això, considera que continuar minvant l'economia de les famílies, dels autònoms i dels barcelonins en general pot ser fàcil, però no és el que necessita Barcelona i no s'ho poden permetre, a més a més, en un context econòmic que rebaixa el creixement d'Espanya, que és un dels països més desenvolupats del món, tal com adverteix l'FMI. Per tant, assumir que els ciutadans hagin de pagar aquest increment dels impostos quan l'activitat econòmica s'està frenant li sembla una mica temerari. En molts casos, a més a més, el Govern municipal ha arribat al màxim que permet la Llei reguladora de les hisendes locals, i ho ha fet de cop, sense contemplar una actualització de les taxes més progressiva que permeti l'assumpció d'aquest "impuestazo".

Per aquesta raó, amb aquest prec demanen al Govern municipal que es comprometí a no tornar a apujar cap taxa ni impost durant la resta del mandat als ciutadans o a les empreses,

perquè en cas contrari el pagament serà insostenible i llavors es produirà un problema potser encara més greu.

La Sra. Ballarín creu que ja s'ha evidenciat que el Grup de Cs ha agafat la bandera dels impostos per fer oposició. Considera que és una bandera molt fàcil d'usar, però creu que tal com la planteja aquest grup no és una bandera real. Així, insisteixen que Barcelona és la ciutat més cara de l'Estat, però assenyala que a Barcelona la mitjana de recaptació per habitant és de 600,3 euros mentre que a Madrid és de 714. No disposen de les dades actualitzades, però constata que hi ha més de cent euros de diferència per habitant entre ambdues ciutats. A més a més, apunta que Barcelona té una eficàcia alta a l'hora de recaptar els tributs i cobra gairebé el 96 % del total liquidat, mentre que a Madrid es cobra el 90 %. Assenyala que la reforma de les ordenances fiscals permetrà recaptar 60 milions d'euros addicionals i replica que dins de la normativa estatal encara hi ha recorregut pel que fa a molts impostos.

Per tant, entén que la línia d'oposició que exerceix aquest grup és legítima, defensa el seu model, però demana una mica més de rigor a l'hora d'exercir aquesta oposició. En aquest sentit, recorda que el Grup de Cs ha llançat la campanya "Stop impostos", amb un vídeo que va començar a mirar molt atentament, que reconeix que és molt bo, però que difon informació falsa perquè la família que hi han posat com a exemple decideix fer la reforma del lavabo i de la cuina i es diu que li costarà una determinada quantitat de diners en concepte d'ICIO, però justament aquest impost no es cobra quan es fa solament una modificació del bany o de la cuina. Pregunta, doncs, si aquest vídeo també s'ha pagat amb els recursos que rep aquest grup municipal i que provenen dels impostos o bé si prové d'altres fonts.

La Sra. Guilarte se sorprèn que aquesta sigui la justificació que dona la Sra. Ballarín. Replica que en aquest vídeo no es parla de l'ICIO, sinó de l'impost a la rehabilitació i a les millores en els domicilis. Tanmateix, considera que si aquesta és l'única via que té la Sra. Ballarín per respondre és una mica justa. En qualsevol cas, vídeos a part, allò que fan des de l'oposició és explicar als ciutadans aquest increment de mitjana de 200 euros anuals dels impostos per a les famílies de Barcelona, "impuestazo" que es fa, a més a més, perquè el Govern pugui continuar satisfent els seus interessos i impulsant polítiques ineficaces. Així, comenta que s'ha demostrat que abaixar impostos augmenta la recaptació. Demana, doncs, que no es compari Barcelona amb Madrid, perquè a la capital de l'Estat la seva formació política va abaixar els impostos, sinó que s'ha de comparar amb aquells que ho han fet millor i no pas amb aquells que ho han fet pitjor. En tot cas, apunta que la preocupació del seu grup és Barcelona i acusa el Govern municipal de gastar avui allò que no té per a demà, sense cap mena de planificació. Pel que fa al rigor, assenyala que en els pressupostos ni tan sols no quadren les xifres perquè donen unes dades per als ens dependents de l'ajuntament i en el consolidat en donen unes altres.

La Sra. Ballarín anuncia que no accepta el prec perquè, malgrat que el Govern no té la intenció d'incrementar la pressió fiscal global en el futur, però les circumstàncies poden canviar i si decidissin abaixar un tribut no poden tancar la porta a compensar-ho amb l'apujada d'un altre. En tot cas, insisteix que no tenen cap intenció d'apujar la pressió fiscal global.

No acceptat

Del Grup Municipal Partit Popular:

15. (M1923/485) Que, de cara a les properes edicions, el Govern Municipal substitueixi l'actual model de Fira Nadalena celebrada a Plaça Catalunya per un altre format que respecti els valors tradicionals de les festes de Nadal.

El Sr. Ramírez recorda que les festes de Nadal ja han quedat enrere, però lamenta que l'alcaldessa Colau hagi convertit la fira de nadal de la plaça Catalunya en un esdeveniment ideològic per a amics anarquistes i antisistema, que no té res a veure amb l'esperit d'aquestes festes. Indica que passa exactament el mateix amb el pessebre que s'instal·la a la plaça de Sant Jaume. Assenyala que no entra dins de la normalitat d'una fira nadalena que una part de la gestió la facin els manters o que es vinguin llibres anarquistes, sobre menstruació, compreses de tela, boles xineses i objectes de simbologia independentista. Sap que el Govern municipal li respondrà que aquesta és una fira de consum responsable i de l'economia social i solidària, però el seu grup reivindica la fira tradicional de Nadal que cada any es feia a la plaça de Catalunya. Es pregunta, doncs, què té a veure amb Nadal una caseta sobre cultura menstrual, salut i plaer femení. El seu grup veu aquesta situació com una falta de respecte a les tradicions i a les famílies que hi assisteixen amb els nens, que esperen trobar una fira nadalena com en qualsevol altra ciutat europea, però es troben amb boles xineses i amb llibres anarquistes.

En definitiva, el seu grup demana que en properes edicions d'aquesta fira se segueixin altres criteris per escollir-ne els continguts, que es deixi la cultura antisistema per als actes polítics de Barcelona en Comú i que a la plaça de Catalunya hi hagi una veritable fira de nadal que respecti les tradicions de la ciutat.

La Sra. Ballarín comenta que el comissionat Sr. Porro hauria d'haver respost en nom del Govern, però per problemes d'agenda ho farà ella mateixa. En primer lloc, comenta que la fira de la plaça de Catalunya no se la va inventar l'alcaldessa Colau, sinó que és l'ampliació i la continuació de la fira de l'economia social que es va començar a fer durant el mandat de l'alcalde Trias als Jardinetes de Gràcia. Aquesta aposta es va ampliar i es va portar a la plaça de Catalunya. Assenyala que el cost d'organització de la fira s'ha mantingut però l'afluència ha augmentat molt. Així, comenta que en la darrera edició hi han participat més de 60 entitats i més de 75.000 visitants. A més a més, comenta que s'hi han fet activitats complementàries i que la gent ha estat molt contenta de fer-s'hi una fotografia, i de participar en la campanya La màgia del Nadal i portar el nom de Barcelona a tot el món. El Govern, doncs, constata que els resultats d'aquesta fira són remarcables.

Pel que fa al futur, apunta que s'ha posat en marxa una taula de Nadal per poder parlar conjuntament amb el sector sobre la campanya de 2020. Així, el mes de gener ja s'ha començat a treballar en aquesta qüestió i està segura que tindran oportunitats per parlar també d'aquesta fira.

El Sr. Ramírez entén que el Govern no accepta el prec. En tot cas, demana que si més no l'accepti parcialment i que la taula de Nadal pugui revisar aquesta qüestió. En definitiva, el seu grup demana que es revisin els criteris pel que fa al contingut de la fira perquè, si bé reconeix que es tracta de la continuació de la fira de consum responsable que es feia als Jardinetes de Gràcia, recorda que abans que s'eliminés la pista de gel que s'instal·lava en

aquest indret tradicionalment sempre s'hi havia instal·lat la fira de Nadal. No discuteix que la fira actual obtingui molts ingressos ni que hi assisteixin molts visitants, però insisteix que si és una fira de Nadal ha de tenir un contingut que reculli la tradició nadalenca, com passa en qualsevol ciutat europea, i que estands de cultura menstrual, de plaer sexual, boles xineses o llibres anarquistes no hi tenen res a veure. Atès que no és el primer any que es dona aquesta circumstància, demana que se'n revisin els criteris. També recorda que durant la festa major de la Mercè algun espectacle adreçat a tots els públics ja va causar problemes perquè es va convertir en un striptease masculí. Insisteix, doncs, a demanar una mica de cura a l'hora de marcar els criteris per a la celebració d'aquests espectacles. També reclama que Barcelona tingui un pessebre a la plaça de Sant Jaume i una fira de Nadal com cal a la plaça de Catalunya.

La Sra. Ballarín confirma que no accepta el prec. Admet que en el si de la taula de Nadal es podrà parlar de tot, però considera que els valors tradicionals també són objecte d'interpretacions diferents. Així, constata que la inclusió social, la solidaritat, el consum responsable, la sostenibilitat o l'artesanía local són temes presents en aquesta fira però també en el comerç general de la ciutat, juntament amb valors que no comparteixen. Per tant, apunta que aquest és un terreny molt subjectiu i que no es refereix a la fira de la plaça de Catalunya, sinó que es tracta d'una batalla cultural i ideològica, i creu que aquest no és el lloc per mantenir-la.

No acceptat

16. (M1923/486) Que en la propera modificació de l'Ordenança Fiscal reguladora de les "Taxes per l'estacionament regulat de vehicles a la via pública" (3.12) s'inclouï una bonificació de la taxa d'estacionament o una tarifa especial per aquells vehicles privats utilitzats per famílies nombroses.

Tractat conjuntament amb el punt 4 de l'ordre del dia.

No acceptat

Del Grup Municipal Barcelona pel canvi:

17. (M1923/501) Que el Govern municipal presenti a la Comissió d'Economia i Hisenda del mes de març un estudi comparat del període 2017-2019 de Barcelona amb Madrid i L'Hospitalet pel que fa a creació d'ocupació, evolució del nombre d'afiliacions a la Seguretat Social, atracció d'inversió estrangera en relació amb el seu pressupost municipal, nombre d'empreses de nova creació que hagin especificat Barcelona com la seva seu per any, evolució del capital amb el que es creen aquestes empreses, evolució dels salaris, evolució de la població en posicions directives, evolució de la desigualtat, així com l'evolució de la pressió fiscal municipal i l'esforç fiscal.

El Sr. Valls anuncia la retirada de la pregunta que consta al punt 20 de l'ordre del dia perquè s'ha d'absentar.

A continuació, exposa que el ritme de creació d'ocupació a Barcelona ha caigut notablement des del mes de gener de 2019, quan el nombre d'afiliacions a la Seguretat Social creixia un 3,46 % interanual, fins a l'octubre del mateix any, en què aquest creixement es va reduir fins

a l'1,36 %. En el mateix període, i per comparar dues grans ciutats espanyoles, assenyala que la ciutat de Madrid va mantenir elevats nivells de creixement de les afiliacions a la Seguretat Social, i va passar del 4,36 % el mes de gener al 4,01 % a l'octubre. En el mateix període, la ciutat veïna i governada pel PSC, l'alcaldessa de la qual és presidenta de la Diputació de Barcelona, tot i que no vol dir el nom d'aquesta ciutat, va experimentar un creixement de l'ocupació proper al 5 %. Tot i que és conscient que de vegades no és fàcil fer aquestes comparacions, creu que aquesta situació palesa que es poden fer polítiques diferents.

Així, doncs, el seu grup presenta aquest prec sobretot per poder entendre amb xifres la situació actual de la ciutat de Barcelona i allò què es fa en altres ciutats. Constata que per resoldre qualsevol situació en primer lloc s'ha de reconèixer el problema, i en aquest cas el problema és que Barcelona ha patit les conseqüències de la gestió dels darrers quatre anys, del procés, d'un discurs antiempreses i d'inversions estrangeres que han anat cap a altres ciutats, especialment a Madrid. Entén, doncs, que s'han d'assumir les pròpies responsabilitats.

Finalment, considera que l'estudi que demanen que elabori el Govern municipal pot contribuir a detectar i especificar la tipologia dels problemes que actualment té Barcelona.

La Sra. Gil indica que el Govern ha fet una anàlisi tècnica d'aquesta petició, perquè en el text que es va presentar es parlava d'un informe molt més genèric, però aquest prec contempla una sèrie d'indicadors sobre els quals es demana informació. Apunta que aquests indicadors no existeixen perquè es parla de tres realitats diferents, amb tres magnituds molt diferenciades, i per tant és molt difícil trobar dades que permetin comparar de manera fiable aquestes tres realitats. Especialment en el cas de la ciutat que el Sr. Valls no ha volgut anomenar però que en el text del prec sí que consta, que és l'Hospitalet de Llobregat, remarca que pertany a la mateixa àrea metropolitana de Barcelona i, per tant, la majoria de dades de què disposen inclouen tant les polítiques que es fan des de l'Hospitalet com les que es fan des de Barcelona. Així, doncs, reconeix que aquesta informació té molt de valor, però comenta que estan immersos en un món globalitzat i els indicadors que tenen, i que utilitzen, comparen Barcelona amb la resta de ciutats del món en àmbits com ocupació, inversió estrangera o creació d'empreses. Comenta que tenen molta informació i moltes dades sobre la ciutat, però difícilment es pot fer la comparació que demana el prec en els termes que es plantegen.

Per aquesta raó, el Govern no pot acceptar el prec, tal com ratificarà la regidora Ballarín.

La Sra. Ballarín anuncia que no accepta el prec.

No acceptat

d) Preguntes

Del Grup Municipal Esquerra Republicana:

18. (M1923/479) Quines actuacions de millora i promoció del mercat dels Encants de Bellcaire té previstes dur a terme el Govern municipal?

El Sr. Castellana intervé com a portaveu del Grup d'ERC. En primer lloc, llegeix el text de la pregunta. Formula aquesta pregunta perquè l'evolució del mercat des que es va instal·lar sis o set anys enrere indica que les vendes s'han anat reduint. Assenyala que hi ha diverses causes, com l'efecte de les plataformes en línia, que competeixen directament amb les parades del mercat. També hi afecten altres factors, com l'impacte del turisme i de la compra local. En relació amb aquesta qüestió, vol saber en quin estat es troba l'elaboració de la taxa per l'ús del domini públic de les grans plataformes en línia.

Pel que fa a aspectes més concrets, esmenta les condicions laborals d'alguns dels paradistes, perquè l'edifici és molt bonic però els factors meteorològics creen condicions complexes i els paradistes mateixos estan treballant en possibles solucions per mitigar-ne les conseqüències. També esmenta la inclinació del terra en alguns punts concrets i comenta que es podrien prendre mesures de prevenció de riscos laborals. Assenyala que els paradistes han formulat diverses propostes i el seu grup demana que se'ls escolti.

Per acabar, pregunta com es coordinen dos aspectes que poden semblar contradictoris, com són les taxes municipals i l'acord econòmic amb els paradistes, que creu que encara és vigent.

La Sra. Ballarín informa que el 20 de gener té previst fer una visita a la junta de paradistes, als quals ja va visitar en moltes ocasions durant el mandat anterior quan era a l'oposició. Admet que aquest mercat té una singularitat que convé mantenir i que cal continuar promocionant, i a més a més comenta que ella mateixa n'és clienta. Aquesta visita, afegeix, s'emmarca en la continuïtat de les converses que els paradistes mantenen amb l'IMMB. Així, es varen reunir el 5 d'octubre, el 3 i el 12 de novembre, trobades en les quals varen parlar sobre la nova taxa que afecta aquest mercat, una mesura diferent del conveni que es va signar quan es va obrir el nou mercat. Confirma que al cap dels anys s'ha produït un desequilibri econòmic que ha perjudicat els paradistes. Per tant, apunta que cal reformular aquell conveni i trobar l'equilibri necessari.

D'altra banda, comenta que també han mantingut converses respecte al funcionament de l'equipament des del punt de vista operatiu i de les instal·lacions. Han analitzat les actuacions sobre el procediment de subhasta i de cobrament i compliment de l'ordenança municipal. També indica que hi ha problemes amb els ascensors i muntacàrregues a causa en gran part d'una mala utilització, i també hi ha problemes per la mala utilització d'espais comuns i recorreguts de pas, qüestions que estan analitzant conjuntament amb els paradistes.

Tot seguit, esmenta que hi ha propostes per millorar i reordenar els espais de la planta baixa, als quals es referia el Sr. Castellana.

En aquest moment, assenyala que totes les actuacions estan pendents de l'aprovació del pressupost i del PIM. Creu que a partir de la setmana propera es podran abordar aquests temes amb més eficàcia perquè sovint depenen dels recursos disponibles. El Govern també està treballant perquè el PIM contempli una partida per al manteniment d'aquest mercat. Creu que no es pot continuar pensant exclusivament en remodelacions i construcció de nous mercats, sinó que és important abordar el manteniment dels mercats existents.

El Sr. Castellana agraeix la voluntat del Govern, espera que doni resultats i agraeix la feina dels mitjans de comunicació, que s'han interessat per la situació dels mercats municipals, que són unes infraestructures essencials per a la ciutat.

La Sra. Ballarín reconeix que els mitjans de comunicació s'hi han interessat, però subratlla que l'Ajuntament de Barcelona fa quaranta anys que se'n preocupa.

Es dóna per tractada

Del Grup Municipal Ciutadans:

19. (M1923/505) Quina és la situació actual del catàleg de comerços emblemàtics a Barcelona i quines accions s'estan desenvolupant per part del Govern municipal per a protegir aquests comerços?

Tractada conjuntament amb el punt 13 de l'ordre del dia.

Es dóna per tractada

Del Grup Municipal Barcelona pel canvi:

20. (M1923/502) En el període comprès entre l'1 de setembre i el 31 de desembre de 2019, ¿quantes visites han fet i quantes reunions han mantingut l'alcaldeessa Ada Colau i el tinent d'alcalde Jaume Collboni amb empreses o entitats representatives del món empresarial com patronals, gremis, o associacions comercials; i més concretament, amb quines empreses de més de 50 treballadors s'ha reunit en aquest període?

Retirada

e) Seguiment Proposicions / Declaracions de Grup

Del Grup Municipal Partit Popular:

21. (M1923/489) Es requereix al Govern Municipal que informi sobre les gestions realitzades i l'estat d'execució de la proposició següent, aprovada en la sessió de 17 de setembre de 2019: (M1923/34) La Comissió d'Economia i Hisenda acorda; Instar al Govern Municipal a que presenti en un termini màxim de 3 mesos un informe que quantifiqui l'impacte de la venda ambulants il·legal en l'economia de la ciutat durant els darrers 5 anys, i que mesuri altres aspectes: - El nombre de persones que es dediquen a aquesta activitat il·legal. - L'afectació sobre els ingressos del teixit comercial i els llocs de treball eliminats a causa de la competència deslleial que suposa la venda ambulants il·legal. - La quantitat defraudada en impostos, taxes i preus públics (acta censal d'activitat empresarial, IVA, IRPF, retencions d'empresa, seguretat social, recollida de residus, ocupació de l'espai públic, etc.) que suposa aquesta economia submergida i el seu impacte en la hisenda municipal. - El total d'ajudes i subvencions que l'Ajuntament de Barcelona ha atorgat al col·lectiu de maners. - L'import de les sancions que s'han deixat de recaptar per la deixadesa en l'activitat d'inspecció i sanció per part del govern municipal sobre aquestes parades de venda il·legal.

El Sr. Ramírez vol conèixer el grau d'execució de l'elaboració de l'informe que havia demanat el seu grup el mes de setembre passat, que es va aprovar per unanimitat i que s'havia

de presentar en el termini màxim de tres mesos. Aquest informe, afegeix, ha de quantificar l'impacte de la venda ambulants il·legal en l'economia de la ciutat durant els darrers cinc anys i ha de mesurar una sèrie d'aspectes. Atès que aquest termini de tres mesos ja s'ha exhaurit, vol saber en quin estat es troba l'elaboració de l'informe.

La Sra. Ballarín assenyala que aquesta proposició va ser aprovada però no pas amb el vot del Govern. En aquell moment ja varen explicar que no hi ha cap metodologia que permeti fer aquest estudi i, per tant, és evident que no el poden elaborar, raó per la qual varen rebutjar la proposició. D'altra banda, tal com ja han explicat, el Govern està abordant el tema de la venda ambulants no autoritzada o il·legal i continua la pressió per alliberar els espais públics. Si bé durant la campanya de Nadal i en altres moments, quan ha baixat la pressió, s'ha incrementat el nombre de persones que exerceixen aquesta activitat, apunta que l'estratègia que segueix el Govern és la mateixa que varen explicar quan es va presentar la proposició. Per tant, es remet a aquelles explicacions.

El Sr. Ramírez no veu les impossibilitats que comenta la Sra. Ballarín. Indica que alguns dels aspectes que demanaven que inclogués l'informe són quantificables i l'ajuntament disposa d'aquestes dades. Admetria que el Govern presentés un informe incomplet perquè hi ha magnituds que no es poden avaluar però, per exemple pel que fa al nombre de persones que es dediquen a aquesta activitat, creu que el Govern els té censats. També ha de conèixer el total d'ajudes i subvencions que l'ajuntament ha donat al col·lectiu de maners. De fet, indica que a la fira de Nadal, sobre la qual han parlat en el debat d'un punt anterior, aquest col·lectiu va rebre algun tipus de subvenció perquè fes el muntatge dels estands i fins i tot algun seguiment de les tasques de seguretat. L'import de les sancions que s'han deixat de recaptar per la deixadesa de l'activitat d'inspecció també es pot computar. Pel que fa a la quantitat defraudada en impostos, taxes i preus públics, i a l'afectació que aquesta activitat il·legal ha tingut sobre els ingressos del comerç, per exemple sobre l'eliminació de llocs de treball a causa de la competència deslleial, creu que se'n podria fer una estimació.

En qualsevol cas, insisteix a demanar que es faci un informe per conèixer la magnitud del fenomen del top manta. Coincideix que quan es disminueix la pressió sobre aquesta activitat el fenomen torna a incrementar-se, com va passar durant la campanya de Nadal. Per tant, reclama que s'actui amb contundència i que es mantingui la pressió perquè l'estiu s'acosta, que és quan hi ha més turistes a Barcelona, i no es poden permetre la imatge que la ciutat ha donat durant els darrers anys.

La Sra. Ballarín apunta que els comerciants no necessiten aquest estudi, sinó que el que volen és que desaparegui aquesta activitat que els suposa una competència deslleial, encara que no ho sigui en sentit jurídic o tècnic. El Govern de la ciutat, doncs, està treballant en aquesta línia, però també per donar sortides a les persones que han volgut incorporar-se a la legalitat i que poden acollir-se a fórmules d'integració sociolaborals. Així, doncs, estan treballant amb molts empresaris que els volen ajudar, tal com podria explicar la comissionada Gil, que ofereixen contractes de treball que permetin regularitzar la situació dels maners. El Govern, doncs, no ha introduït cap novetat destacable en l'estratègia de fons pel que fa a l'activitat de la venda il·legal.

Es dona per tractat

VI) Mocions

VII) Declaracions Institucionals

1. La Comissió d'Economia i Hisenda acorda: Primer.- Felicitar l'associació de paradistes del Mercat de Sant Josep de la Boqueria per l'aniversari dels 180 anys d'inici de les obres del Mercat el dia de Sant Josep de 1840, data en que no obstant ja feia segles que hi havia referències sobre l'existència d'un mercat descobert. Segon.- Refermar el compromís de l'Ajuntament de Barcelona amb els Mercats Municipals com la Boqueria i el seu paper en la provisió a la ciutadania de productes de qualitat, la promoció d'un estil de vida saludable, la cohesió social, l'articulació dels barris i el foment de l'economia i l'ocupació en el marc del comerç de proximitat. Tercer.- Expressar la voluntat d'aquesta comissió de seguir treballant per la consolidació del Mercat de Sant Josep de la Boqueria com el Mercat de referència de Barcelona i mantenir la seva essència d'equipament comercial de proximitat, i alhora fer-ho compatible amb l'activitat turística que s'hi realitza. Quart.- Comprometre l'Institut Municipal de Mercats a col·laborar amb aquest aniversari mitjançant la promoció i participació en els diferents esdeveniments i actes de commemoració dels 180 anys del cobriment del Mercat de la Boqueria.

El president llegeix el text de la declaració institucional i felicita els paradistes del mercat de la Boqueria per aquest aniversari.

Votació favorable de Barcelona en Comú, Partit dels Socialistes de Catalunya, Esquerra Republicana, Junts per Catalunya, Ciutadans, Partit Popular i Barcelona pel canvi.

Aprovada

No havent-hi altres assumptes per tractar, la Presidència aixeca la sessió a les 14.15 h.